

HASAN CEMAL
DELİLLA
BİR GENÇ KADIN
GERİLLANIN
DAĞ GÜNLÜKLERİ

HASAN
GEMAL

D

E

L

I

A

BIR-GEMAL

DAG-GUMILUK

FERI

GERILANIN

S

EVEREST

1259

HASAN CEMAL

1944 İstanbul doğumlu.

Liseyi Ankara'da, Atatürk Lisesi'nde okuduktan sonra Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne girdi ve 1965 yılında mezun oldu. Bir buçuk yıl Almanya dönemi, iki yıl yedek subaylıktan sonra 1969'da Doğan Avcıoğlu'nun yanında yazı işleri müdürü olarak *Devrim* dergisinde çalışmaya başladı. 12 Mart Muhtırası'yla *Devrim* kapatıldıktan sonra 44 aylık hapis cezası kesinleşti ve 'kaçaklık' dönemi yaşadı.

1971'de kısa süre *Yeni Ortam* dergisinde çalıştı. Altan Öymen'in kurduğu ANKA haber ajansında muhabirlik yolunda ilk adımını attı. ANKA'da çalışırken Örsan Öymen'in yönetiminde Alman Haber Ajansı DPA'ya, Batı Alman Radyosu WDR'ye ve *Toplum* dergisine katkıda bulundu. *Günaydın* gazetesinde Necati Zincirkıran'ın yanında çalışırken, hem gazete mutfağını hem de 'Günaydın tarzı' haberciliği öğrenmeye başladı.

1973'te *Cumhuriyet* gazetesine geçti. 1979'da *Cumhuriyet*'in Ankara temsilcisi, 1981'de genel yayın yönetmeni oldu. 1983'le 1992 yılları arasında kısa adı IPI olan Uluslararası Basın Enstitüsü'nde Yürütme Kurulu üyeliği yaptı. 1992'de yazar olarak önce *Sabah* gazetesine geçti. 1998'den 2013 yılına kadar *Milliyet* gazetesinde köşe yazarlığı yaptı. Halen www.t24.com.tr sitesinde yazılarına devam etmektedir.

Yayımlanan kitapları:

Tank Sesiyle Uyanmak, Demokrasi Korkusu, Tarihi Yaşarken Yakalamak, Özal Hikâyesi, Kimse Kızmasın Kendimi Yazdım, Kürtler, Cumhuriyet'i Çok Sevmiştim, Türkiye'nin Asker Sorunu, Kürt Sorununa Yeni Bakış: Barışa Emanet Olun!, 1915: Ermeni Soykırımı.

HASAN CEMAL

DELİLA

BİR GENÇ KADIN GERİLLANIN
DAĞ GÜNLÜKLERİ

Yayın No **1259**

İnceleme **47**

Delila

Bir Genç Kadın Gerillanın

Dağ Günlükleri

Hasan Cemal

Yayına hazırlayan: Korkut Tankuter

Kitap tasarımı: Bülent Erkmen

Kapak uygulama: Kerem Yaman, BEK

Baskı öncesi hazırlık: Barış Akkurt, BEK

Günlük röprodüksiyonları: Şahan Nuhuğlu

© 2014, Hasan Cemal

© 2014; bu kitabın tüm yayın hakları

Everest Yayınları'na aittir.

1. Basım: Şubat 2014

2.-4. Basım: Mart 2014

5. Basım: Ekim 2014

6. Basım: Ekim 2015

ISBN: 978-605-141-700-4

Sertifika No: 10905

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 34110/İSTANBUL

Tel: (212) 513 34 20-21 Faks: (212) 512 33 76

e-posta: info@everestyayinlari.com

www.everestyayinlari.com

www.twitter.com/everestkitap

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık

Matbaa Sertifika No: 12088

Çiftelhavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8

Bayrampaşa/İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

*Bu kitaba katkılarından dolayı
sevgili arkadaşım
ve değerli meslektaşım
Yasemin Çongar'a
teşekkür ediyorum.*

Delila'nın annesi Gülsüma Ana'ya...

Karanlık gece

Sisli dağlarda, çiseleyen yağmur altında Delila'yı ilk kez dinliyorum. Delila'nın isyanı, acıyı şarkıya döken sesi, bir çığlık gibi Kürdistan dağlarında çınlıyor.

Uzaklardan, dağlardan bir çığlık yankılanıyor:

“Yaşamak direnmektir!”

Delila'nın sesi bu:

“Berxwedan jiyane!”

Gözlerimin önünde sıra sıra, kat kat Kürdistan dağları uzanıyor. Doruklar karlı, tepeler sis içinde.

Bu dağlar sanki büyüdü dağlar. Etraf o kadar güzel ki.

Yağmur çiseliyor.

Mutlak bir sessizliğin, tuhaf bir yalnızlığın içinde buluyorum kendimi.

“Yaşanan acılar yıllar boyu binlerce genci bu dağlara çekti” diyor jipi süren gerilla, “Bu dağlar, bu doğa bizim için bir gerillacılık çağrısıdır.”

2013 yılı Mayıs ayı.

PKK'nin çekilme sürecinin başlangıcını izlemek için Metina adını taşıyan 'savaş bölgeleri'ndeyim.

Türkiye-Irak sınırı çok yakın.

Gerilla yürüyüşüyle buradan üç dört saatte 'Kuzey'e geçileceğini, dağların arkasında Çukurca'nın bulunduğunu söyledikten sonra ekliyor:

“Kuzey, Kürdistan'ın Türkiye parçası, Güney de Kürdistan'ın Irak tarafı veya Ankara'nın deyişiyle Irak'ın kuzeyi...”

Dağ yolunda ağır ağır gidiyoruz.

Yazımı ve fotoğraflarımı bir an önce geçebilmek için cep telefonda 3G'yi yakalamak istiyorum.

Hiç beklemediğim bir ses patlıyor jipin içinde. Yanık yanık Kürtçe söyleyen hüzünlü bir kadın sesi.

Sıradışı, tok, duru bir ses.

Aynı zamanda vakur, dimdik bir ses.

İçinde umut da var, keder de. Çekiciliğini hiç yitirmeyecek düşlerin titreşimleri hissediliyor bu kadın sesinde.

“Söyleyen kim?”

“O bizim Delilamız, Kürtlerin Sezen’i...”

Sesteki derin hüznü beni de hüznlendiriyor.

Diyor ki:

“Delila bu dağlarda yaşayarak, bu dağlarda hissederek söylediği için bu kadar güzel söyleyebiliyor.”

“Şarkının adı ne?”

“Şev Tari, Karanlık Gece...”

*Karanlık bir gecede ateş gönüle vurmuş
Sabahın aydınlığında gözlerini kapatmış
Karanlık bir gecede ateş gönüle vurmuş
Ellerimi sardı bizden veda istedi
Sonbaharın kırkında bizi yalnız bıraktın
Ey arkadaş ey can
Yaralı aslan
Ey arkadaş ey can
Yaralı aslan
Eskiden yığittin bugün ne hale düşmüşsün
Gözlerini kapatmış
Ölüm onu aramıyor
Gözlerini açıyor, etrafında gezdiriyor
Arıyor ama arkadaşlarını bulamıyor
Ey arkadaş ey can
Yaralı aslan
Eskiden yığittin bugün ne hale düşmüşsün
Eskiden yığittin bugün ne hale düşmüşsün*

Sisli dağların arasında, çiseleyen yağmur altında Delila’yı bir daha, bir daha dinliyorum.

Her seferinde Şev Tari biraz daha kısalıyor.

Delila’nın isyanı ve acıyı şarkıya döken sesi Kürdistan dağlarında çınlarken, beni de iç dünyamda hüznü bir yolculuğa çıkarıyor.

Bir ses bazen ağlatır.

Benim de gözlerim doluyor.

Gönül gitmek ister savaşa!

Delila, annesine “Gönül gitmek ister savaşa!” şarkısını söyler. Gülsüma Ana, bu şarkıyı dinleyince anlar kızının ne demek istediğini. Yanağından yaşlar süzülür ama kızına belli etmek istemez.

“
”

Gülsüma Ana, başında beyaz yemenisi, önüm sıra küçük adımlarıyla çabuk çabuk yürüyor.

Silvan'ın ara sokakları.

2013 yılı Ağustos ayı.

Ramazan Bayramı'nın ilk günü.

Sözü bana bırakmaya niyeti yok.

Heyecan içinde anlattıkça anlatıyor, içini bir an önce dökmek ister gibi:

“Delila'nın sesi küçükken de çok güzeldi, hep Sezen Aksu'nun şarkılarını söylerdi. ‘Şenay sanatçı olsun’ derdi ablam. Bak, burası da Mescit Mahallesi. Ben de, Delila da aynı evde, şu küçük evde doğduk.”

Önünde bodur bir incir ağacı olan uçuk mavi boyalı iki katlı bir ev. Akanyıldız Sokağında.

Karşısında, Silvan'ın köklü ailelerinden Azizoğlu'nun adını taşıyan bir konak.

Gülsüma Ana, küçük kızı Delila'yı doğurduğu odayı gösteriyor:

“1982'nin Ocak ayının 2'si ya da 3'üydü.

Soğuk bir gündü.

Yengemin babası ölmüş, alt katta taziye kurmuştuk. Ben üst katta taziyeye gelenler için yemek yapıyorum.

Yalnızım, hastayım.

Akşama doğru doğum sancıları başladı.

Ebe geldi.

Güzel bir kızdı, adını Şenay koyduk.”

Delila'nın doğduğu Mescit'e ‘terörist mahallesi’ dermiş polis. 1990'lı yılların başında en çok faili meçhul cinayet bu mahallede işlenmiş.

Delila amcasını, kapı komşularını faili meçhulde kaybeder.

Sekiz on yaşlarında bir çocuğun silah sesleriyle büyümesi...

Daha o yaşlarda kan görmesi...

Ve ölümün acısını hissetmesi...

“İşte bütün bunlar, Delila’yı daha çocukken devlete karşı tepkili yapmaya başladı” diyor Gülsüma Ana.

Bir kulağım hep onda:

“Hastaneye gittik, mahkemeye gittik, devlet dairelerine gittik.

‘Aman Kürtçe konuşma’ dediler.

‘Hele polisin yanında hiç konuşma.’

Böyle yaşadık.

Delila da hissetti bu baskıları.”

Delila, ortaokuldayken bir gün şöyle der:

“Ana, ben ismimi değiştireceğim.”

Adı Şenay’dır, Türk adı.

Şınai olarak değiştirmek istediğini söyler, Kürtçe yeşillik anlamında... Delila 17 yaşındayken bir gün, doğduğu evin mutfağında Gülsüma Ana’ya, “Gönül gitmek ister savaşa!” adında (Kürtçesi, Dil dixwaze here cengê) bir şarkı söyler:

Gönül gitmek ister savaşa

Getirin kalaşnikov ve fişekliğimi

Anne vatan Kürdistan’dır

Gönlümüzün tatlısıdır

Onun aşkı çok derindir

Görmez misin renklerinin güzelliğini

Eğer şehit olursam anne

Dökme gözyaşlarını

Serbest git toplantılara

Başın dik ve zılgıt olsun dilinde

Gönül gitmek ister savaşa

Getirin tüfek ve fişekliğimi

Gönül gitmek ister savaşa

Getirin kalaşnikov ve fişekliğimi

Gülsüma Ana, mutfakta bu şarkıyı ilk kez dinleyince gayet iyi anlar kızının ne demek istediğini.

Yanağından yaşlar süzülür.

Ama kızına belli etmek istemez.

Delila'nın sonraki yıllarda dağdayken, bu şarkıyla ilgili olarak annesine dinletilmek üzere kayda aldırđıđı sözleri şöyledir:

“Ben hep anneme bir şarkı söylerdim. ‘Dil dixwaze here cengê’ diye bir şarkıydı.

Bazen ona söylüyordum.

Annem hem üzülür, hem de içi yansa bile, ‘Valla sen şehit düşersen, hiç merak etme’ derdi, ‘öyle bir başı dik olacağım ki...’

Bazen de bana kızdığında der ki:

‘He sen okuyasan, sonra gidesen savaşasan!’

Böyle söylerdi.

Bu sözleri çok şey, benim için çok anlamlı. Bu kaydı bir gün anneme dinletirsiniz.”

Milas'ta kalbinden bıçaklanan oğul...

Abdülkadir batıya, Milas'a gider, bir Kürt kıızıyla evlenir. Çocuklarının adını Delal koyarlar. Delal' i Babaanne, Gülsüma Ana büyütür. Ülkücülerle kavgada kalbine saplanan bir bıçakla ölen babasını da, iki yaşında evden giden annesini de bilmez Delal.

Gülsüma Ana'nın aklından faili meçhul cinayet günleri, 1990'ların başındaki o cehennem dönemi hiç çıkmıyor.

“Silvan'da o zamanlar sokaklarda öldüren öldüreneydi” diyor. “Gündüz vakti saat üç oldu mu evlere kapanırdık. Her gün iki üç kişi giderdi.”

Ana'nın ortanca oğlu Abdülbaki:

“Şimdiki gibi ne internet, ne cep telefonu, ne twitter vardı o zamanlar...

Hiçbir yere sesimizi duyuramazdık.

O faili meçhul devrinde kimseler sesimizi duymadı, acılarımıza kulak vermedi.

Diyarbakır ve Batman'la birlikte bizim Silvan en çok faili meçhul cinayetin işlendiği şehirdi. Bu yüzden o kadar çok göç verdik ki dışarıya...”

“Bak Hasan Abi” diye devam ediyor:

“Eskiden bu Mescit Mahallesi koskoca bir aile gibiydi. Çocukken benim ailem evde yoksa, çat kapı giderdim komşulara, doyururlardı karnımı... Ama faili meçhuller ne zaman başladı, kapılar da kapandı.

İçimize çekildik.

Her gün ölüm, her gün ölüm...

Sonra göç başladı.

Evlerini barklarını arkalarında bırakıp gittiler Silvan'dan.

O eski hayat kalmadı Hasan Abi...”

60 bin olan nüfus 20 bine iner.

900'ü resmen kabul edilen toplam 2 bin civarında faili meçhul cinayet işlenir Silvan'da.

Anlatıyor Abdülbaki:

“Yanı başımızdaki arkadaşımızı vururlar, sokağın üstündeki cenazesini alamazdık.

Korkardık.

Neden mi?

Biz de mimleniriz diye...

Bizi de öldürürler diye...

Kızlar, kadınlar alırdı sokaktan cenazeyi, hatta onlar yıkardı.

Öğretmen olan amcam Kemal Güçer de 1992'nin yazında Şehitlik Mahallesi'nde faili meçhule kurban gitti.

Hiç unutmam, yine 1992 yılıydı.

Eyüp Adıyaman ve Muhterem Demir. İki de bölgedeki Kürt siyasetinin içindeydiler.

İkisini de, bu Azizoğlu Caddesi'nde aynı gün öğleye doğru, gündüz gözüyle vurdular. Yolun ortasında kanlar içinde yatıyordu ikisi de.

Ve kimse gidip cenazeleri yerden almaya cesaret edememişti.

Ben de aynı akıbete uğrarım korkusu yani...

Sonra bir at arabası geldi.

Üstüne alelacele atıp götürdüler iki cenazeyi de..."

Ve ekliyor:

"Bütün bu acılardır dağın yolunu açan."

Gülsüma Ana 58 yaşında.

Zaza, Silvan doğumlu.

Annesi de Silvan'da doğmuş.

Duvar ustası olan babası, Lice'nin Peçar'ından.

14 yaşında istemişler Gülsüma Ana'yı.

Şöyle anlatıyor:

"Silvan'ın köyünden geliyorlardı.

Köylüydüler.

Ama insan olsunlar da...

Beni 16 yaşında evlendirdiler.

Çeyiz olarak çok altın getirmişlerdi.

Ben de cahildim.

Okumam yazmam yoktu.

O zamanlar, 'Günahtır, kızı okula göndermeyin' derlerdi. Kur'an okuyarak öğrendim biraz..."

Sokağın bir kenarında, ağzı çepeçevre simsiyah olmuş bir tandurun başında duruyor.

Burada nasıl hamur yoğurduğunu, ekmek pişirdiğini ve Deli-la'nın kendisine nasıl yardımcı olduğunu hatırlıyor Gülsüma Ana:

“Çok iyi bir çocuktur.

Değişik bir çocuktur.

Allahım sen Delila’yı erkek doğurtsaydın derdim.

Hasta, yoksul insanların yanına giderdi. Fukaranın yanına koşar, onların kucağına otururdu.

İnsan bir çocuktur Delila.

Okula giderken bir gün bile harçlık istemedi.

Ben tandura, ekmek pişirmeye gidince, hemen şu gördüğün çatıya çıkar, çalı çırpı toplar, getirip tanduru yakardı.

Bazen ekmek hamurunu o yoğururdu.

Tandurun bu tarafına hamuru, buraya da suyunu koyar, başlardı bi heyecan yağurmaya. Hâlâ içim yanar o halleri gözümün önüne geldikçe...

Çok okurdu Delila.

Kimse kimseye hakaret etmesin isterdi.

Her şeyi söyler, içinde bırakmazdı.

Ama sesini de yükseltmezdi.

Din dersi de aldı.

Kur’an’ı çok okurdu.”

Hayatında acı hiç peşini bırakmamış Gülsüma Ana’nın, öyle diyor.

Büyük oğlu Abdülkadir batıya, Milas’a gitmiş hayatını kazanmaya.

Orada İzmirli bir Kürt kızıyla evlenmiş.

Bir kız çocukları olmuş.

Sonra ayrılmışlar.

Delal adını koydukları kızını, Silvan’a annesinin yanına, Gülsüma Ana’ya göndermiş.

Delal şimdi 22 yaşında, nişanlı.

Milas’ta ülkücülerle çıkan bir kavgada kalbine saplanan bir bıçakla yaşama veda eden babası Abdülkadir’i hiç görmemiş... Annesini de hiç tanımamış Delal...

Gülsüma Ana’nın oğlu Abdülbaki:

“Ailede cenazeleri getirmek hep bana düştü. Amcamı faili meçhulden alıp ben geldim. Abim Abdülkadir’i Milas’tan alıp ben geldim. Delila kardeşimi de alıp gelen ben oldum.”

Bayram sabahı yer sofrasında kahvaltı ediyoruz.

Delal, Gülsüma Ana’nın torunu, bir ara bana bakıp diyor ki:

“Hasan Abi, sen Hrant Dink’e benziyorsun.”

Delila'nın kardeşleriyle duvar dibinde incik boncuk oynadığı sokaktan geçiyoruz.

Bahçe içinde tek katlı metruk bir evin önünde duruyor Gülsüma Ana. Silvan'a yukarıdan bakan yıkıntı halinde bir ev.

On bir yıl yaşamışlar burada.

"Bu evin mutfağında, banyosunda bağıra bağıra şarkı söylerdi Delila" dedikten sonra, kederli bir sesle:

"Dağa da bu evden gitti şenay kızım..."

Biz Kürtler ezilmişiz!

Delila'dan aylar sonra İhsan da şehit oldu Beytüşşebap'ta, Kato Dağı'nda... Cenazesini görmemişiz. Bu yüzden olacak, ablam umudunu kesmedi, o hâlâ oğlunun yaşadığına inanır.

“Delila'yla biz kardeş çocuğuyuz, Gülsüma Ana, benim halam” diye anlatmaya başladı:

“Bana Emoş derler.

Asıl adım Ümeyye.

Arapça bir isimdir.

Beş yaş küçüğümdür Delila.

Çocukluğundan beri sevdalıydı bu davaya. Kürtlerin baskı altında yaşadıklarına, zulme uğradıklarına inanırdı.

Komşudan kaçak hatla *Med TV* çekmişlerdi eve. Delila hiç kaçırmaz, seyrederdi. Başkan Apo 1999'da yakalandığında yemedi içmedi. 28 gün sadece suyla yaşadı.”

Dinliyorum Emoş'u:

“Benim kardeşim Mehmet lisedeyken tutuklanmıştı. İtirafçı varmış, Mehmet sınıfta örgütten bahsediyordu demiş. Dokuz ay yattı içeride.

Bir keresinde Delila'yı da götürmüştük cezaevine.

Hiç unutmam.

Mehmet'e birden bağırmıştı Delila:

‘Yaşamak direnmektir!’

Mehmet de ona aynen karşılık vermişti, ‘Yaşamak direnmektir’ diye. Gülsüma Ana da korkmuş, azarlamıştı küçük kızını, şimdi seni de tutuklayacaklar demişti.”

Emoş'un kardeşi Mehmet'in hikâyesi acıklıydı. Yine Emoş'tan dinledim:

“Delila'yla Mehmet kardeş gibi büyümüşlerdi.

Dokuz ay yattı, tahliye oldu Mehmet.

18-19 yaşındaydı.

Bıyıkları daha yeni terlemişti.

Bir dükkân açtı kendine.

Bir gün evimizi polis bastı.

Ertesi gün Mehmet kayboldu ortalıktan.

Birkaç gün sonra da bir kâğıt parçası geldi Mehmet'ten, 'Artık beni aramayın, soran herkese de, İstanbul'a çalışmaya gitti deyin' yazılı bir not. Böyle dağa çıktı Mehmet.

2005 yılında, Bismil'de şehit düştü.

Şimdi bir kız kardeşim de Ankara'da Sincan Cezaevi'nde yatıyor."

Ramazan Bayramının ikinci günü.

Gülsüma Ana'nın çocukları Abdülbaki, Şirwan, babası gibi aşçı olan Şener, torunu Delal ve İstanbul Bağcılar'dan gelip Şener'e varmış, aslen Silvanlı olan gelini Gülistan'la hep birlikte büyük bir aile olarak yaşadıkları Mescit Mahallesi, Azizoğlu Caddesi'ndeki apartmanın ikinci katındaki dairede sabah vakti.

Misafir odasında açılmış yatağımdan gün doğarken kalktım.

Gülsüma Ana namazını kılıyor.

Duvarda, Delila'nın gerilla fotoğrafı, kucağında keleş, namlunun ucunda kırmızı bir karanfil. Bir de dayıoğlunun hapisten gönderdiği bir resim, altında Kürtçe 'Biji Azadi' yazıyor:

Yaşasın Özgürlük!

Gülsüma Ana sabah namazını bitiriyor, hem bana hem kendine kahve yapıyor.

Yerde, minderlerin üstünde oturuyoruz karşılıklı.

Günün ilk sigarasını keyifle tütürürken, televizyon ekranını ta kipte tutuyor. Kürtlerin Türkiye dışından yayın yapan *nmc* isimli müzik kanalına bakıyor, Delila'sı bayram sabahı çıkabilir diye. Bu arada bana ablasının oğlu İhsan Tekeş'in hikâyesini anlatıyor:

"Biz üç kardeşiz. Ablam Remziye'nin üç çocuğu vardı.

Sadece biri erkek, İhsan.

Biz Kürtlerde erkek çocuk önemlidir. Hele bir tane olursa, üstüne titreriz. Okul okusun, ille de bişey olsun isteriz.

Doktor olsun.

Hâkim olsun.

Kaymakam olsun.

Remziye Ablam da hep oğlunun okumasını istedi.

Önce Kazım Karabekir İlkokulu'na gitti İhsan.

Sevmedi okulu.

Ortaokulu zorla okudu.

İki yıl ara verdi.

Sonra ablam İhsan'ı ite kaka liseye gönderdi. Lisede başarılı oldu, bitirdi.

Diyarbakır'a üniversite için dershanelere gönderdiler. Sabahlara kadar çalıştı İhsan.

Ankara'da önce Hacettepe'yi kazandı, sonra ODTÜ'ye geçti, İsmail Beşikçi'nin bölümüne..."

Abla oğlu İhsan'daki değişimi şöyle anlatıyor Gülsüma Ana:

"Burada Silvan'dayken, Kürtçe değil hep Türkçe kasetler çalardı. İbrahim Tatlıses, Müslüm Gürses, Orhan Gencebay..."

Geldi Ankara'dan.

Baktık Kürtçe kasetler çalıyor.

Değişmiş bizim İhsan...

Artık Kürtleri savunuyor.

İkinci defa geldi Ankara'dan.

Baktık, Kürtleri daha fazla savunuyor.

Delila'nın 10-12 yaş büyüğü.

Ona Ankara'dan bir kaset getirmiş:

Ciwan Haco.

Çalıyor, kendisi de beraber söylüyor İhsan. Ben anlamıyorum Ciwan Haco'yu..."

"Bana 'Xaltıkamin Teyzecim' derdi İhsan" diye devam ediyor, "Sordum İhsan'ıma, sana ne haller olmuş böyle diye..."

İhsan cevaben der ki:

"Biz Kürtler ezilmişiz!"

Sonra eylemlere karışmış.

1989-1990'ların başı. Gülsüma Ana anlatıyor:

"İhsan bana 'Niye kitap okumazsınız' diye sorardı. Bir seferinde bir kitap getirdi, adı *Zulüm*. 500 sayfa koca bir kitap. Okuyun da anlatın bana ne anladığınızı dedi benim çocuklara. Bir gün ablamın kocası dedi ki 'Hadi Ankara'ya gidelim.'

Ablam diretti, 'Gitmem' dedi.

'Napacam Ankara'da?'

'İhsan okula gider, sen de camiye...'

Ben kiminle konuşacağım?'

Ablamın kocası Tekel'den emekli maaşını alır, tek kuruşuna dokunmadan Ankara'ya İhsan'a gönderirdi. Dükkânları vardı, onun kiralarıyla geçinirlerdi. Aşırı dindardı İhsan'ın babası, bir gün vefat etti."

Bu arada bir kızı seviyor İhsan. Annesi uçuyor sevinçten. İhsan okulunu bitirecek, evlenecek, çoluk çocuğa karışacak... İhsan bir gün Ankara'dan Silvan'a gelir. Delila'yı alıp teyzesinin evine götürür.

Delila daha dokuz-on yaşında.

1992-93 yılları, Silvan'da faili meçhul devri. Silah sesleri hiç eksik olmaz. Dama çıkarlar İhsan'la.

Delila'dan bir şarkı söylemesini ister. Delila söyler ve "Sen beni sanatçı yapacaksın" diye takılır İhsan'a...

O da "Senin sesin bende olsa" derken, yine silah sesleri gelir Mescit Mahallesi'nin sokaklarından...

İhsan Tekeş Ankara'da eylemlere karışır, polisten dayak yer, her tarafa asılan fotoğraflarıyla aranmaya başlar, yani deşifre olur.

Ve bir gün mesaj gelir İhsan'dan:

"Üç dört ay beni aramayın. Ben Körfez'e, İzmit'e gidiyorum."

1993 yılının ortalarıdır. İhsan 24-25 yaşındadır.

Gülsüma Ana'nın oğlu Abdülbaki bir gün ailenin banka hesabındaki bütün parayı, Alman marklarını çekip Ankara'ya, İhsan'ın İş Bankası'ndaki hesabına gönderir.

Bir daha tam on yıl boyunca haber alamazlar İhsan'dan. "Allah bilir, kemikleri nereden ortaya çıkacak" derler.

2003 yılıdır.

Kapı komşularından biri der ki:

"İhsan yaşıyor, dağdadır."

"İnanmadık" diye anlatıyor Gülsüma Ana:

"Bir gazeteci kız dağa röportaja gidiyor, Delila'yı görüyor. 'Teyzen oğlu İhsan nerededir' diye sorunca, Delila da, 'Sağdır İhsan, dağdadır' diyor.

O gazeteci kız şimdi hâlâ *Kürdistan TV*'de çalışıyor.

Ablamla hemen o gazeteci kızı görmeye Diyarbakır'a gitmiştik. İhsan'ın yaşadığını öğrenince, çarşıda sevinçten göbek atmıştık."

Gülsüma Ana'nın gözleri doluyor.

Yüzünü benden kaçırıyor:

"2007'de, Delila'dan 25-26 gün sonra İhsan da şehit oldu Beytüşşebap'ta, Kato Dağı'ndaki bir çatışmada. Cenazesini görmemişiz. Bu yüzden olacak, sevgili ablam hâlâ umudunu kesmedi, oğlunun yaşadığına inanıyor."

Böyle böyle çıktılar dağa!

Delila'yla çocukken Şivan Perwer'in şarkılarıyla büyüdük. Yasaklı olduğu dönemdi Şivan'ın. O zamanlar çocuk yaştayken, okullarda, resmî dairelerde yasaktı Kürtçe konuşmak. Hele polislerin yakınında Kürtçe hiç konuşulmazdı.

Gülsüma Ana, “Abim Selim Çoban, şoförlük yapar” diyor bana tanıştırırken.

Bayram günü sohbet ediyoruz, hem Gülsüma Ana'nın hem Delila'nın doğduğu evde.

Selim Çoban anlatıyor:

“Önce büyük oğlum Mehmet çıktı dağa, bir buçuk ay sonra da Delila.

Delila 1982'de bu evde doğmuştu.

Oğlum Mehmet Çoban'ın kod adı Sadun Ahmet'ti.

2005'te 29 yaşındaydı.

Bismil merkezinde şehit düştü.”

Mehmet'in kardeşi Murat karşımda oturuyor. “Delila'yla aynı yıl doğduk, yaşasa 31 yaşında olacaktı” diye söze giriyor:

“Delila'yla çocukken bu evde Şivan'ın (Perwer) şarkılarıyla büyüdük.

Altı üstlü otururduk.

Biz alt katta, üstte Delilalar.

Şivan'ın yasaklı olduğu dönemdi.

Biz o zamanlar çocuk yaştayken, okullarda, resmî dairelerde yasaktı Kürtçe konuşmak. Hele polislerin yakınında Kürtçe hiç konuşulmazdı.

Newroz zamanı ateşin etrafında Delila'yla halay çeker, Kürtçe şarkılar söylerdik.

Delila'nın sesi güzeldi.

Çok güzel söylerdi.

13-14 yaşlarındaydık.

Eskiden babaların yanında durulmaz, şarkı falan söylenmezdi. Bir gün Delila bağıra çağıra şarkı söylerken, baktı babam geliyor, hemen kaçtı saklandı.

1992, 1993, 1994 yılları. Faili meçhul cinayetler dönemi...

Nusaybin, Batman, Diyarbakır'la birlikte Silvan da pilot bölge seçilmişti faili meçhuller için.”

Gayet sakin devam ediyor:

“Bizim ailede ilk dağa çıkan, büyük halamın oğlu Serdar Çele'ydi. ODTÜ'de okurken çıktı dağa.

Başta Delila olmak üzere hepimiz çok etkilendik.

Ama dağ konusunda bizi en çok faili meçhullerle yaşanan acılar etkiledi.

Bir de Apo'nun 1999'da yakalanması...”

Murat, Delila'nın 3 Ocak 1982'de doğduğu odayı bana gösteriyor:

“Duvarda renkli fotoğrafı olan abim Mehmet Çoban, 28 Eylül 2005'te Bismil'de şehit olan...”

Önce Mehmet çıktı dağa.

Bir buçuk ay sonra da Delila.

Mehmet'in çıkışı çok büyük tesir yarattı Delila'nın üstünde.

Hep duvarlara yumruk attı, ‘Biz beraber çıkacaktık dağa, bensiz nasıl çıkar dağa’ diye bağırdı durdu.

Dayı diye hitap ederdi Mehmet'e.”

Gülsüma Ana:

“Delila bir ara karate öğrenmişti. Bilekleri sarılı gelirdi eve. Duvarları yumruklayarak çalıştığından bilekleri hep sarılı olurdu. Mace-ra filmlerini izler, Çinlilerin vurdulu kırdılı karate filmlerini televizyonda hiç kaçırmazdı.”

Murat:

“Bir erkek kadar kuvvetliydi.

Benimle de karate yapardı.

Amcamın oğlu Faysal Kaderci.

Kod adı Amed Hazro'ydu.

Erzurum'da askerliğini yaparken silahıyla birlikte dağa çıktı.

Bingöl Genç'te, 2008 yılı 28 Ağustos günü şehit düştü. 1 Eylül'de cenazesini getirip gömdük Silvan'da.”

Mehmet'in annesi söze giriyor:

“Acılar binlerce genci çekti dağlara, çekmeye de devam ediyor.

Bitsin bu acılar artık!

Dokuz çocuk var.

Biri Mehmet, şehit düştü.

Mehtap kızım, siyasiden hapis yatıyor Ankara’da, Sincan Cezaevi’nde.

Mustafa, diğer oğlum, o da polise mukavemetten hapiste. Bir oğlan askerde.

İki kızım evli.

Bir kız okuyor, bir kız esnaf...

Biri de Diyarbakır, Karapınar Belediyesi’nde müteahhit elemanı.”

“Televizyona bak abi” diyor Murat, “Gever’de (Hakkâri’nin Yüksekova’sı) dün gece Kürdi-Der’in (Kürt Dilini Geliştirme Derneği) Rojava (Suriye Kürdistanı) için destek yürüyüşünü veriyor.

Kalabalığı, coşkuyu görüyor musun abi? 1990’ların başından, faili meçhullerden nerelere geldik? Acılar büyüttü bizi abi, acılar...”

Durmadan anlatıyorlar.

Dinliyorum, içim acıyarak, düşünerek.

Mustafa Kurt:

“Benim kızımın adı da Şenay’dı.

Delila’yla birlikte okudular Silvan’da.

Dağa çıkınca Şenay nasıl Delila kod adını aldıysa, bizim Şenay’ın kod adı da Neval Baver oldu.

Birlikte çıktılar dağa.

Ben şimdi 51 yaşındayım.

Dağa çıktığında 17 yaşındaydı Şenay.

Lise mezunuydu Delila gibi.

Dağa çıkan, dağa çıkacağını binde bir söyler ailesine. Bana belli ediyordu gideceğini. Hiçbir çocuğumun partiyle ilişkilerine ambargo koymadım.

Milli Eğitim’de hizmetliydim. Bir müdür vardı, ‘Şenay, ne mutlu sana, bak babanla birlikte yürüyorsun’ derdi.

Bizim çocuklar okula gittiklerinde, bakardık, subay çocuğu, hâkim çocuğu daha yüksek not alır, bizim çocukların notlarıysa kırılırdı. Hem gözümle görmüşüm bu gerçeği hem kulağımla duymuşum. Ama bizim çocuklarımız zamanla kendi haklarını savunmayı öğrendiler.”

Bana doğru eğiliyor:

“Dağın yolu işte böyle açıldı, baskılarla açıldı. Hakkını savundu diye içeri atılıyordu, tutuklanıyordu, baskı görüyordu çünkü...”

Devam ediyor:

“Delila ara sıra bana uğradı.

Karınca bile incitmezdi.

Tiyatro severdi.

İnançlıydı.

Başörtülüydü, kapalıydı.

Bir gün kızım Şenay da benden izin istedi. ‘Baba, ben sana bir şey söyleyeyim, ben başımı kapatmak istiyorum’ dedi.

Ben de ‘Peki’ deyince, benden şalper, başörtüsü parası istedi, ‘Tamam’ dedim.

Şenay benim evimin direğiymiş.”

Tekrar ediyor:

“Sekiz çocuk babasıydım ama o benim evimin direğiymiş. Fakat ne yazık ki ömrü kısaydı. Şenay’ın abisi de, Mehmet Emin Kurt, kod adı Bawer Velat.

1993’te çıktı dağa.

1998’de Dicle, Dersim’de şehadete erişti.

Bir gün Halk Kütüphanesi’nden çıktım.

Baktım JİTEM arabası...

Sivil polisler...

Hayra alamet değil.

Silvan Lisesi’nin yanında saklanmış bekliyorlar. Mesai bitti, yolunu değiştirip gittim.

Her an kaçırılma...

Her an ölüm tehlikesi...

Evde Şenay dedi ki:

‘Sivil polisler beni sorguya çektiler. ‘Senin abin gerilla, gel benimle çalış’ dedi birisi. Yüzüne tükürdüm onun.’

Sabah ben de çıktım, doğruca liseye gittim. Müdür yardımcısı ‘Sorguya mani olamadık’ dedi, ‘Alıp sorguya çektiler Şenay’ı...’

İşte böyleydi, böyle böyle çıktılar dağa...”

Noktasıyla virgüleriyle, biteviye devam ediyor anlatmaya:

“Kızım Şenay, Delila hep birlikte Nâzım Hikmet’in ‘Karlı Kayın Ormanı’nı söylerlerdi. ‘Ben Senden Uzağım’ isimli çok güzel bir şarkıyı Kürtçe söylerlerdi.

Hatıralar böyle Hasan Bey...

Bu kadar acıya tahammül edebilmek her zaman kolay değil.

Allah’tan inançlı insanlarız.

Cenabı Allah bize irade ihsan etmiş. Ve bizim için halkın özgür-

lügü önemlidir. Şu anda dağdakiler de, hapistekiler de benim çocuklarımdır. Onların aileleri de benim ailemdir.

Hepimiz büyük bir aileyiz.

Eğer barış sağlanırsa, hiçbir ırkın arasında ayırım tanımıyoruz.

İnsanların ölmesini istemiyorum.

Bu toprak hepimize yeter.

Bizler kardeşiz.

Sınırları bölmeyi istemiyoruz.

Gelsinler İstanbul'dan, İzmir'den, Mezopotamya'nın güzelliklerini, Kürdistan dağlarının güzelliklerini görsünler, yaşasınlar.

'Yeter artık' diyoruz."

Şu sözlerle noktılıyor konuşmasını:

"Ben yatağıma yatınca, Şenay'ın hayali gözümün önüne geliyor. Ciğerim yanıyor."

Lise bitti, dağa gitti Delila!

*Kürtçe rüya görüyorduk.
Hayallerimiz Kürtçeydi.
Evimizde, aramızda Kürtçe konuşuyorduk.
Ama Kürtçe inkâr ediliyordu.*

“Delila’nın halasının oğluyum” diye başlıyor anlatmaya:

“Adım Şergo Fidan.

1979 doğumluyum.

Esnaflık yapıyorum.

Delila’nın çocukluk arkadaşıyım.

Endüstri Meslek Lisesi’nde birlikte okuduk.

Hepimiz Kürdüz.

Kürtçe rüya görüyorduk.

Hayallerimiz Kürtçeydi.

Evimizde, aramızda Kürtçe konuşuyorduk.

Ama Kürtçe inkâr ediliyordu.

Altı yaşında okula başlarken hiç Türkçe bilmiyordum. Okulda kendimizi yabancı hissetmeye başlamıştık. Türkçe bize yabancı dil gibi geliyordu. Türkçe bilmediğimiz için de öğretmenler tarafından aşağılanıyorduk.”

Devam ediyor:

“Türkçe bilmediğimiz için neden aşağılanıyorduk öğretmenler tarafından? Soru işaretleri uyanıyordu kafamızda. Bu zulüm neden-di? Delila’yla akrabaydık, aynı mahallede oturuyor, aynı okulda okuyorduk.

Delila’nın Kürtçe müziğe merakı çoktu.

O daha sekiz-dokuz yaşındayken, 1980’lerin sonunda düğünlerimizde bile Kürtçe şarkılar söylemek yasaktı.

Sarı kırmızı yeşil renklerimiz de yasaktı.

İnançlı insanlardık.

Bu zulüm, yani dilimizi yasaklamak, kimliğimizi inkâr etmek dinimizde de yoktu.

Biz Türkçeyi hiç inkâr etmedik ama kendi dilimizi de unutmadık.
Biz Delila’yla böyle büyüdük.”

Şunları ekliyor:

“Delila vicdanlı bir insandı.

Samimiydi.

Değerlerine sahip çıkardı.

Zulme gelmez, karşı koyardı.

Lise bitti, dağa gitti Delila!

Derslerinde de başarılıydı.

Erkek gibi kuvvetliydi.

Hayat doluydu.

Müzikle iç içeydi. Bizim evde saz vardı, çalmayı severdi.

1994 Haziran ayında, öğretmen olan dayım, Delila'nın da amcası Kemal Güçer faili meçhule kurban gitti.

12 yaşında olan Delila'yla benim kafamda, ‘Kemal Güçer Türk olsa öldürülür müydü?’ diye bir soru uyandı. O zaman daha lise birdeydik.”

Yineliyor o cümleyi:

“Lise bitti dağa gitti Delila.

1999 yılıydı, Apo yakalanmıştı.”

Şirwan, Gülsüma Ana'nın kızı.

Delila'nın bir yaş büyüğü, karşımdaki sedire oturdu, başladı anlatmaya:

“Okula gittiği zamanlardı.

1997, 1998 yılları.

15-16 yaşındaydı.

Bir gün okuldan kalın bir kitapla geldi eve:

Dörtlerin Gecesi.

12 Eylül'ün Diyarbakır Askerî Cezaevi'nde işkenceleri protesto ederek kendilerini yakan dört arkadaşı anlatan kitap. Çok güzel bir kitaptır.

Bu kitaptan etkilendi Delila. Bazen okuldan gelir, ‘Ben niye kendi dilimle konuşamıyorum okulda, niye yabancı dille konuşuyorum’ diye dertlenirdi.”

Gülsüma Ana:

“Bana bunları söylemezdi Delila, anasıyım diye herhal... Delila çocukken, faili meçhul cinayetlerden geçilmezdi Silvan'da. Bak şu sokakta, Azizoğlu Caddesi'nde dört kişinin öldürüldüğünü gördü daha çocukken.”

Şirwan:

“Komşumuz bir din adamı vardı. Seyda derdik ona, hocaydı. Delila ona iğne yapar, tansiyonunu ölçerdi. Bir gün iğne yeri ağrımış Hoca'nın, kızmış. Bunun üzerine Delila da anında bir şarkı düzmüş Hoca için: 'Xeyda ji min xeyidîye, rû sar û pir cemidîye!' Hoca benlen küsmüş anlamına gelen bir şarkı...”

Şirwan anlatıyor:

“Kendimizi neden ezdiriyoruz böyle?

Devamlı bu soruyu sorardı Delila. Ezilen bir halk olmayacak Kürt halkı derdi.

15 yaşında, lise ikideydi.

‘Biz birşeyler yapmazsak, kabul anlamına gelir, ben kabul etmeyeceğim’ derdi.

Ben çekirgeden çok korkardım. Bir akşam girmiş evin içine. Yakaladı çekirgeyi, attı sırtımdan içeri. O kahkahayı atarken, ben çığlık çığlığa...

Biz kardeşten çok, iki arkadaştık.

Delila dağa gitmeden öncesi, annemin sol tarafına hafif bir felç indi. Her gün onu banyoya götürür, saçlarını tarar, ona şarkılar söylerdi.

Benim hayalim, canım kardeşimi son bir kez görmektir.

Hiç olmazsa şehit olduktan sonra...

Ne ölüsünü görebildim ne dirisini.”

Dört arkadaşlık lisede, birlikte çıktık dağa

Üç kadın, bir erkek. Bindik taksiye, çıktık dağ yoluna.
Saat öğleden sonra beş, altı gibiydi.
28 Mayıs 1999, bir perşembe günü...
Zerya Meya sustu.

Zerya Meya.

Delila'nın okul arkadaşı.

Şöyle başladı söze:

“Dört arkadaşlık.

Üç kadın, bir erkek.

Dördümüz birlikte çıktık dağa.

1999 yılıydı.

Silvan'da üniversite sınavlarına hazırlanıyorduk.”

Zerya Meya'yı saatlerce dinledim.

Dedi ki:

“Silvan'daki ilk dershaneydi üniversiteye hazırlık için.

Delila'yla ben aynı sınıftaydık.

Bir de Neval arkadaş vardı.

Hafta sonları giderdik dershaneye. Ama hafta içinde de etüt dersi yapardık.

15-16 arkadaşlık.

Çoğunluk bilinçli ve örgütlü...

HADEP dönemiymi.

Şikâyet gelmiş hakkımızda, ‘Bunlar örgütlenme içinde’ diye...

Faşist kafalı bir müdür vardı.

Bizim etüt çalışmalarını yasaklamak istedi ama Kaymakam yeşil ışık yaktı yine...

Özgür Halk okuyorduk.

Geçmişte yaşadıklarımızı, acılarımızı, zorluklarımızı paylaşıyorduk birbirimizle.

Kadınların okuması, okula gitmesi çok daha zordu bizde. Kendi aramızda özellikle bu konu üstünde duruyorduk.

1998'in sonları olmalı.

16 yaşındaydık.

Delila, etüt aralarında özellikle Ciwan Haco'dan şarkılar söylerdi.

Delila kapalıydı.

Dışarıda başörtüsü takardı.

Neval de tesettürlüydü, ailesi çok dindardı.

Birbiriyle tartışan, sohbet eden üç arkadaşık.

Gençler arasında gerçek bir örgütlenme nasıl yapılabilirdi?

Yurtseverlik bilinci nasıl olmalıydı?

Bazı tarihler vardır, hiç aklımızdan çıkmaz:

9 Ekim 1998.

Bu tarihte öğrendik Apo'nun, Önderlik'in Suriye'den ayrıldığını.

15 Şubat 1999.

Başbakan Ecevit'in açıklamalarından öğrendik ki tutuklanmış

Önderlik.

Önce inanmadık.

İnanmak istemedik.

Yas havası vardı içimizde.

Kürt gençleri olarak ne yapabiliirdik?

Bireysel anlamda arayışlar başladı.

Dağa çıkış konusunu birbirimizle paylaşmıyorduk ama kafalarımızın içinde ne olduğunun farkındaydık hepimiz.

Delila ile, Neval ile ailecek tanıştığımız için birbirimizin evinde kalabiliyorduk.

Sonunda dört arkadaş, 1999'un Mart ayında dağa çıkmak için karar aldık.

Bu arada aynı ay yerel seçimler vardı. Silvan'da partinin, HADEP'in sandık görevlisi olduk.

Mitinglerde görev alıyorduk.

Oktay diye bir polis vardı, Özel Harekât. Bizi takibe almıştı.

Hizbullah etkisi vardı Silvan'da.

Çok muhafazakâr bir muhitti.

Üniversite sınavına katılacaktık, 1999'un Nisan ayında. Sorular çalındı, sınav iptal edilince Diyarbakır'dan geri döndük.

Önderlik için kendini feda etmek...

Ama nasıl? Apo'nun yakalanmasından itibaren bu soru kafamızın içini oymaya başladı.

Heval (arkadaş, yoldaş) Delila, beni dağ için fazla kibar görüyordu.

Fazla çay ve sigara içtiğim için galiba. Ben dağa çıkana kadar Silvan dışında bir köy bile görmemiştim.

Kafamda bir dağ ütopyası vardı, o kadar.

Delila'yla Neval'in pratik anlamda hazırlıkları yok değildi. Delila bana, 'Sen gelme' deyip duruyordu.

Biz üç kadın arkadaşlık.

Bir kadın arkadaş daha vardı. Bir de HADEP'te görevli olan erkek arkadaş, bizden yaşça büyük olan.

İki gün öncesinden dağa çıkışın günü ve saatini kararlaştırdık. Ben Neval'le birlikte gelecektim. Akşam Neval aradı, Delila'yı o alacakmış.

Sabah erken kalktım.

Bir süre önce beyin kanaması geçirmiş olan annem, telefonumdan, giyinişimden fark etti bir şeyler olduğunu. Dersaneye gideceğimi söyleyince, yüzüme baktı ve dedi ki:

'Yok, sen dersaneye gitmiyorsun.'

Anlamıştı annem...

Ben bir başka arkadaşımı almaya gittim.

Ailesi onu saklamış.

Beni de vazgeçirmeye çalıştılar.

Saat sabahın yedi buçuk, sekizi...

Partiye gittik.

Partidekilerin haberi yok, tabii.

Delila, Neval, ben ve o erkek arkadaş Necdet bir başka eve geçtik.

Sayımız on olacaktı.

Gelmediler.

Bu arada ailelerimiz bizi aramaya başladı.

Arkadaş geldi, 'Haydi biz çıkalım' dedi.

Üç kadın, bir erkek. Bindik taksiye, çıktık dağ yoluna.

Saat öğleden sonra beş, altı gibiydi.

28 Mayıs 1999, bir perşembe günü..."

Zerya Meya sustu.

Apo'nun esaretidir, dağa çıkışları hızlandıran...

Delila, evden çıkmadan dedi ki: "Anneme iyi bak!" Akşama doğru öğrendik ki dağa çıkmışlar. "Üzülme ana" dedim, "O yolunu seçti, dağa gitti."

Gülsüma Ana başladı anlatmaya:

"1999 senesiydi.

Bir kış günü haber geldi ki Apo yakalanmış. Eylem yapılacakmış Silvan'da. Baktım Delila yok.

Gaz almaya gitmiş.

Bunu öğrenince, 'Ben kendimi öldüreceğim!' dedim."

Şirwan, Delila'nın bir yaş büyük ablası:

"Apo yakalandığında annem farkında değildi, Delila'nın yemek falan yemediğinin, sadece suyla yaşadığının.

Ben biliyordum.

Delila'yla birlikte açlık grevine girmiştik.

O daha uzun süre devam ettirdi.

Uyumazdı, yatağına girmezdi.

Açlık grevini sonradan söyledim anneme. Delila'yı karşısına aldı, vazgeçirmeye çalıştı."

"Apo'nun esareti" diye devam etti Şirwan:

"Apo'nun esareti dağa çıkışları hızlandırdı. Delila, Apo için 'Ne kadar akıllı bir insan' diyordu.

Dağa çıkmadan bir gece önce, 'Gel birlikte uyuyalım' dedi, 'Koyun koyuna yatalım' dedi.

Ben istemedim.

Ertesi gün sabah erken kalktık.

Eteğinin altına kot pantolon giymişti.

Aramızda şöyle bir konuşma geçti:

'Neden böyle giyindin Şenay?'

'Böyle daha rahat ediyorum, daha rahat atıyorum adımlarımı.'

'Benden habersiz bir şeyler yapmayasın.'

'Hayır, deneme sınavına gidiyorum.'

Abdülbaki abimin gazeteci yeleğini istedi benden.

Evden çıkmadan bana dedi ki:

'Anneme iyi bak!'

Kapı çalındı, arkadaşı Şenay Kurt, 'Biz sınava gidiyoruz' dedi.

Gidiş o gidiş! Akşama doğru öğrendik ki dağa çıkmışlar.

Anneme dedim ki:

'Üzülme ana, o yolunu seçti, dağa gitti.'"

Anlatıyor Şirwan:

"Sonradan gördüm, bana yazılı bir not bırakmış:

'Ben savaşıma gidiyorum. Sen evde annemize bakacaksınız!'

Kızmıştım Delila'ya.

Çünkü dağa birlikte çıkacaktık.

Hiç unutmuyorum.

Burada Sere Gulane derler. Silvan'a özgüdür.

Her 14 Mayıs'ta pikniğe gider herkes dağlık bir yerlere. Deli-

la'nın dağa çıkmasından birkaç gün önceydi.

Dağ tepe birlikte dolaştık.

Bağıra çağıra şarkı söylemişti.

Hiç unutmuyorum.

Demişti ki:

'Ne de güzel bu Kürdistan dağları, işte ben bu dağlara aitim.'

Kollarını önümüzde açılan kocaman boşluğa doğru açarak söylemişti bunu..."

Gülsüma Ana dalıyor konuşurken:

"Hiçbir ana, evladının dağa gitmesini istemez ama...

Okulda çalışkan bir kızdı Delila. Bu kız okuyacak derdim hep...

O da bana dağa çıkacağını söylemezdi.

Ama bazen mutfakta birlikte yemek pişirirken, 'Gönül gitmek

ister savaşa' şarkısını söylerdi hüzünlü bir sesle. Anlardım, gözlerim

dolardı.

Ama ses etmezdim.

Büyük oğlum Abdülkadir Milas'tan arar, 'Delila'yı okutun' der-

di. Çok severdi kardeşini.

Dağa çıktığını söylemedik ona.

Canım oğlum Abdülkadir, Delila'nın dağa çıkışından dört ay

sonra, 1999 eylül ayında, bir ülkücü tarafından Milas'ta kalbinden bı-

çaklanarak öldürüldü."

Gülsüma Ana sustu.

Yanaklarından yaşlar süzölmeye başladı.

Tabutuna bir çivi daha çaktın!

*Her sabah ‘Türküm, doğruyum...’
Okumadık mı, sustuk mu, al sana tokat!
İstiklâl Marşı da öyle. ‘Kahraman Türk ırkına...’
Sustun mu, tokat.*

Zerya Meya anlatıyor:

“Üç kadın, bir erkek...

Taksiden bir köyde indik.

Buğdaylar yeni sararmıştı.

1999’un Mayıs sonuydu.

Yürüdük yürüdük, sonra bekledik.

Gerilla geldi, üç erkek...

Tanıştık.

Gerillayla ilk defa karşılaşıyordum.

Daha önce şehit düşmüş iki kadın gerillanın, Delila’yla Neval’in isimleri bizim iki Şenay’ın kod adları oldu. Necdet de Hamza kod adını aldı.”

Zerya, Silvan’daki okul anılarına dönüyor:

“İlkokula başladığımda, sırf Kürtçe konuşuyorum diye kaç tokat yemiştım öğretmenden. İlkokul dörtte dindar bir öğretmenimiz vardı.

1991, 1992 yılları.

Dağlarda büyük operasyonlar yapılıyordu.

Öğretmen sorardı sınıfta:

‘Dün kaç terörist öldürüldü?’

Yanıtını bizlere söyletirdi.

Bu konudaki gazete haberlerini ‘teröristler’ diye özellikle bize okuturdu.

‘Bu teröristler kötü insanlardır’ deyip dururdu. Halbuki o tarihlerde bizim komşumuzun oğlu, bir abimiz dağdaydı.

Daha 10-11 yaşındaydık.

Bir anlam veremiyorduk olan bitene. Çelişkiler içindeydik.

Dilimi konuşamıyorum.

Her sabah ‘Türküm, doğruyum...’

Okumadık mı, sustuk mu, al sana tokat!

İstiklâl Marşı da öyle.

'Kahraman Türk ırkına...'

Sustun mu, tokat.

Annemle evde hangi dili konuşacağım?

Kürtçe? Türkçe?

Silvan'da faili meçhuller başlamıştı.

Hizbullah dönemi...

Din adı altında örgütlendiler. Bizim sokakta beş, altı erkek çocuk faaldi. Silvan'da yayıldılar iyice.

'Kızlar pantolon değil etek giysin!'

'Kızlar başını kapatsın!'

Sürekli tehditler...

Hiç unutmam, hâlâ dehşetle hatırlarım.

Bir gün öğle vakti feryat sesleri geldi.

Semra arkadaş, üç kişi tarafından balyozla başı ezilerek öldürülmüştü.

Örtünmeyi reddetmişti çünkü.

Hissettiğimiz öfkeyi, nefreti bugün bile içimde hissederim.

Ben de Semra gibiydim.

Örtünmeyi reddetmişim.

Ailem korku içindeydi.

Din örtüsü altında faili meçhul cinayetler işlenmeye başlamıştı.

Okulumuzun yolu üstünde bir cami vardı. Ortaokula giderken bize taş atardı camideki bazı çocuklar, başımız açık ve pantolon giyoruz diye. Günde üç dört kişi ölürdü.

Erkek hocalarımızla bile konuşmamızı yasaklamak istiyorlardı. Erkek öğretmenler bizden kaçır olmuşlardı.

Diyelim, okula eşarpsız gelmişim.

Tahtaya kalkarken, arkadan bir ses:

'Tabutuna bir çivi daha çaktın!'

Çetebaşı sorardı:

'Neden eşarp takmadın?'

Devam ederdi:

'Sana her şeyi yaparız.

Kezzap atarız yüzüne...

Falçata çalarız yüzüne...'

Ortaokul sonlarıydı, Silvan'da okuldan aldı ailem beni, Diyar-

bakır'a gönderdi. Hafta sonları Silvan'a, ailemin yanına gelirdim.

Vedat Aydın'ın, Musa Anter'in faili meçhul cinayete kurban gittikleri karanlık bir dönem...

Lise yıllarımız başlamıştı.

Bir yerden bir çıkış yapmak zorunda hissediyorduk kendimizi.

Ayrıca Silvan başkaydı. Mahsum Korkmaz'dan gelen devrimci bir geleneği vardı Silvan'ın...

Önder'in, Apo'nun yakalandığı gün hiç aklımdan çıkmaz.

Bir taşma yaşadık.

Ya tutuklanacağız, işkence göreceğiz.

Ya da onurumuzla dağda yaşama yolunu seçeceğiz.

Dağın yolu genişledi o tarihlerde...

Duygusal değil, bilinçli tercih yapıldı dağ için. Ne olursa olsun dağa gideceğiz dedik.

Coşkuyla, büyük bir moralle yaptık bu tercihi 1999'da, Önder Apo yakalandıktan hemen sonra...

Dağa çıkmadan önce bir kaset doldurmuştuk. Sohbet ederken, Delila şarkı söylerken, Ciwan Haco'dan..."

Zerya Meya'yı dinlemeye devam ediyorum:

"Hava kararmak üzereydi.

Üç kadın, bir erkek, biz dördümüz üç gerillayla birlikte yola koyulduk dağlara doğru...

Benim spor ayakkabım vardı, altı kalındı. Delila'nınki öyle değildi.

Ailelerimizin dikkatini çekmemek için öyle giyinmiştik. Delila gibi benim sırtımda da gazeteci yeleği vardı.

Yürüyoruz.

Karanlık bastıkça, düşe kalka yürümeye başladık. Arada bir kapaklanıp yere düşünce halimize gülüyor, çocuklar gibi birbirimize takılıyorduk.

Bir gerilla uyarmıştı:

'Arkadaşlar ses çıkarmayın, gürültü yapmayın, pusu olabilir!'

Epeyce yürüdük.

Gün aydınlanıncaya kadar yürüdük.

Karanlıkta yürürken 'Bizim bastığımız yere basın' diye bizi uyarıyorlardı.

Sonra gün doğmaya başladı.

Çok romantikti.

Neval'in paltosunu altımıza serdik, güneşin doğuşunu seyrettik.
Çok güzeldi.

Yine uyarı geldi:

'Ses çıkarmayın, en tehlikeli yerdeyiz, sessiz konuşun.'

Güneş batana kadar oradan ayrılmadık.

Domates, salatalık, peynir, kola...

Arkadaşlar köyden getirmişlerdi.

Dumansız bir ateş yaktılar.

Dalların kabuklarını soyup öyle tutuşturuyorlardı ateşi...

Külün içinde ekmek pişirmişlerdi.

Çay içtik.

Kapkara bir çaydanlıkları vardı.

Sapına bir dal geçirip iki ucundan tutuyorlar ve ateşin üstünde
beş dakika bekletiyorlardı çaydanlığı...

Biz misafir gibiydik.

Plastik bardaklara çayı doldurdular.

Toz şeker var ama kaşık yok.

Şeker nasıl konacak?

Ağaçtan bir yaprak koparıp uzattı.

Nasıl karıştırılacak?

Ağaçtan ince bir dal koparıp uzattı.

Ve sordu:

'Siz nereye geldiğinizi sanıyorsunuz ki?..'

Bir an baktık birbirimizle...

Dördümüze de haki renkli birer kefiye verdiler.

Ayakkabılarınız kötü dediler, Mekap verdiler. Ayağımıza göre
fazla büyüktü Mekap'lar, o yüzden üç dört tane de çorap verdiler.

Ayrıca gömlek verdiler. Çünkü bizim gömleklerimiz biraz 'si-
vil'di dağlar için...

Tuvalet meselesi zordu, karanlıkta ve dağda...

Güneş batınca tekrar yola koyulduk.

Yürü yürü yürü!

Tam iki gece yürüdük.

Üçüncü gece dağda bir kampa, 'nokta'ya geldik. Ve orada kadın
gerillaları görünce, kendimizi daha güçlü hissettik.

Kimseyi tanımıyoruz.

Ben dağa çıkmadan önce bir köy bile görmemişim.

Aç susuz olduğumuz için çıkmamıştık dağa. Yani ‘aldatıldığımız’ için katılmadık. Hepimiz kendi yaşadıklarımızla, kendi acılarımızla girdik bu harekete, dağa böyle çıktık.

Hepimiz zorluklar içinde mücadeleyi öğrendik, doğayla mücadeleyi öğrendik.

Acılarıyla, sevinçleriyle öğrendik.

Her birimizin zamanla bir romanı oluştu.

İç dünyalarımızda her birimizin kendi hikâyesi yazıldı.

Hapisteyken gardiyanlar sorardı:

‘Siz ne okumuşsunuz, bütün bunları nereden biliyorsunuz?’

Siyaset bizim yaşam tarzımızdır.

PKK, ‘Alın elinize silahı, gidin ölü, öldürün!’ demedi bize.

Bu bir başkaldırıydı.

Bir isyandı.

29. İsyandır!

Ülkesini ellerinden alarak yaşatmak istediler Kürtleri...

Kürtlerin varlığını gördüğü halde, Kürtleri diliyle, kültürüyle, her şeyiyle inkâr eden bir devlet vardı.

Bugün de var.

Kimliğinde Kürt yazmıyordu Kürtlerin...

Bugün de yazmıyor.

40 bin, 50 bin Kürt öldürüldü, gerilla öldürüldü.

Artık Kürtler, eski Kürtler değil!

PKK’dır Kürtleri bilinçlendiren, onları kimliğinin bilincine vardırان.

Onun için diyorum ki:

Sen inkâr edilsen de, varsın artık!

Bu devlet hâlâ ‘Kandırıldılar, bilinçsizdiler!’ propagandasını yapabiliyor.

Ama bu o kadar gülünç ki!

Kandırılan gençler hiç olmadı kısacası...

Devlet, bizi bize karşı da hep kışkırtmaya çalıştı. Kürdü Kürdün katili yapmaya çalıştı.

Ama başaramadı, yapamadı.

İşte biz gençler olarak, Neval olarak, Delila olarak böyle bir dava için çıktık dağa, katıldık harekete...”

Susuyor Zerya Meya...

Delila'nın 'Gerillam' isimli Dağ Günlüğünde Che Guevara!

Anlatıyor: "Aile olarak Delila arşivi yapmıştık. Dağda tuttuğu defterleri de vardı. Terörle Mücadele evimize yaptığı baskınların birinde alıp götürdü her şeyi..."

"Delila'nın defterleri!"

Bu söz, bayram sabahı yer sofrasında kahvaltı ederken kulağıma çalınıyor.

Soruyorum:

"Günlükleri mi var Delila'nın?"

Abdülbaki:

"Aile olarak Delila arşivi yapmıştık. Dağda tuttuğu defterleri de vardı. Terörle Mücadele, evimize yaptığı baskınların birinde alıp götürdü her şeyi... Hatta hard disk de söktüler."

Şirwan:

"Birkaç defteri kurtarabilmiştik, sakladık. Ama şimdi de bulamıyoruz, çünkü nereye sakladığımızı hatırlayamıyoruz."

Gülsüma Ana:

"Ablamla konuştum, diyor ki, kanepenin altına bak, elektrik süpürgesinin içine bak."

Haber ertesi günü, Gülsüma Ana'yla Mescit Mahallesi'nde, hatıraların peşi sıra dolaşırken geliyor:

Delila'nın defterleri bulunmuş!

Gülsüma Ana'nın ablası, bir de ben bakayım demiş ve kanepenin altında bulmuş defterleri...

Hemen eve dönülüyor.

Yer minderlerine çepeçevre oturduktan sonra Delila'nın defterleri elden ele dolaşmaya başlıyor.

Üçünü dağda tutmuş Delila, el yazısıyla.

İkisi de Silvan'daki lise yıllarına ait.

Göz ucuyla Gülsüma Ana'yı izliyorum.

"Hiç kimse bana bunları okumadı" diye dertleniyor.

"Bakın bakın, benim güzel kızım kır çiçekleri koymuş, kır çiçekleri yapıştırmış sayfaların arasına" derken hıçkırmaya başlıyor Gülsüma Ana.

Bu arada defter elinden kayıyor.

Kurumuş kır çiçekleri sayfaların arasından yere dökülüyor.

Kuru çiçekleri yerden toplayıp tekrar sayfaların arasına koyuyorum, Gülsüma Ana'yı teselli etmeye çalışırken...

Ana'nın gözyaşlarıyla birlikte eve sessizlik ve hüznün dalgası yayılıyor.

Delila'nın kardeşleri Abdülbaki, Şirwan, Şener, gelin Gülistan, torun Delal hepimiz bir anda suskunlaşıyoruz.

Herkes öylece önüne bakıyor.

Defterlerden biri, gri kumaş kaplı. Kapağında yine bezden kalem yeri var, bir de tükenmez kalem sokulmuş içine. Sayfaları kareli olan ciltli bir defter.

Kapak arkasına üç tane kurumuş papatya yapıştırmış Delila. Kendi el yazısıyla da adını koymuş günlüğünün:

“Gerillam.”

En üstte bir Che Guevara fotoğrafı, kızıl yıldızlı beresiyle puro içerken...

İkinci fotoğraf PKK bayrağının önünde çekilmiş, altında Şehit Neval yazıyor; Silvan'dan birlikte dağa çıktıkları okul arkadaşı.

Üçüncü fotoğraf, mahzun yüzü, kalın kaşlı, adı Zilan Ark olan çok genç bir kızın fotoğrafı.

Delila, bu fotoğraflar ve bu kır çiçekleriyle ilgili olarak günlüğünün 13 Ocak 2006 tarihli sayfasına bazı notlar düşmüş.

Sana yazamamanın duygu yoğunluğuyla başlarken, Neval yoldaşın hüznün bahçeleri diye söylediği şarkıyı dinliyorum.

Bunun yanında, sanatçı gerillayı, Che Guevara'nın bir resmini, Neval'ımın resmini ve yaşam sanatçım Zilan Ark'ın resmini, en güzel dağlarımda yetişen çiçekleri yapıştırdım.

Olur mu resimsiz bir defter?

Yani renksizlik olur mu be gerillam!

İçim dolu, acıyla, sevinçle, kararlarla, değişimlerle, gelişmelerle, korkularla, cesurluklarla...

Yılmaz Güney'den "Selam Hey!"

Bir yıl sonra dağa çıkacak olan Delila, 16 yaşındayken günlüğüne, "1972-73 Selimiye cezaevinde Yılmaz GÜNEY'in yazdığı şiir" diye bir şiirini not düşer.

Delila, 'Gerillam' adını verdiği 'dağ günlükleri'nden birini, 16 Ocak 2004 ile 16 Nisan 2005 arasında tutmuş.

İkinci defterde ilk tarih 24 Ekim 2005, son tarih 19 Mart 2007.

Üçüncü defter ise 18 Ocak 2007 ile 18 Mart 2007 tarihleri arasındaki notlarını taşıyor.

İki defteri daha var Delila'nın.

Bunlar 1997 ve 1998 yıllarına ve lise dönemine ait.

Çok dolu değil ikisi de.

Sayfaların arasında, arkadaşlarının kendisi için düştüğü kısa notlar, bazı şiirler yer alıyor.

1997 tarihli, mavi ciltli ajandanın ön sayfasında kendine ait Türkçe ve İngilizce yerleri el yazısıyla doldurmuş:

Şenay Güçer.

Mescit Mah. Surüstü sok. No: 26.

Tel: 711 59 26.

Ajandanın başında imzalı ilk not, Delila'nın sınıf öğretmeni Lokman Atmaca'nın.

13 Haziran 1997 Cuma günü, Delila'nın dağa çıkışından iki yıl önce 15 yaşındaki öğrencisi için yazmış.

Benden çok süslü ve güzel sözler bekleme çünkü beceremem.

45 kişilik sınıfta insani yön olarak mükemmelsin, derslerinde başarılısın ve yardımseversin.

Teşekkür ederim.

Beni etkileyen en önemli özelliğin sosyal ve insancıl olman. Keşke herkes senin gibi olabilseydi.

Düşüncelerin güneş gibi.

Dilerim, bu güneş asla tutulmaz ve sürekli parlar. Tıpkı yüzündeki gülücükler gibi.

Arzu ve dileklerin dilediğin an gerçekleşsin. Ömrün toplumsal iyi-

*liklerle dolu olsun ve kazanan iyilik, dostluk ve insanlık olsun.
Teşekkür ederim, insan olduğun için.
Teşekkür ederim hayata tebessümle baktığın için.
Teşekkür ederim öğrencim olduğun için.*

*Sınıf öğretmenin
Lokman ATMACA*

1997 yılına ait bu ajandanın sayfaları genellikle boş. Daha çok, “Üç yıllık arkadaşlıktan sonra artık ayrılıyoruz” diye başlayan, sınıf arkadaşlarının kısa yazıları yer alıyor.

Delila'nın günlüğünde, 20 Haziran 1997 tarihli sayfasında ise bir alıntı var.

ESKİ BİR TAPINAK YAZITI

Gürültü patırtının ortasında sükûnetle dolaş; sessizliğin içinde huzur bulunduğunu unutma.

Başka türlü davranmak açıkça gerekmedikçe, herkesle dost olmaya çalış.

Sana bir kötülük yapıldığında, verebileceğin en iyi karşılık unutmak olsun.

Bağışla ve unut.

Ama kimseye teslim olma.

İçten ol.

Telaşsız, kısa ve açık seçik konuş.

Başkalarına da kulak ver. Aptal ve cahil olduklarında bile dinle onları.

Aşka burun kıvrma sakın.

Onu küçümsersen, sen de benzinsiz kalır ve küçülürsün. O yoğun 'sevgi' çöl ortasındaki bir bahçe gibidir.

O bahçeye layık bir bahçıvan olmak için, her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutma sakın.

Kaybetmeyi ahlaksız bir kazanca tercih et.

Bu dünyada bırakacağın en büyük miras onur ve dürüstlüktür.

Delila, lise yıllarına ait tek tük notlarını bir 1998 ajandasına yazmış.

‘Hamidabad Ajanda’ isimli bordo ciltli günlüğün sayfaları bomboş.

İlk altı, yedi sayfasına bazı şiirler yazmış. Bunlardan biri, Yılmaz Güney’in ‘Selam Hey!’ isimli şiiri.

Bir yıl sonra dağa çıkacak olan Delila, 16 yaşındayken günlüğüne, “1972-73 Selimiye cezaevinde Yılmaz GÜNEY’in yazdığı şiir” diye not düşmüş.

SELAM HEY!

*Halkımızın yanında mısın
Zalimlere karşı koy
Ölüm bize düğün bayram
Halkımıza Selam Hey!*

*Sömürünün farkında mısın
Sömürüye karşı koy
Ölüm bize düğün bayram
Kurtuluşa Selam Hey!*

*Baskıların altında mısın
Baskılara karşı koy
Ölüm bize düğün bayram
Özgürlüğe Selam Hey!*

*İşçi-köylü halk iktidarı
Mutlaka kurulacak
Ölüm bize düğün bayram
Devrimlere Selam Hey!*

Delila’nın günlüğünde bir şiir de ‘Adiloş Bebem’ adını taşıyor.

Delila şiiri bu adla ve imzasız olarak defterine aktarmış ama dizeleri, Ahmed Arif’in ‘Diyarbakir Kalesinden Notlar ve Adiloş Bebenin Ninnisi’ adlı şiirinden almış. Ajandasının ilk gününe, 1 Ocak 1998 tarihli sayfasına not etmiş.

Diyarbakir kalesi

Açar kan kırmızı yediverenler
ve kar yağar bir yandan
Savrulur Karacadağ savrulur Zozan
Bak bıyığım buz tuttu üşüyorum da
Zemheri de uzadıkça uzadı
Seni baharmışsın gibi düşünüyorum
Seni Diyarbekir gibi
Nelere nelere baskın gelmez ki
Seni düşünmenin tadı
(...)
Bebeğim neremde saklayayım seni
Hoş gelir sefa gelir
Ahmed Arif'in yeğeni
Doğdun
Üç gün aç tuttuk
Üç gün meme vermedik sana
Adiloş bebem
Hasta düşmeyesin diye
Töremiz böyle diye.

'Geri çekilme' psikolojik açıdan ağırdı!

Kendi kendimize soruyorduk: Pes mi ettik? Çekilirken her taşa, her ağaca dokunuyorduk. Hüzünle dokunuyorduk. "Eskiler gitsin" diyorduk, "Biz daha yeniyiz."

Zerya Meya'yı dinliyorum bıraktığı yerden, 1999'un Mayıs ayı sonunda dağa çıktıkları o günlerden itibaren.

"Şervanlar, yani dağa yeni çıkan savaşçılar...

Delila, Neval, ben, iki haftalık ilk dönemde birlikte olduk.

Kürt tarihi okuduk.

Siyasi ve askerî eğitim gördük.

Yaşamsal olarak neyi bilmek gerektiği konusunda bilgilendik.

Yanışlarımız oldu, dersler çıkardık ama güldük aynı zamanda.

Karanlıkta nöbet tutmak...

Gece karanlığındaki hayvan sesleri...

Her sabah, daha gün doğmadan saat dört buçukta yataktan kalkmak...

Bir ay sürdü bu dönem.

Bizim Silvan'dan kadınlar olarak dağa çıkıp katılmamız ses getirdi bütün Amed eyaletinde. Bu arada bizi dağa teslim eden arkadaş, ailelerimize ve arkadaşlara bizim için 'iyidirler' mesajı gönderdi.

Bizim de bir mesajımız vardı onlara.

'Eğer ailelerimiz duygusal yaklaşır da, kandırıldılar gibi açıklamalar yaparlarsa, onları reddederiz' dedik.

Kuzey (Kuzey Kürdistan, yani Türkiye sınırlarının içi. Güney, Irak; Doğu, İran; Batı da Suriye Kürdistanı oluyor-HC) fazla hareketli bir yer. Her an operasyonla karşılaşmak mümkün.

Bu yüzden bir gün içinde bazen iki nokta değiştirmek zorunda kalırdık.

Her birimiz bir 'manga'nın üyesiydik.

Delila'yla alanlarda birbirimizi gördüğümüz oluyordu.

Delila dağda yürürken bile koşar giderdi. Büyük bir heyecanla bütün patikalardan taş toprak demeden hızlı hızlı yol alırdı.

Sanki hep özgürlüğe koşardı Delila!

Dili hep şiirseldi.

Sesine engel tanımazdı.

Gözlemleri çok güçlüydü.

Dağa çıkarken sigara ve çay içmiyordu. İkisine de dağda, Güney'de başladı.

Biz 1999'un Mayıs ayı sonlarında çıktık dağa. 2 Ağustos'da Önder Apo'nun açıklamasıyla sınır ötesine geri çekilme süreci başladı.

Delila şanslıydı.

Onun grubu sona kaldı.

Ekim sonrası çekilmeye başladılar.

Ama kışa kalıp zorlandılar.

Geri çekilme psikolojik açıdan ağır oldu.

Hep 'Nereye gidiyoruz?' sorusu...

Aramızda tartışmalı bir konuydu geri çekilmek.

Kimilerimiz, 'Gitmeyeceğiz kalacağız' derken, kimileri de 'Dağlarda savaşağız' diyordu.

Sürekli talimat geliyordu telsizler üzerinden. Kendi kendimize soruyorduk:

'Pes mi ettik?'

Çekilirken her taşa, her ağaca dokunuyorduk.

Hüzünle dokunuyorduk.

'Eskiler gitsin' diyorduk.

'Biz daha yeniyiz' diyorduk.

Ayrıca savunmasız çıktık yola.

Düşmanın pusularına düştük.

Günde 17, 18 saat yürüdüğümüz oldu.

Baskınlarda, pusularda şehit düştü arkadaşlarımız...

Üç ayda gidebildik Güney'e.

Delila'yla yedi sekiz ay sonra Güney'de bir noktada (PKK kampı-HC) bir araya geldik.

Morali, coşkusu yerindeydi.

Bu arada Neval'in de yaşadığını, Silvan'dan çıkarken giydiği gazeteci yeleşinden anladım.

Bir noktada üst baş değişiyorduk.

Bir kenara bırakılmış o yeleşini görünce, sevinç çığlığı attım, demek Neval yaşıyor diye. Delila'yla o ilk kucaklaşmamızı hiç unutmam."

Zerya Meya sustu.

Dağdan, Delila'dan mektup gelmez onca yıl!

Her şeyi içime gömüyordum, acımı da. Delila yanımdan girdince ağlıyordum. Şehit düştükten sonra da öyleydim. Yalnız kaldığım zaman odaya girip bağıra bağıra ağlardım.

Delila, dağa 1999 yılı Mayıs ayı sonunda çıkar. Günlük tutmaya dağda devam eder. Delila 16 Nisan 2005'te, genellikle 'Merhaba Gerillam' diye hitap ettiği günlüğüne kısa bir not düşmüş.

Merhaba Gerillam!

Sabahın rüzgârlı ve güneşli havasında ailemi görmek için asayişe geldik.

Evet, ailem gelmiş.

Onlar çok gidip geliyorlar.

Ama babamın gelmesini çok istiyorum.

Heyecan yok.

Ama güzel bir duygudayım.

Annem ve teyzemin yanındayım.

Bir de abim gelmiş.

Teyzemle abimi altı yıldan sonra görüyorum.

Eğitime yetişmem için çok az zamanım var. Yine de uzun bir süre.

Eğitimin başlangıcını kaçırmamam lazım.

Neyse devam ederim.

Gülsüma Ana'nın dağa, Delila'nın yanına varması hiç de kolay olmamış. Bir kere 2000'de, bir de 2005'te gitmiş.

Bayram günü yer sofrasında çaylarımızı yudumluyoruz.

Gülsüma Ana bir yandan sigarasını keyifle tütürüyor, öte yandan dinletmesini bilerek tüm renkleriyle anlatıyor, Şenay'ını dağda nasıl özlemlerle kucakladığını.

Ona belli etmeden nasıl ağladığını dinliyorum Gülsüma Ana'dan:

"O geceyi hiç unutmam, dağdaki, Kandil'deki ilk gecemizi.

Anneler Günü'ne rastlamıştı.

Ablamın oğlu da dağdaydı, o da gelmişti.

Kandil'den önce bir sefer de Mahmur'a gitmiştim.

2000 yılıydı.

Bir gün Silvan'da, evimizde telefon çaldı.

Karşı taraftaki adımı söyledi.

Dedi ki:

'Ben Delila'nın yanından gelmişem...' Önce sandım ki polistir.

Ana yüreğim çarpıyor ama...

Polis de olsa, gelsin dedim.

Çocuklara da 'Dikkatli olun' dedim.

Artık o gece hiç uyumadım, yatmadık. Gün doğdu.

Telefondaki adamın söylediği yere, Noter'in önüne vardım.

Geldi yanıma.

'Gel seni evime götürüyüm' dedim.

Geldi eve.

Delila'nın fotoğrafını çıkardı.

Belki devletten gelmiştir dedim yine içimden. Sonra Delila'nın elyazısını çıkardı, gösterdi.

Bu sefer inandık.

Bir sevindik, bir sevindik.

Delila'nın dağa çıkışından bir buçuk yıl geçmişti.

Dedi ki:

'Delila Mahmur'dadır. Gözüne bir şey olmuş.'

Mahmur'a nasıl giderim?

Önce Diyarbakır'a vardım, pasaport çıkarttım.

Silopi'ye gittim, tanış bir yerdi.

Taksiyle Habur sınır kapısından geçip Duhok'a gittik.

2000 yılı daha.

Musul, Saddam'ın elinde.

Erbil'e geçemiyoruz Mahmur'a gidebilmek için. Tek başımayım.

Tekrar Silopi'ye döndüm.

Türk devleti bana dedi ki:

'Bugün çıktın, bugün geldin! Bu nasıl iştir?'

Tansiyonum çıktı, hem korkudan hem yorgunluktan.

Kadın olunca her şeyden korkarsın.

En başta namustan...

Vize alamadım, döndüm Silvan'a.

İki üç ay sonra tekrar Zaho'ya telefon.

Kalktık, Zaho'ya gittik.

Sahte Arap kimliğiyle, arşıfla Musul'un köylerinden, Sadam'ın karakollarından geçtik.

Sahte ana baba isimlerini ezberlemem öyle kolay olmadı.

Sonunda Musul'a geldik.

Formalite icabı Arap doktorlara grndk.

Ama yanımdaki diğer kadın, 'ana adı, baba adı' deyince tekledi.

Bizi tutukladılar.

'Siz Trksnz, nerede pasaportlarınız' diye sordular.

Sonra bir yolunu buldum, Mahmur'a gittim.

Delila'yı, canım evladımı göreceğim.

İçimde bir duygu, dışımda bir başka duygu... İçimdeki duygu,

'Ben onu bir daha göremeyeceğim' diyordu.

Dışımdaki duyguya gelince...

Allah'tan korktum.

Buradaki gerilla kızların da, gerilla erkeklerin de anaları var diye düşündüm.

nce onları kucakladım kocaman, sarıldım hepsine.

şenay geldi.

Onu iki yanağından öptüm.

Diğerlerinin yanında sarılamadım.

Bir buçuk yıl sonra ilk defa görüyorum.

Misafirhaneye götürdüler.

Lahana sarması yapmışlar, güzel de...

Normal hayatta olsa ağlardım.

Ama her şeyi iime gmyordum.

Acımı da.

Delila'ya belli etmek istemiyordum.

O yanımdan gidince ağlıyordum.

şehit düştükten sonra da yleydim.

Kendi başıma, yalnız kaldığım zaman odaya girip bağıra bağıra ağlardım.

İimi boşaltır dönerdim.

Mahmur'da o gece, misafirhanede yattım.

Delila benim yatağımda yatmak istemedi.

Hiç unutmam.

Bir başka kız vardı.

Babası Ağrılı bir Kürt.

Bir Rus kadınla evlenmiş.
Sonra kızını dağa getirmiş, Apo'ya teslim etmiş.
Ağrılı Kürdün kızı sara hastalığına tutulmuş.
Geldi yanıma, dedi ki:
'Ben yatayım senin yatağında...'
Delila'ya ne götürdüysen, hepsini dağıttı.
Saralı kız da montu aldı.
Kızımın altı gece kaldım Mahmur'da.
Hep toplu halde oturduk.
Hiç başbaşa kalamadık kızımınla...
Bir seferinde Delila bana, "Delal'i bana buraya gönder" dedi.
Delal, torunum olan.
Babası, büyük oğlum Abdülkadir'i Milas'ta 1999 yılında ülkü-
cüler öldürmüştü. 'Gönderemem Delal'i, o bana hediye dir' dedim.
Ağladı Delila.
Ben de ağladım.
Bir daha demedi.
Dokuz yıl dağda kaldı Delila.
Bir kere telefon etti bana.
Babası ölmüştü.
Dayısının oğlu da şehit düşmüştü.
Onca yıl hiç mektup gelmedi Delila'dan..."
Sustu Gülsüma Ana.
2005 yılında Kandil'e bir kez daha gider Delila'yı görmeye.
Bu defa yalnız değildir.
Ablası, oğlu Abdülbaki ve bir de dağdaki kardeşini görmeye ge-
len bir erkek vardır yanında.
Yer sofrasında, minderlerin üstünde çaylarımızı içiyoruz.
Şirwan:
"Kaçak çay içiyoruz, Seylan çayı. Ama kaçak olduğu için biz
buna 'Kürt çayı' diyoruz."
Gülsüma Ana anlatmayı seviyor, içini döküyor:
"PÇDK kampına gidiyoruz.
2005 yılı.
Dört kişiyiz aynı arabada.
Bir bey var, onun kardeşi de 13-14 yıldır kayıpmış, dağdaymış.
Onu aramaya geliyor bizimle.

Arabamız dağa tırmanamıyor.
Yol çamur deryası.
Uzaktan bir ışık gördük.
Köpek havlamaları...
Bir köpek geldi yanımıza.
Karanlığa doğru avazımız çıktığı kadar bağırдық.
İki gerilla çıktı karanlığın içinden.
Ablam kavga etti gerillalarla.
Gerillaların içine girdik.
'Delila yok' dediler.
Kuzey'e geçmiş dediler.
Tabii, canımız sıkıldı.
Yemeği yedik, yattık.
Baraka şeklinde odalar yapılmış.
Uyku tulumu içinde uyuyoruz.
Biri, gece vakti beni dürtüyor:
'Heval, niye kalkmıyorsun nöbetine?'
Beni de gerilla sanmıştı karanlıkta.
Battaniyeden başımı kaldırınca şaşırды gitti.
Ertesi gün Delila geldi.
Abisini görünce sarıldı ona, Abdülbaki ağladı.
2005'te benim dördüncü gidişimdi dağa.
Giderken çoban gördük, gerillaydı.
Çoban ama gerilla!
Ablamın oğlu da dağdaydı.
İhsan Tekeş, ODTÜ mezunu olan...
Ablam, tam 12 yıl sonra oğlunu dağda gördü.
Bir gün 'Konser var' demişler dağda.
Ablamın oğlu da varmış konser yerine.
Bakmış ki Delila.
Koşmuş Delila'nın yanına.
Birbirlerine sarılmışlar!
Biri demiş ki:
'Gerillada sarılma olmaz ki!'
Delila kızmış:
'Nasıl sarılmam, 13 yıldır görmemişim.'
Ablamın oğlu demiş ki:

'Delila'dır bu, biraz delidir.'

Baktım, Delila hep Türkçe konuşuyor.

Dedim ki ona:

'Sen herkesle Kürtçe konuşurdun. Şimdi burası Kandil, herkesle Türkçe konuşursun, nedir bu hal?'

'Çünkü herkes Kürtçe bilmiyor' oldu Delila'nın cevabı..."

Gülsüma Ana sustu.

Abdülbaki aldı sözü:

"Delila'nın silahı Rus malı Bixi idi. Uzun menzilli bir silah. Bir arkadaşı Delila'dan hep bu Bixi'yi isterdi, 'Kuzey'e geçerken bunu bana vereceksin' derdi."

Bayram sabahı, Kürt kanallarından birindeki şarkının sözlerini Delila'nın kız kardeşi Şirwan çeviriyor Türkçeye.

Biz Kürdüz,

Eşitlik istiyoruz.

Biz Kürdüz,

Özgürlük istiyoruz.

Gülsüma Ana yerinde kıpırdanıyor.

Delila ekranda!

Bayram sabahı o şarkıyı, anasına arada bir mutfakta söylediği "Gönül gitmek ister savaşa" isimli şarkıyı okuyor.

Gülsüma Ana, bayram sabahı televizyonda şarkıyı dinleyince hüzünleniyor.

Kızı Şirwan anlatıyor:

"Delila Kuzey'e gitmeden önce, bu şarkısı klibe çekilmiş... Demiş ki, 'Eğer şehit düşersem, bu şarkımı bir gün anneme dinletirsiniz.' Şehadet sonrası gönderdiler klibi, annem de, hepimiz de dinledik."

Gülsüma Ana bana dönüyor:

"İçimdeki dertler hiç bitmez ki oğul!"

Rüya zamanının çocukları...

*Haydi yakışıklı delikanlı var mısın?
Şu anda bu boş ama aslında dolu
ve bizi bekleyen, onunla sarmaş dolaş
olmamızı isteyen sahada dans etmeye?*

Delila'nın 2004 yılı Ocak ayı başında tutmaya başladığı günlüğünün ilk sayfasında "Avustralya'nın Aborjinleri" var.

*Aborjinler şöyle düşünür:
Avustralya bizim ülkemizdi.
Ülkemiz denizlerden dağlara kadar uzanırdı.
Açıp bakabildiğimiz kâğıt haritalarımız yoktu. Ama sınırlarımız
şarkı çizgileriyle belirlenmişti. Her şey müzik tarafından yerine
konur, yerinde tutulurdu.
Komşu kabile, komşu kabilenin şarkılarını bilirdi. Şarkısı söylen-
en ağaçlar, akarsular, kayalar ve dağlar bile tanınırdı.
Atalarımız bu yeri bizim için rüya görerek yaptılar.
Burası saygınlığı olan mutluluk dolu bir yerdi.
Bizler toprak ananın koruyucusu olan kişilerdik.
Beyaz adam geldi.
Zincirler halinde diğerlerini de getirdi.
Onlar bizim şarkımızı öğrenemediler.
Ashında onlar bizim müziğimizle ve geleneklerimizle alay ettiler.
Ne yazık ki onların zihinleri, bizim rüya görmemize kapalıydı.
Oysa bizler, rüya zamanının çocukları idik.*

Delila, dağ günlüğünü son derece okunaklı, inci gibi elyazısıyla tutmuş ve tükenmez kalemle yazmış.

Sayfa kenarlarını çiçek ve yıldız motifleriyle süslerken, Kürtlerin milli renkleri olan 'sarı-kırmızı-yeşil'i de kullanmış.

Günlüğünde, 'Başkan Apo' imzasını taşıyan Öcalan alıntıları da epeyce sık...

*Tanrısal yalnızlık
Yalnızım
Yalnızlaştım
Ama korkmadım
Muhteşem yalnızlık dedim buna
O yitik ülkenin yalnızlığı
Kendini çoktan unutmuş
o halkın yalnızlığı
Ne güzel ülkem kadar yalnız
Ve halkım kadar kimsesizim*

Başkan Apo

Delila'nın günlüğünde, neredeyse slogan haline getirdiği iki cümlesi daha var:

“Yaşam güzel!”

“Yaşam her şeye rağmen güzel!”

Dağda ölümle koyun koyuna yaşayan bir gerilla olarak Delila, hayata olan bağlılığını sık sık tekrarlar günlüğünde.

Günlüğüyle baş başa kalıp onunla dertleşmeye başladığı zaman, ona her seferinde farklı hitap eder.

24 Ağustos 2004 tarihinde büyük harflerle, “YAKIŞIKLI DELİKANLI DOSTUM” diye başlamış not düşmeye.

Şu anda ruhun gıdasını almaktayım ruhuma.

Herhalde yaşamın en güzel bir mısrasıdır, melodisidir bu dağlarda.

Aslında dağların müziğidir söylenen mırıldanmalar.

Hele bir de tutkuysa, bir çılgınlıktır.

Haydi yakışıklı delikanlı var mısın?

Şu anda bu boş ama aslında dolu ve bizi bekleyen, onunla sarmaş dolaş olmamızı isteyen sahada dans etmeye?

*Onunla bütünleşerek, elektro gitarın tonuyla ‘valce’ dansı yapalım.
Adeta doğayla sevişerek, savaşarak, onun ritmine uyalım.*

Yüreğim kıpır.

Coşkulu çarpıyor kalbim.

Hayal ediyorum.

Gülüyorum.

Kahkahalar atıyorum.

Unutma, aslında hayalimin gerçekleşmesidir tüm bunlar.

Evet yakışıklı sevgilim,

Çok güzel değil mi 'sevgilim' sözü?

Bir deniz kadar derin, içinde her şeyi barındıran.

Gökkuşuğu gibi.

Dansın rüzgârına kapılıp kuralına göre oynuyoruz.

Neyse devam ederiz.

Delila'nın günlüğündeki 24 Ağustos 2004 tarihli bu not, "Dem Baş... (Kolay gelsin) Gerilla kızının selamıdır bu" diye noktalanır.

Delila'nın dağ hayatında müzik hep vardır.

25 Ağustos 2004 tarihli sayfa nota şekilleriyle, 'mi mi fa sol sol' diye başlıyor.

O gün büyük harflerle, 'HEY GÜZELİM, DELALİM' diye sesleniyor günlüğüne.

Delal, Milas'ta bir ülkücü tarafından kalbinden bıçaklanarak öldürülen büyük ağabeyi Abdülkadir'in kızının adı; Delila, burada ona seslenmiş olabilir.

Gülsüma Ana'nın iki yaşından itibaren Silvan'daki evinde büyüttüğü Delal'ı çok sever Delila.

25 Ağustos 2004 notuna gelince...

Şebnem Ferah'tan bir şarkı dinliyorum.

Diyor ki:

'Bildiğin tek yol savaşmaksa, aklın yüreğin bir olmuyorsa...'

Beritan Arkadaşın yazdığı gerçeklik şiiri gibi:

'Savaş gülüm, sıkı savaş!'

Evet Şenay,

Çılgınca, o içindeki kötü hücreye aldırış etmeden, deli divanece savaş!

O zaman en güzel sen ve Biz olacağız.

İşte gerillanın keskin aklı.

Che Guevara gibi aktörlük yaşamı, sanatçı yaşamı, gerillacılıktır.

Bu benim, bu BENNNNNN...

İçini yarat!

Dem baş, asker selamı.

Delila, günlüğünün bu sayfasına Nâzım Hikmet'ten bir de şiir eklemiştir:

*Bu bahçe, bu nemli toprak
bu yasemen kokusu
bu mehtaplı gece
parıldamakta devam edecek
ben basıp gidince de...*

Günlükte ara sıra İngilizce bir cümle dikkati çekiyor:

“Believe in yourself!”

‘Kendine güven’ anlamına gelen bu sözü, günlüğünün yaprakları arasında bazen altını çizerek, bazen üstünü boyayarak yazmış.

Adı ‘Sürkeş’, bir keçi.

Dağda, yeni bölük komutanı tanışma toplantısı yaparken, anlaşılana canı sıkılıyor Delila'nın.

Günlüğüyle oynuyor.

Şöyle yazıyor:

“O çok şirin bir keçi.

Küçük ama çok yaramaz bir keçi.

Aslında herkesin yüreğinde taht kuran küçük ve şirin bir keçi...

Hele yemek yiyişi, doğasını anlatıyor.

Çocuk gibi...

O yemek yediğinde ben coşkuyla onu izliyorum. Hep doğanda kal, bağımsız ol!”

Notunu, “Güzelim görüşürüz, bay” diye bitirir. Delila'nın arada bir kullandığı ‘bay’ın aslı İngilizce ‘hoşçakal’ anlamına gelen ‘bye’dır.

Neval kod adlı Şenay, Delila'nın Silvan'dan okul arkadaşıdır.

1999'da birlikte dağa çıkarlar.

Neval, 2004 Haziran ayında şehit olur.

Onun acısını hep yaşar Delila.

10 Eylül 2004'te, Are Boğazı'nda, ‘Dem Baş, Gerilla Selamı’ diyerek not düşer günlüğüne.

Şu an sabahın erken saatleri.

Ve müziğimiz eksik olmuyor ruhumuzda.

Şu üç gün çok sıkıldım.

Ama yine de ruhumdaki coşkuyu kaybetmiyorum.

Bazen olur hüznler, sıkılmalar.

Ama daimi değildir insan yüreğinde.

Bir kayalıkta oturuyorum.

Güneş ışıklarının yüzüme vurduğu yerde yazıyorum sana...

Tabii ki müziğin mırıldanmaları yüreğime bu coşkuyu verdi.

Neyse güzelim.

Dün hep Newal'i düşündüm.

Şu anda gözlerim dolu.

Ama ağlayamıyorum.

Ağlamak da istemem.

Her bir güzelliğin yaratımında bir bedelin verilmesi var.

Dün hep düşündüm.

Beraber okula gidişlerimizi, katılımımızı, şarkı söylemelerimizi, hatta içten birbirimize pek yanaşmak istemediğimizi, yani her şeyi düşündüm.

Akşama doğru arkadaşlarla çay içerken, rüzgârlı havaya rağmen şarkı söyledim, rüzgâra yüzüm dönük olarak.

Newal için şarkı yapmayı düşündüm.

Mırıldanmaya çalıştım.

Hatta hayal ediyordum, yapıp söylediğimde, duygu bileşimini herkes görsün ve etkilensin diye...

Coşkuluyum.

Hüzünlüyüm.

Zıt duygular...

Ama ikisi bir arada yaşıyorlar.

Zıtların birliği!

Delila'nın kafası dağda bazı zamanlar karışıktır.

Kendi kendisiyle kavgalıdır.

Kendine güveni yoktur.

Sinirlidir.

Delila, bu hallerini de not alır.

Günlüğüne, 22 Eylül 2004 tarihli sayfasında 'Merhaba sevgili dost' diye hitap etmiş.

Şu anda sana top sahasında yazıyorum.
Biraz gerginim.
Bugün kendi istemlerimi dayattım.
Tek başıma top sahasına gelip oynamak istedim.
Ama sanıyorum yanlışlık yaptım.
Arkadaşlarımın eleştirilerinden dolayı değil. Kendimden kaynaklanıyor olabilir.
Aslında kişiliğim bu ortama göre değil.
Ya da ben öyle sanıyorum.
Delila dürüst ol!
Şimdi bir kahkaha attım.
Güzel sevgili!
Unuttum ne yazacağımı.
Kendin ol.
Kafam karışık bugün...
Ama bunun olumlu yönleri de var.
En azından yazıyorum.
Dem baş...
Gerilla selamı.

Hey Tweety!
Dağda mutlu bir gün.
23 Eylül 2004

Delila, bu sayfaya çizgi film kahramanı sevimli kanarya Tweety'nin rengârenk resmini de çizmiş. Ve günlüğüne "Güzel sevgili" diye hitap etmek gelmiş içinden.

Çok şirin görünüyorsun.
Güzel sevgili!
Bugün Tweety ile konuşacağım.
Anlaştık mı? Tamam.
Tweety, şimdi özgün olarak eğitim görüyoruz.
Şu anda Zekiye arkadaş konuşuyor. PJAK'ın rolü üzerine.
Ben bugün eğitimde konuştum.
Sevinçliyim.

Başkan APO'nun kadın için belirlemesi üzerine, yani Tanrıçalaşma, Melekleşme, Afroditleşme kavramları üzerine konuştum. Ashında çok önemli. Evet Tweety, konuştum. Anladığım gibi konuştum. Çok mutluyum. Yani ve yani her şeye rağmen... Neyse devam et...

*Dem baş, gerilla selamı,
23. 09. 2004*

*'Yaptığın kadar bil,
bildiğin kadar yap.'
Başkan APO.*

Ben ve müziğim!

Sesi nedeniyle Delila'yı Avrupa'ya göndermek ister örgüt. O da sürekli reddeder. Bir seferinde elindeki el bombasını gösterip, "Kendimle birlikte sizi de havaya uçururum" der.

Gerilla neden dağa çıkar?

Delila'nın günlükleri bu sorunun yanıtlarıyla dolu.

Ama Delila, 28 Eylül 2004 tarihli sayfasına "Sevgili selam" diye yazmaya başlarken daha farklı şeyler de söyler.

Biz gerillalar belki ülkeyi kurtarmak için geldik. Ama aslında bir-çoğumuz değişik nedenlerden kaynaklı geldik.

Bazılarımız bireysel arayışlarımızdan, bazıları ailenin baskısından, bazılarımız düşmanın baskısından vs. birçok nedenden dolayı geldik.

Yani anlaşılan, ülkeyi sevmek ya da kurtarmak için değil.

Yani bir bir bilinç olayı ile değil.

Belki şu an bir bilinç olayı var ama – bana göre – yine aynı.

Bir düşüncenin ilerleyişi olabilir. Ama anlamının ilerleyişi değil.

Dem baş, gerilla selamı.

28. 09. 2004

"Ben ve müziğim!"

Bu söz, Delila'nın dağda tuttuğu defterlerinde o kadar çok geçiyor ki.

Müziksiz yapamıyor.

Her an onunla yaşıyor.

Güzel sesi yüzünden Delila'yı Avrupa'ya göndermek istiyor örgüt, 'kültür işleri'nde çalışsın diye.

Delila her seferinde reddediyor.

"Benim meskenim dağlar" diyor.

"Beni Avrupa'ya değil, savaşmak için Kuzey'e gönderin" diyor inatla.

Hatta bir kez üzerine çok gelindiğinde, "Kendimi öldürürüm de gitmem Avrupa'ya!" diyor.

Elindeki el bombasını gösterip, “Bunu patlatır kendimle birlikte sizi de havaya uçururum” diye ekliyor.

2004’ün bir Ekim günü Delila, “Yüreğim merhaba” diye yazar günlüğüne.

22 yaşındaki Delila, o sonbahar gününde hayata son derece bağlıdır, iyimser bakar, umutla bakar yaşama.

Ben ve müziğim nöbet tutuyoruz.

Koma Rewşen’den dinlemekteyim.

Ve yine hayallerimin gerçekleşmesini düşünüyorum.

Her şeye rağmen.

Neyse güzelim.

Hayallerim hep insana olan coşkumdandır.

Müzikle yaşamın güzelliğini tadıyorum ruhumda...

O kadar mutluyum.

Bu benim işte...

Beritan arkadaşın günü için hayallerdeyim.

Kayalığa çıkıp grup halinde duyguların bileşimini yaratacağız.

Evet, görelim dedim ya.

Her şeye rağmen hayat güzeldir.

Ben de Beritan arkadaş gibi olmak istiyorum. Ben onun bir öğrencisi olacağım. Benim öğretmenim Beritan arkadaşdır.

İçim çok sade.

Güzelim yine görüşürüz.

Bay!

Canlı öğrenciyim...

Dem baş. Gerilla selamı,

02. 10. 2004,

Nöbet yeri, Leya Reş.

Delila, günlüğünün bir yerine Kazancakis’ten bir söz yazmış:

“İnsanlar uçurumun kenarına varmadan kanatlanamazlar!”

Günlüğün aynı sayfasında, boran isimli bir yaban kuşunu anlatır. Şahinin bile onu yakalayamadığını yazar, sonra da ekler:

“Asidir ha!”

Evcil kuşları yanına yaklaştırmayan, kafese kapatılırsa, yem yemeyen boran kuşu için son sözü şudur Delila'nın:

“Ya açlıktan ölür ya da kafesin demirine kendini vura vura ölür. Sesi çıkmaz artık.”

Günlüğünün bir yerinde ‘ihamet’ten söz eder Delila. 2004’ün ekim ayında tanık olduğu olaydan etkilenmiştir.

Bu iki gündür kış üslenme çalışmalarına başladık. Fakat üç gün önce bir ihamet olayı yaşandı.

Ben, Açelya ve Tolhildan arkadaşlar göreve gitmiştik.

Yorulmuştuk.

Buna rağmen yine de güzeldi.

Yolda Tara arkadaşı bağlı olarak gördüm.

Şaka olduğunu düşündüm.

Yalnız öyle bağlı, cihazın kopukluğunu tam görünce şaka olmadığını anladım.

Tara arkadaş, Roza ile Ferman’ın kaçtığını söyledi.

Bu isimler defterime layık değil.

Ama bir tecrübe ya da ders olayıdır.

Delila, kendi kendini eleştirmeyi ihmal etmez. Sık sık iç muhasebe yapar. Bu satırlarının arasında dağdaki yaşamdan çizgiler de eksik olmaz. 2004’ün bir sonbahar akşamı “Êvarbaş, yani ‘iyi akşamlar sevgili gerillam’” diye başlar yazmaya.

Şu anda arkadaşlar ateşin önünde.

Ben ise mangada oturup sana yazıyorum.

Sana özeleştirim veriyorum.

Çünkü ihmal ettim.

Neyse...

Bir hafta oldu, pratik çalışmalar yürütüyoruz.

Sıkılıyorum bazen.

Ama iyi olmaya çalışıyorum.

Benim için kahkaha atar mısın?

Gülüm, aşkım, yüreğim, Gerillam;

Savaşım hep vardır.

Ama önemli olan onu doğru bir gerçeklikte kullanmaktır.

Bugün saçımı at kuyruğu yapmıştım, tabii her zamanki gibi. Yürürken saçımın dalgalanması beni bir çocuk gibi yapıyor.

Dün de fırıncıydım.

Mutfakta Şoreş arkadaşıyla çorba içtik.

İşte gerillanın bir parçası güzelim.

Öylesi yaşananlar beni keyiflendiriyor.

Dembaş.

Gerilla selamı.

10. 10. 2004.

Yeni kış noktamız, Xakurka.

Delila, aynı gün bir şiir not etmiş günlüğüne. İsim, imza eklememiş ama araştırınca bu dizeler Yaşar Kurt'un "Korku" adlı şarkısının sözleri olarak çıktı karşıma.

Korkuyorum Anne

Al beni içine

Alışamadım Anne

Al beni yine

Büyüdüm Anne

Evler büyüdü

Büyüdü pabuçlar

Yollar büyüdü

Orduya istiyorlar

Savaş çıkar diyorlar

Silah veriyorlar Anne

Bana öldür diyorlar

Diyorlar Anne kal diyorlar

Beynimi yiyorlar Anne

Kapat televizyonu Anne

Seni de kandırıyorlar

Oyunu verme Anne

Oyuna gelme Anne.

12 Ekim 2004

Güzel dost, Dembaş!

Biliyor musun?

Arkadaşlar şu anda üzüm dalının ağaçtan düşmesini bekliyor. Tabii, bazı arkadaşlar da tarzanlık yapmaya kalkışırken düşüyorlar.

Eee, bu da bir yetenek işi.

Neyse...

Ben Hewal Nujin'in defterini aldım.

Duygulandım.

Demek ki, her insanın içinde bir yarası varmış...

İçimden ağlamak geliyor güzelim.

Bir dakika!

Üzüm dalı sonunda düştü. Herkesin başarı çığı, içlerdeki ruhu göğe kaldırıyor.

15 Ekim 2004

Şu anda televizyonun önünde hepimiz müzik dinliyoruz.

Ve ruhlar şahlanıyor.

'Harunemin' parçasını dinlemekteyim.

Aslında ben bütün gerillaları hep bir aktör, bir aktris olarak görüyorum.

İnsanların içindeki gülüşleri onları anlatır.

Duygum, içim hep hüznü ve kahkahalarla dolu.

Çünkü, hayat her şeye rağmen güzel!

Güzelim, unutmayalım.

Gerilla bir ruhtur.

Herkesin içinde, düşüncesinde şu anda bir şeyler dolaşüyor. Bu da müziğin gücünü gösteriyor.

Biliyor musun?

Benim çevirdiğim klibin de çıkmasını isterim.

Sanatı ruhlar yarattı,

kimse yaratmadı.

Şevbaş, Gerilla Selamı.

Beritan arkadaşın kendini attığı uçurum...

Mangada oturmaktayız. Her arkadaş birşeylerle uğraşiyor. Bazıları kaşlarını almakta... Bazıları okumakta... Kimi de saç taramakta...

24 Ekim 2004

Şu anda Xakurka'nın Çiluçar alanındayız.

Bu satırları büyük ateşin önünde herkes uyumaya çalışırken yazıyorum.

Bugün Beritan arkadaşın günü için yola koyulduk. Bizimle bir tim erkek arkadaş da geldi.

Yolda müziklerle, kahkahalarla dolu bir yürüyüş yaptık.

Herkes çok coşkuluymuştu.

Güneşin kızgınlığına rağmen müzikle ve yüreğimizin sevinciyle yürüdük.

Gerilla olmak çok güzel gülüm.

Tüm eksikliklerine rağmen hayat güzeldir.

Buraya 11 sularında yetiştik.

Herkes kolektif bir çalışma yaptı.

Ben ve Peyman muhaberecilerin yanına gittik.

Ekmek sorunu vardı.

Biz de ekmek yaptık.

Yanımıza Tara ve Avesta arkadaşlar geldi.

Güzel bir gruptu.

Bir de unutmayalım.

Biz, yani dört arkadaş güvenlik konusunda mutfağa çıkma cezası almıştık.

60-70 tane ekmek yaptık.

Eee, sevgili!

Yine her şeye rağmen hayat güzeldir.

Yarın Beritan arkadaşın kendini attığı uçurumda görüşmek dileğiyle...

Evet, ben Beritan arkadaşın savaşçısı olmak istiyorum.

Yarın onun için konser vereceğiz.

Herkesi ayağa kaldıracacağız.

Duyguların bütünleşmesi için başarılar.

Dembaş, Gerilla Selamı.

26 Ekim 2004

Merhaba Gülo!

Sana 25 Ekim'in görkemliliğini, dağların yüceliğini anlatacağım. Gece soğuktan kaynaklı kimse uyuyamamıştı. Yani herkes doğal nöbetçiydi. Ateşin büyüklüğüne rağmen soğuk ağır basıyordu.

Neyse, sabah oldu.

Görkemli gün oldu.

Herkes yavaş yavaş hazırlanmaya başladı.

Hiç kimse uyuyamadığı için esnemeler peş peşe geliyordu.

Kahvaltı hazırlıkları yapıldı. Diğer bölükler de gelecekti. Kahvaltı hazırlıkları onlar için de yapıldı.

Yavaş yavaş özgün bölük geldi. Ben önlerine gittim karşılamak için.

Evet güzelim.

Heval çiçeğin bölüğü de muhaberecilerin yanından aşağı indiler.

Onlar için ateş yakıldı.

Herkes o günün görkemliliğini yaşamak için hazırlıklarını yapıyordu.

Ve yola koyulduk.

Beritan arkadaşın kendisini attığı uçuruma doğru yola koyulduk.

Yine şarkılarla yürüdük.

28 Ekim 2004

Sabah 5'te yürüyüşe koyulduk.

Henüz güneş doğmamıştı ama şafak vaktindeki kızıl bulutlar ve karlı dağlar, karsız dağlar çok güzel bir tablo çiziyordu.

Yemyeşil bir sahadayız.

Akşam vakti Berivan arkadaş değerlendirme toplantısı yaptı.

Ben gökyüzünü izledim.

Çok güzel bir bulut manzarası var. Bulutların arasında da dolunay... Bulutlar dağlar gibi şekillenmiş.

Avdilkuvi'ye benzettim.

Dembaş, Gerilla Selamı.

2 Kasım 2004

Az önce haberler bir yoldaşın kaybını verdi. Ve öncü olan bir yoldaş, direnişle şahadete gitmiş.

Evet gülüm, duygusal olarak etkileniyorum.

Sevgili, selamlar...

Şu anda yağmur yağmakta. Biriken bulutlar kendini boşaltıyor.
Mangada oturmaktayız.
Her arkadaş bir şeylerle uğraşiyor.
Bazıları kaşlarını almakta...
Bazıları okumakta...
Bazıları saç taramakta...
Gören de diyecek ki, bunlar kaç kişi.
Oysa dokuz kişiyiz.
Dün iki defa çok sinirlendim.
Belki bir bardak, yemek konusuydu.
Ama beni biraz zorlayan bir anlayıştı.
Çok az da olsa ağladım.
Neden?
Çünkü anlayışlar militanca değil.
Çıkardığım sonuç şuydu:
Ben de onlar gibi davranmalıydım.
Ama ben bunu istemiyordum.
Çünkü bu ben değildim ve olmayacaktım.
Galiba benim bakış açım farklı diğer arkadaşlardan.
Heval Zekiye, benim düşüncemin sosyalizm ve komün yaşamını
isteme düşüncesi olduğunu, ama buna şimdi yetişemeyeceğimizi
söyledi.
Tamam tamam.
Zaman-mekân ve koşullar açısından böyle. Ama böyle bir şeyin
yine de şimdiden gelişmesi çok güzel.
Yine de diyorum.
İnsanın içinde güzellikler var.
Ama bunu yürütecek akıl önemli!
Bunların farkına varıp yaratmak.
Bunlar bana zevk veriyor.
Çünkü farkına varıyorum.
Neyse sevgili, şimdilik bay.
Dembaş.
Gerilla Selamı.

Dağda, Türkiye-Avrupa Birliği tartışması

Değerlendirme notu: “Türkiye’nin yapmak istediği, Kürtleri AB sürecinde bir azınlık halinde kabul etmek... Başkan Apo, sürecin önemli olduğunu söylüyor.”

Delila, günlüğüne yalnız Öcalan’dan alıntılar yapmıyor. 2004’ün Kasım ayı başında Mayakovski’den de bir cümle var:

“Ölmek güç bir iş değil, asıl güç olan bir yaşam kurmaktır.”

Delila’nın günlüğünden öğreniyoruz ki, 2004 kasımında, dağda Türkiye-Avrupa Birliği tartışması da yapılıyor.

Tartışmanın dayanağı, öyle anlaşılıyor ki, İmralı’dan, Delila’nın deyişiyle Başkan Apo’dan bu konuyla ilgili olarak gelen bir değerlendirme notu.

Türkiye ne yapmak istiyor?

Kürtler için neyi öngörüyor?

Günlükte yanıt gayet kısa:

“Türkiye’nin yapmak istediği, Kürtleri Avrupa Birliği sürecinde bir azınlık halinde kabul etmek...

Başkan Apo, bu sürecin Tanzimat ve Cumhuriyet dönemi kadar önemli olduğunu söylüyor.”

Delila için 2004’ün Kasım ayı sıkıntılı başlıyor:

“Bir of çeksem karşı dağlar yıkılır!”

Böyle bir not düşmüş.

“Merhaba” diye başlıyor günlüğü.

“Arkadaşlar odunlar konusunda tartışıyorlar, ben de çok sıkılıyorum gülüm” diye devam ediyor.

Sarı-kırmızı-yeşil renklerle boyadığı bir de dörtlük yazmış aynı sayfaya:

Sıkıldım sıkıldım

Uçmak istiyorum

Yahn ayak yere

Basmak istiyorum.

Dağda yaşıyor Delila.

Onun meskeni dağlar.

Haliyle, dağda güneşin batışı, güneşin doğuşu çok sık yansıyor günlüğüne.

Günün ilk ya da son ışıkları Delila'ya bazen yaşama sevinci aşıyor, bazen umudunu törpülüyor.

Böyle anlarda doğa ve müziğiyle baş başa kalıyor.

14 Kasım 2004

Dembaş Sevgili,

Şu anda tepedeyiz.

Ve güneş batmak üzere.

Bu sabah güneş, bulutlardan arınmış bir gökyüzünde bizlere selam durdu.

Işığı görünce, hemen dışarı çıkıp selama durdum.

Tepe yerimiz, görkemli dağların tam ortasında.

Bizi kucaklıyorlar.

Çok güzel.

Avdilküvi'ye yakınlığımız beni daha çok mutlu kılıyor.

Şu an tepedeyiz.

Ve güneş batmak üzere.

Şevbaş... Birkaç gün önce takımda yine anlaşmazlık sorunu çıktı.

Ve bu da devrimciliğe yakışmayan bir üslûbu ortaya çıkarttı.

Ve gerçekten çok kötü üslûplar, birbirini kırmalar, kendine hak görme üslûpları...

Ben bu üslûplara sinir oluyorum.

Derin yazamıyorum.

Daha doğrusu yazmak istemiyorum.

16 Kasım 2004

Her bölük kendi yerinde ateş yaktı.

Toplantı yerine geçtik.

Bahoz arkadaş, beş aylık süreci değerlendirdi. Örgütümüzü, halkımızı, dünyayı ve bizleri, yani gerillayı değerlendirdi. Yaşanan aşınmalar ve yaratılan değerleri anlattı.

Herkesi bir yoğunlaşmaya soktu.

Aslında hepimizin yaşadığı şeyler.

Kırlmalar, umutsuzluklar, kopuşlar...

Ve lanetli ihanet!

Ve bununla savaşım, direniş, hepsini değerlendirdi.

Benim de yaşadığım bu muydu?

Yok, sanmıyorum.

Yağmurun altında bile devam ettik.

Delila'ya karşı şenay'ın yüreği ve aklı güçlüdür.

Çok güzel bir toplantıydı.

Her şeye rağmen hayat güzeldir.

Dembaş...

27 Kasım 2004

Bugün 27 Kasım.

Partimin kuruluş yıldönümü.

26 yıl önce PKK, yani Partiya Karkeren Kürdistan kuruldu.

Amed'in Fis köyünde kuruldu partim.

İçim dolu, coşkuyla dolu.

PKK diriliş, hepimizin, Kürt halkının dirilişi...

BİJİ PKK.

Dembaş...

Gerilla selamı.

Zindanda yaşamına son veren yoldaş!

Delila'nın günlüğünden: "Heval Rojbin bir Arap kadını. İntihar eylemi yaptı. Hem de bombalarla bedenini parçalayarak..."

İntihar eylemi!

Vücutuna bağladığı bombalarla kendisini havaya uçuran gerilla kadın...

Delila, 14 Aralık 2004'te günlüğüne, "Rojbaş,¹ Günaydın Militanım" diye seslendikten sonra intihar eylemine ilişkin şunları yazmış:

"Zelal arkadaş, Heval Rojbin'in yaptığı eylemliliğin yıldönümünde bir toplantı düzenliyor.

Bu arkadaş intihar eylemi yaptı.

Hem de bombalarla bedenini parçalayarak...

Heval Rojbin Arap kadınıymış."

Sadece dört gün sonra yazdığı, 18 Aralık 2004 tarihli sayfa ise eğlenceli.

Delila, kampa eğitim için yeni katılan genç gerillalara nasıl helva yaptıklarını, bölük olarak nasıl evet-hayır oyunu oynadıklarını anlatıyor:

"Gerillanın çok komik yanları ortaya çıktı. Kazananlar da, kaybedenler de oldu ama keyifli ve sevinç doluydu."

Şöyle devam etmiş:

"Bölükten birkaç genç ruhlu ihtiyarlarımızın da duygularını ve nasihatım aldık.

Evet yakışıklım;

Helvalar yendi, lezzolar içildi.

Şarkılar söylemeye başladık.

Eh.. Biraz da halay çektik."

19 Aralık 2004

Dembaş gerillam,

1. Günaydın.

Şimdi sana göreve gidişimizi ve gelişimizi anlatacağım. Şu anda sobanın önünde kurulanırken yazıyorum.

Biz 11 arkadaş, Pelye Reş'teki bahar ve yaz noktasına cephaneyi çıkartmak ve getirmek için yola koyulduk.

Kar vardı.

Çok karlı olmasına rağmen güzel ve coşkulu bir yürüyüş yaptık.

Biz kadınlar, erkek arkadaşların arkasındaydık. Nefes nefese kalsak da, terlese de, çok ıslansak da hiç umurumuzda değildi.

Sonunda noktaya yetiştik.

Düşüş ve kalkışlarımızla yetiştik.

Heval Emin, gömmenin üstüne gitti. Gruptan gömmeyi bilen de bendim.

Beni çağırdı.

Ama gömme öylesine labirentli bir yerdeydi ki. Kayalıklar da buz tuttuğu için içeri giremedik. İlk başta ben bir deneme yaptım ama olmadı.

Bir kaysaydım, o zaman vay halime.

Kırılmayan yerim kalmazdı.

Her neyse...

Gömmedeki cephaneyi çıkartıldı.

Bu arada Gabar arkadaş, roketlerin kablolarını getirdi.

Böylece ateş gürleştirdi.

Herkes çoraplarını çıkarıp kurutmaya başladı.

Tabii ekmek ve peynirimiz de vardı.

Bizim Gelye Reş ve karlı kayalıklarındaki McDonalds sandviçleri, yani ekmek arası peynirlerimizi hazırlayıp yemeye başladık.

En güzel, en komik halimiz buydu.

Herkes kahkahalarla birbirine bakarak, bazıları utançtan başka bir yerde sandviçlerini yiyordu.

Şu anda bu halimizi yazarken, içim çok kahkahalı...

Ondan sonra ekmekler cepte ve çantalarda yola koyulduk.

Ben diyordum ki:

Boğaza kadar 4 saatte yetişiriz.

Ama tersine çevirdik.

1.5 saatte boğaza yetiştik.

Yolda ara verdik suyun önünde. Sigaralarımızı ciğerlerimize çektik o kara inat.

Grup sandviç, başkanlar!

Dembaş...

25 Aralık 2004

Gülüm!

Öncü arkadaşlarımız hiç vuramadı.

Bunu olumsuz bir mantıkla belirtmiyorum.

Çok isterim vurmalarını.

Çünkü onlar bizim örnek olacak arkadaşlarımız.

Evet, şu anda Nujîn arkadaş bombayı atmak için hazırlık yapıyor.

Ama ondan önce Heval Arin, Bisivingi patlattı, müthiş bir patlamaydı. İşte benim güzel silahımın hünerleri böyle.

Heval Arin çok heyecanlıydı.

Bomba üzerine çok yoğunlaştım.

Bir gün atayım diye...

Ama bir gün Bisivingi atacağını düşünmemiştim.

İşte kadın eliyle gösterilen silahın sanatı.

Belki hedefe vurulmadı ama o sanat ruhu yaratılıyor. Şimdi ise ben atmış gibiyim.

Çünkü bende de o heyecan, o korku vardı.

Şu an güzel silahıma yaslanmış durumdayım.

Ve öyle yazıyorum.

Ah güzelim.

Arkadaşlar hazırlık yapıyor.

Gideceğiz.

Dembaş...

Gerilla kızın selamı.

26 Aralık 2004

Zindanda yaşamına son veren bir yoldaşımızın mektubu üzerine değerlendirme yapılıyor.

Bu yoldaşımız düşmanın bize ve Başkanımıza yaptığı karalama kampanyasını boşa çıkardı.

Çok etkilendim.

Duygusal olabilir.

Ama duygu olarak ele alıyorum.

Çünkü bilinçle bağlantılıdır.

Şu anda takım olarak pratik tecrübeleri sohbetlendiriyoruz.

Bu tartışmalar benim duygularımı şaha kaldırıyor. Gerillaya ilk

katılımım ve şu ana kadar geldiğim noktayı düşünüyorum.

Gerçekten de hayat güzelmış, tüm çirkinliklerine rağmen...

İnsan aklı ve yüreği sonsuz surlarla dolu.

Bunun için inanç olayı önemli.

Kendi gücüne inan!

Ben soru sordum.

Tecrübelerden sonuç alınmıyor, neden?

Dembaş...

Gerilla selamı.

27 Aralık 2004

Şevbaş Gerillam,

Şu an oturmuş, banyo yapmış durumda yazıyorum.

Bugün fırıncıydım.

Güzel bir gündü.

Gülmelerimiz, suskunluklarımız çok güzeldi her şeye rağmen.

Ondan hemen sonra hamurlu, unlu ve yırtık askerî elbiselerimizle

ben ve Xezal arkadaş, tabur toplantısı için rapor yazdık.

Derinlikli yazdık.

Ondan hemen sonra gençlerin eğitimi vardı, ona katıldık.

Diksiyon dersi verilecekti.

Ama yılbaşı için sürpriz yapacağımızı açıkladık.

Evet gerillam!

Yarın sonunda hayalim olan Avdilküvi'ye gitmem gerçekleşecek.

Duyduğumda çok sevindim.

Çığlık, coşku çığlığı attım.

Dembaş...

“Devrimcilik delilik” diyor!

Delila not düşüyor günlüğüne: “Gerillam, seni anlatıyor Kasım arkadaş, senin ruh olduğunu söylüyor. Gerilla dedin mi, Che Guevara gelir akla...”

28 Aralık 2004

Merhaba Avdilkuvi!

Şu anda ben ve Heval Zelal, senin zirvene çıkmak için yola koyulduk.

Seninle, o daralan nefesimizle de olsa sarmaş dolaş olmaya geliyoruz.

Evet, dağ kızları gerillalar olarak, senin gibi sonsuz ve yalnız, görkemli olan beynimiz ve yüreğimizle geliyoruz.

İçimde okyanuslar var.

Adeta sevgili diyarına gelir gibi.

Ah gülüm!

İçim çok mutlu.

Neyse, senin zirvende buluşana dek yazmaya devam edeceğim.

Hep GÜNEŞ yüzümüze vuruncaya kadar...

Bir taşın üstüne oturdum.

Güneşin ışınları yüzümde...

O kadar güzel görünüyorsun ki.

Her tarafında kar olmasına rağmen tepede, en zirvede yükselen baharlar sana gelmemi haykırıyor...

Güzelim, dağları kucığına almış öpüyorsunuz onlarla...

Şu anda bir yerde Kasım arkadaşı dinliyorum.

Devrimcilik delilik diyor.

Evet gülüm!

Şu an ilk boğaza geldik.

Yani küçük Avdilkuvi'ye.

Biraz tehlikeli.

Bir arkadaş, tehlikeli olduğunu söyleyip gitmeyelim diyor.

Ama yine de sana gideceğiz.

Daha da yüksekteyiz.

Asi, karlı dağları daha fazla görüyoruz.

Şimdi şu anda tam da küçük Avdilkuvî'ye geldik. En kötüsü, burdan senin zirvene gelemiyoruz.

Yol vermiyor!

Hayal kırıklığı.

Ama yine de sana çok yakın ve senin kucağındayız güzel sevgili...

Başkamm;

Sizinle burada dans etmek isterdim sarmaş dolaş...

Ama yine hayal ediyorum.

Çocukluk hayallerime ihanet etmem.

ıssız gecelerden geldiler
pencereden can evine girdiler
meyveyi dalından kopardılar
sevdayı tutsak aldılar.

Bu şiiri Kasım arkadaş yazmamı istedi.

Şu anda tepeciklerin yanındayız.

Bir arkadaş, yükseklik korkusu olduğu için gelemedi.

Yolda bizimle gelen iki arkadaş, benden iyi bir gerilla çıkacağını söyledi.

Ben zaten bir gerillayım.

Hem de bir kız gerilla...

Gerillam;

Seni anlatıyor Kasım arkadaş.

Senin ruh olduğunu söylüyor.

Gerilla dedin mi, Che Guevara gelir akla.

Her şeye rağmen, her şeye rağmen değil, sadece hayat güzeldir.

30 Aralık 2004

Şevbaş Gerillam!

Sana bir şey anlatmak istiyorum.

Saçlarımı çok güzel yaptırdım.

Çünkü çok seviyorum.

Bir gerilla derli toplu, düzenli, disiplinlidir.

Saçımı iki balık sırtı yaparken, kendimi gerilla olarak hissettiğim için yaptırdım.

Ama Zekiye arkadaş, o itici üslubuyla, PKK kızlarının saçları öyle

değildir dedi.

Hatta bana dedi ki, takımdan iki arkadaşın saçları için eleştiri gelmiş, sana da gelebilir dedi.

Bana saçlarımı öyle alıp bu sözleri söylemesi, çok itici geldi. İçimde volkanlar koptu.

Bunu yansıttım.

Çok sinirlendim, tepki duydum.

Gerilla düzenli, disiplinli oldu mu, her türlü saç modelini yapar.

Ben gerillayı öyle anlıyorum

Aynen Che Guevara gibi...

Üç gündür psikoloji dersi görülüyordu.

Bugün sona erdi.

İlginç olan Tara arkadaşın kendi içini açması. Bize her ne kadar çelişkili ve dürüst gelmese de açtı kendi içini...

Yaşadığı, korkunç bir korku.

Kızlık zarının ağaçtan düşme sonucu patlaması ve bunu sonra tek başına gidip doktordan öğrenmesi, korkuya kapılıp ailesine söylememesi...

Hiç rahat değildi.

Adeta bir günahkâr gibi görünüyordu.

Çok ilginçti.

Anlattıkları mantıklı değil, çelişkiliydi.

Bu da, ne kadar dürüst olup olmadığını belleklerimiz kazıyordu.

Birçok şeyi çözümleyememiş bence.

Korku olayı çok tehlikeli.

Korkunun insanlar üzerinde yarattıklarına bak gülüm...

Rojbaş Gerillam!

Üç saatlik nöbetten sonra sabah 4:30'da kalktık. Tabii gözlerimiz uykulu.

Gerillada derler ki, xewa mirişke...

Esnemeler...

Hele benim hiç durmuyordu.

Günün açılmasıyla bulutlu havaya rağmen güneşin kızıl ışınları bulutları renklendirdi.

Bir denizi andırıyordu gökyüzü.

Evet gülüm!

Bu sabah Ronahi arkadaşla bir tartışma yürüttük.

Kavga ettik.

Nasıl bir kavga?

Birbirini anlayamamaktan kaynaklı bir küçük tartışma...

Onun ısrarı.

Benim dar yaklaşımım sonucu birbirimize anlatamadık.

Benim kabullenemediğim, ne yaptığımı bilip onun farklı anlaşılması... Bir insanı kırmak istemiyorum.

Nujîn arkadaş bir defa onunla tartışmamızı deftere dökmüştü.

Benim dengeci olduğumu yazmıştı.

Bunu bir türlü kabullenemiyorum.

İçimdeki isyanları bilmiyorlar.

Belki de bana öyle geliyor.

Bu bile bir denge sanki...

Dembaş... Gerilla selamı.

Delila, 2004'ün son gününe uzun yer ayırmamış günlüğünde. "Rojbaş gerillam" dedikten sonra üç beş satırla "Cemal arkadaş"ının konuşmasına değinmiş.

Ama kısa kesmiş:

"O güleryüzü, insana ikinci bir güleryüz veriyor; o kadar şirin görünüyor ki sadece seyretmek istiyorum, neyse..."

Kendisini sinirlendiren bazı tartışmalara şöyle bir değindikten sonra dağda yeni yıla girerken şunu yazmakla yetinmiş:

"Bu gece saat 12'yi çalınca, 2004'ün 365 günü bitiyor ve 2005'e, yeni bir 365 güne adım atılıyor."

5 Ocak, Delila'nın doğum günü.

1999 yılında 17 yaşındayken çıktığı dağda şimdi 24'üne basıyor.

6 Ocak 2005

Şevbaş gerillam,

İçimin ve beynimin coşkusu, delikanlısı, sonsuzluğu olan gerillayı dinliyorum.

Müzik!

Evet, yüreğime ve aklıma sığdıramadığım sınırsızlığı dinliyorum.

Belki hüznendirir beni.

Ama coşkusu vardır erdemli dağlarımda.

Beni ağlatacaksın.

Sana yazacak kelime bulamıyorum.

Bu asaletli dağların kızıyım.

Oy gülüm!

İçimdeki enerji akışı, aklımla, kalem mürekkebiyle yayılıyor kareli sayfalara.

Kavgamı, yaratmaya çalıştığım güzel yoldaşlığı anlatacağım sana.

Anlamanın arayışçı savaşçısı olarak dün doğum günümü, Axin arkadaşla yaptığım güzel kavgayı anlatacağım.

Yanlışları, doğruları sergileyeceğim.

Gerillam!

İki gün önce güzel eğitimimize başladık.

Anlama, tartışma, değerlendirme yaptım.

Gerillanın inceliklerini, renkliliklerini, izdüşümünü yaptım.

Rengârenk karalıklarını gördüm.

Az da olsa yapmaya çalıştım.

Şu anda ağlayan arkadaşlarıma bakarak yazıyorum bu satırları.

Hani kara bulutlar kendisini toprağa boşaltır, ardından da gökkuşağı çıkar ya...

İşte ben de onun gibiyim.

Evet!

Dün 24'üme bastım.

Ama eğitime o kadar yoğunlaşmışım ki unutmuşum.

Aslında pek farkında değildim.

Ömür geçer derler.

Ama çocuk ruhuma bir yaş daha kattı.

Ben bir maratoncuyum tüm zamanlara...

Ama Nujîn arkadaş hatırlattı.

Biliyor musun?

Taburda kutlanmasını hayal etmiştim.

Neyse...

Takım bana bir moral yaptı.

Tabii, konseri yine ben verdim.

En güzel bu.

Hep güldüm.

Sanki umurumda değildi yaşın ilerlemesi...

Dembaş...

Gerillaca selam ve saygılar.

Al sana aşk!

Günlük'ten: "Bugün arkadaşlar aşkın ne olduğunu söylüyorlardı.

AŞK! Enerjidir, yaşamın güzelliğini anlamak ve anlamlandırmak için... Bir coşkudur, yaratıcılıktan sonraki başarıda..."

4 Şubat 2005

Şevbaş Gerillam!

Her şey çok derin ve kapsamlıdır.

Asıl dar olan bizim bakış açımızdır. Ama bunu aşma çabası ve arayışı olduktan sonra...

Al sana AŞK!

Ha! Bugün arkadaşlar aşkın ne olduğunu söylüyorlardı.

AŞK!

Enerjidir, yaşamın güzelliğini anlamak ve anlamlandırmak için...

Bir coşkudur, yaratıcılıktan sonraki başarıda...

Bir konuda netim.

Anlama ve anlatma sorunumuz çok fazla bizim.

Artık ince ayrıntıları bize kalmış, nasıl değerlendireceğiz, konuya bağlı olarak?

5N + 1K formülü.

Devrimci arkadaş, bu formülün ne olduğunu sordu.

"Ne, nasıl, nerede, ne zaman, niçin + kim?"

Daha sonra konser verdik.

Çok güzeldi, doğaldı.

Herkes eşlik etti.

Tabii bu arada elimi yaraladım. Küçük yara benim için bir anı oldu.

Anlatılması zor güzelim.

Ondan sonra herkesten öpücük aldım.

Sevinçliydim.

Grubumuz müthiş bir performans göstermişti.

Grubumuzun ismi, 'Grup Yüreklerin Mayını'ydı.

Nujîn ve Avesta arkadaşlar da vardı. Bu grubu bırakmayacağız.

Devam edecek.

Neyse.

Bölüğe doğru yol aldık. Hızlı bir şekilde yürümeye başladık. Üç bölük de birbiriyle saat yarışına girdi.

Kahkaha atmaktayım şu anda.

Evet, yerimize zamanında ulaştık.

Kahkahalarla Dembaş...

Gerilla kızın selamı.

20 Şubat 2005

Şevbaş Gerillam!

Şu anda gerilla kadınlarla beraber uyumaya hazırlanan arkadaşların içinde yazıyorum.

Özellikle yaşanılanları, acıları, coşkuları, ısrarları, başarıları ve ondan sonraki aşkları anlatmak istiyorum.

8 Mart için çalışma başlattık.

Tabii yine ben ve müziğim...

Bildiklerimizi bütünleştiriyoruz yoldaşlarımla...

Ama ona bile ciddi yaklaşım olmadığında, hele bir de emeğe karşı arkadaşların o hallerini görünce sinirleniyorum.

Kızırım da...

Ama amacımdan vazgeçmem.

Delila'nın günlüğünde, 2005 yılı Mart ayında bazı tarihsiz sayfalar var, biri şöyle:

Dembaş Gerillam!

Şu anda baharın tadını çıkarıyorum. Yerde kalan kara inat gelen bahar içimi daha da canlandırıyor.

Neden?

Çünkü tüm canlılar bu arada canlanıyor.

Üretim sağlıyor.

Güzellik veriyor.

İşte ben de öyleyim.

Enerjimi yeniliyorum.

Neyse...

Müziğimle beraber sana geçenlerde karargâhta yazdığım yazıyı aktaracağım, Xezal arkadaşın yaptığı bölücülüğe rağmen...

Gerillam merhaba!

*İçimin ve beynimin nağmelerini dinliyorum dağların kayalık-
larında.*

*Güneşin keskinliğinin yüzüme vurduğu, hafif esen rüzgârın saçla-
rının kuralsız tellerini savurduğu bir sırada, güzel bir yoldaşımın
yanından yazıyorum sana.*

Saçlarımın rüzgârda dans etmesi bana müthiş bir coşku veriyor.

Ve İngilizce bir şarkı söyleyeceğim 8 Mart'ta.

Anormallik benim karakterimdir.

*Piling arkadaşın dediği gibi, anormal olmasaydım sevilmezdim
zaten...*

Çılgın Gerillam,

Sen romantiksin, doğanın en güzel canlısı sensin, hey güzelim!

Kuralsız Delila

bana yazdırdı.

Ben Xezal.

Kuzey'e gitmek, savaşmak!

Delila, güzel sesinden dolayı kendisini dağdan Avrupa'ya göndermek isteyenlere her seferinde direnir, "Benim meskenim dağlardır!" demeyi inatla sürdürür.

Kuzey'e gitmek!

Delila bunun heyecanını dağa çıktığı 1999 yılı Mayıs ayından itibaren sürekli yaşar.

Kuzey'e, yani Türkiye'ye geçecek ve savaşacak...

Bütün isteği budur.

1999'da Öcalan'ın yakalanması, yargılanıp İmralı'ya hapsedilmesinden sonra PKK'nin Türkiye sınırlarının dışına çekilme süreci başlar.

Delila da bu süreçte Kandil'e gider ve gerilla eğitimi alır.

Ateşkes hali, 1 Haziran 2004'te Öcalan'ın talimatıyla bozulur. Bu tarihten sonra Delila'nın tüm çabası Kuzey'e gitmeye odaklanır.

Kendisini güzel sesinden dolayı dağdan Avrupa'ya göndermek isteyenlere her seferinde direnir, "Benim meskenim dağlardır!" demeyi inatla sürdürür.

2005'in Mart ayında günlüğünün bazı sayfalarında, Kuzey'e gidecek bir PKK birliğinin heyecanı vardır ve heyecanını "sevgili günlüğü"yle paylaşmak ister.

19 Mart 2005

Êvarbaş Gülüm!

Sana içimde biriken melodilerimi aktarmak istiyorum. Bir yaşam ihtiyacısın sen benim.

Evet gerillam!

Ülkemin en güzel alanlarından olan Kuzey alanları için öneriler alındı bugün.

Herkeste bir hayal, umutsuzluk ya da hiç olmayacak düşünceler kafalarda gidip geliyordu.

Kaygılar da vardı.

Her şey vardı.

Bölüğün hepsi beni ve birkaç arkadaşı değerlendiriyordu.

*Bu bana daha fazla güç veriyordu.
Ama esas olan benim inancımdı.
Ve şimdi Tara arkadaşın bölükten gideceğini söylediler.
Nereye gidileceği söylenmemişti.
Ama onun için çok sevindim.
Kendim için de biraz üzüldüm.
Ben PKK'min bir fedaisiyim.
Ne isterse olur.
Ben bir militanım.
Ama elde olmayan bir üzüntü var.
Ve onunla beraber bir gülümseyiş...
İşte bendeki zıtların birliği...
Herkeste bir üzüntü ve bir hayal kırıklığı var.
"Büyüklik sende kalsın!" derler ya...
Ben de diyorum, büyüklik bende kalsın.
Çünkü bir gerilla erdemli, anlayışlı ve fedaidir. Öyle anlar, öyle okurum gerillam.
Hoşçakal delikanlı kız...
Biji Newroz!
"Devrimcilik fırtınalı kişilik ister!"*

*Dembaş...
Gerilla kızın selamı.*

22 Mart 2005

*Êvarbaş Gerillam!
Sana şu anda en inançlı ânımı anlatayım.
Şu ânı...
İçimdeki gülücükleri anlatayım.
Hiç sönmeyecek ve hep olacak ve güçlenecek gülücükleri...
Kuzey'e gidecek yoldaşlarımızı ve Reşit arkadaşı bölüğümüze da-
vet ettik yemek için.
Herkes kolektif bir elbirliğiyle birşeyler yaptı. Yani gerilla kızlar yaratıcılıklarını gösterdi.
Öyle güzeldi ki bu anlar.
Zengin bir sofrayı sermek, donatmak...
Ondan sonra yoldaşlarımızın gelmesi...*

O tebessümler, coşku...

*Bu bir ayrılma değil, kavuşmanın, buluşmanın izdüşümleriydi.
Hele bir de benim servisçi olmam, babamın kızı olduğumu (Deli-
la'nın babası aşçıbaşıydı Silvan'da - HC) gösteriyordu.*

*Bir de komutanım Hamza arkadaşın bana moral vermesi ya da
benim Kuzey'e gitme isteğimi belirtmesi çok güzel birşey...*

Destek olabilir.

Ama ben dayanak istemeyen biriyim.

Ben kendim yaratırım.

Desteğe ihtiyacım yok.

Teşekkür ederim.

*Şu anda Reşit arkadaş toplantı yapıyor. Kuzey'e gidişler için, öne-
riler için toplantı...*

Unutmadan söyleyeyim.

Yarın törende içimin buselerini yoldaşlarımla paylaşacağım.

"Amed, şehrim benim" şarkısını söyleyeceğim.

Ayrıcalığım bu.

Believe in yourself!

"Umut, zaferden daha değerlidir."

Bu arada benim teknik eğitim almam lazım.

Özellikle mayın.

İstihbarat işlerini çocukluğumdan beri severim.

Bir de füze eğitimi almam lazım.

28 Mart 2005

Rojbaş Gerillam!

Şu anda sevgilimin yamacındayım.

*Ve Xezal arkadaşla ateş yakıp en güzel ruh gıdası olan müziği
dinliyoruz. Hem de en güzel kadın sesinin içtenliğiyle...*

*Evet, sevgilim Avdilkuvi'nin küçük olan yamacında, kayalıklarda
oturup hem güvenliği tutmaktayız, hem de doğanın bir gerillası
olarak, yani bir savaşçı ve bütünleşen canlısı olarak tad alıyoruz
hayattan...*

Evet gerillam, Tepeciyiz.

*Cihazımız da yanımızda ve Polat'ın çağrısı Xakurka alanında do-
laşıyor.*

Neyse esas konuya dönelim.

Kaç gündür 'gelişim' üzerinde düşünüyordum.

Bunu Xezal yoldaşım ile tartıştık.

Kendisinden beni değerlendirmesini istedim.

Gelişim nedir?

Ben gelişime açık mıyım?

Ne kadar gelişkinim?

Daha nasıl gelişebilirim?

Xezal'la güzel bir yoldaşlık yapıyoruz.

Prensipsiz olmaz APOCU yoldaşlık.

Ona kızıyorum, hem de çok...

Şimdi yine ilginçlik yapıyor.

Salça ve ekmeği istemiştim kendisinden.

Getirdi.

Teşekkür ederim.

Ama beceriksizliği üstünde, salçayı ısıtarak yaktı.

Rojbaş Gerillam!

Şu anda Ş. Zinarin bölümü olarak arazideyiz.

Doğanın en güzel yeşili dağlarda, ovalarda, sularda, her yerde tüm doğayı canlandırmış durumda.

Gerilla dediğin arazide olur.

İki gün arazide kalacağız.

Sabah kahvaltısını yaptık.

Şu anda herkes hazırlanıyor.

Birazdan yola çıkacağız.

Gerillanın kızlarını, inceliklerini yol boyunca anlatacağım.

Baharın farklılığını yolda hissederek bir suyun başında ara verdik.

Herkes çok susamış, su içmekte.

Sigaralarını ciğerlerine çekmekte.

Yolda kuralsızlıklar da devam etti.

Her birimizin bu doğanın taşlarına yaslanıp ya da üstünde oturarak bütünleşmesi çok güzel.

Evet gerillam!

Hiç kimsenin çabucak inemeyeceği bir büyük uçurumlu tepeden indik. Daha önce hiç görmeyen arkadaşlar inanamıyorlar, bu tepeden nasıl indiklerine...

Çok mutlular.

Yorgunluk ve macera tepeyi indikten sonra şimdi ara verip, arkada kalan arkadaşları bekliyoruz.

Şu anda arkadaşlar kendi hallerine gülüp kahkahalar atıyor. Şakalaşmalar bu doğada bütünleşiyor.

Rojbin arkadaşın geride kalmasına gülmeler var.

Şimdi ise Helin arkadaşın, 'Vay be, burayı ben mi inmişim?' sözü ve Zarin arkadaşın, "Tabii ki en son" demesi kahkahalara yol açıyor.

Ve Milhan ve Avesta arkadaşlar göründüler.

Yoldaş kadınlar ve gerillalar...

Hayat güzeldir!

Müzik eksik olmaz bu dağlarımda.

Ee onunla sarmaş dolaş olmak danslarla...

Her yoldaşımın bir yerlerde bu dağların tadını çıkarması fevkalade.

Bir de Eylem arkadaşın o güzelim kahkahası benim çok hoşuma gidiyor.

Berivan arkadaşın herkese sataşması...

Gerillam,

Seni geliştirdikçe geliştiriyoruz.

Şu anda belli bir tepeyi çıktıktan sonra öğlen arası hazırlıklarını yapmak üzere ara verdik.

Kolektivizm oluyor bu kadınların doğasında.

Bir de benim güzellere çiçek dağıtmam...

Ya bu kadınlar her şeyi yapar.

Çünkü bağımsızız.

Bölüğümüz gerçekten de hızlı gonzalesler gibi ("Speedy Gonzales" diye "Meksika'nın en hızlı faresi" unvanlı bir çizgi film kahramanı vardır. Aynı isimle İngilizce bir de şarkı yapılmıştır, bir zamanlar çok popüler olan HC). Ashında bölümümüz çok güçlü.

Bunu daha önce de biliyorduk.

Evet gülüm,

Kendim olmaya devam edeceğim.

Amacımdan vazgeçmem.

Şimdi Eylem, Zilan, Zelal ve Helin arkadaşlar, kayalıklarda yürümeyi çok sevdiklerini söylediler. Tabii ben de müthiş zevk alırım, dağ keçisi gibi...

O kadar güzel ve mutlu bir coşku içerisinde girdim ki.
Evet, 'Amed, şehrim benim' şarkısı bizim radyoda çıktı.
O kadar coşku seli aldım ki.
Herkes armağan ettim.
Herkesin gitmek istediği bir yer.
Bir gün yine gideceğim.
Andok'a Berbihiv'e.
Düşmanını belleğine kazıtacağım.
Ben gerillayım.
Pusu atıldı önümüze boğazda.
Herkes kendini yere nasıl atacak şaşırıldı.
Ama yine de güzel bir görüntü vardı.
Lakin ya gerçek olsaydı.
Şahadetler yaşanırdı.
Neden?
Koşarken atik davranma yoktu.
İkincisi, eğilerek koşuş yoktu.
Ciddi yaklaşım olmazsa, kaybedişler olur.
Bunun sonucunda iki arkadaşımızın ciddiyetsiz biçimde birbirlerine bağrımları militanlığa yakışmıyordu.
Bizim takımında sorumluluk ve kolektivizm pek fazla yok. Hepsi birer buyruk kendi başına... Bir şey öğretmek istiyorsun, dinlenilmiyor.
Neden?
Çünkü herkes kendinden emin ve keyfietçi yaklaşıyor.
Oysa çok güçlüler.
Yine sana diyorum ki:
Good afternen! (Doğrusu, good afternoon, İngilizce "iyi bir öğleden sonra" dileğidir - HC)
Yine yoldayız, bu farklı baharda.
Herkes o kadar yorgun ki.
Yine de ayaklar yanmış şekilde yol alıyoruz, öğrenmek ve tanımak için.
Rojbin ve Gülan arkadaşlar yanımda oturmuş diyorlar ki:
"Bizi de yaz, tarihe geçmezsek, en azından senin defterine geçelim."
Ben de dedim ki:

“Bu da tarih olacak.”

Rojbin arkadaş:

“Bu defteri birine vermen lazım ki tarih olsun.”

Ben de yine dedim ki:

“Onlardan biri sen olabilirsin.”

O da bunun ağır birşey olduğunu söyledi.

Neyse...

Omuzlarım Bisiving ve çantasından o kadar ağır yapıyordu ki, boyun damarlarımı da ağrıttıyordu.

Buna rağmen ve arkadaşlarının yardım etmemesine de aldırış etmiyordum.

Fakat şuna kızdım.

Axin arkadaşın artık boğaza geldikten sonra bana gelip Bisivingi o an istemesi beni kızdırdı. Yolun sonunda benden istemesi insanoğlunun gerçekliğini öğretiyordu.

Kimse benim başarımlarım ve emeğimin üstüne oturmasın.

Belki herkes yorgun, kaldıracak gücü olmayabilir.

Ama bu sorumsuzluk göstergesidir.

Evet gerillam;

Döndük ki, ateş yanmış, çaylar kaynamış, kara tencerede baharın taze otları yapılmış bekliyordu bizi...

Gelelim tek mil ânımıza...

Pusuda yaşanan sorun gündemimizdeydi.

Korkular, politikalar ve açıklık bir aradaydı.

Kabullenmeme de iç içeydi...

Rojbaş gerillam,

Şu anda sabahın ilk saatleri.

Kadın yürüyüşünün ikinci günündeyiz.

Ay ışığı, gün ışığına aldırış etmeden gökyüzünde parlıyordu, selama dururcasına...

Kusura bakma.

Bunu biraz geç yazıyorum.

Omuzlarım o kadar ağrıyordu ki, nefes alıp vermekte zorlanıyordum.

Ama buna rağmen yine geldim.

Ben gelişen bir militanım.

Bir de güzelim,

Nergis çiçeklerini unutmamak lazım.

O kadar güzel bir çiçek türü ki.

Kokusu yaşam veriyor ruha...

Zirvelere doğru giderken bakire akıllarımıza bir ara verdik, Govende dağını görecek bir yerde...

Sarina ve Gülan arkadaşların bizi de yaz, bizi de yaz söylemleri kahkaha dolduruyor.

Ee bir de benim hızlı gonzales olmam Sarina'yı kiskandırıyor. Bugün Bunny (Muhtemelen bir başka çizgi film karakteri, Bugs Bunny'den esinlenerek - HC) ismini takmama rağmen ille de hızlı gonzales olma isteği...

Zaten hepimiz atik gerillalanız.

Bu arada artçılarımız, artçılıklarını çok arkada kalmalarıyla ispatladılar!

Ha ha ha...

Yine merhaba.

Bu yol hâlâ devam ediyor.

Çok yorulmuşuz.

Yaşam kaynağımız suya ulaştık.

Susamışlığımızı dindirecek kadar avuçlarla su içtik bu dağlarımızda.

Çaylar yapılıyor.

Her birimiz güneşlenmekte bu çimenliklerde ve kayalıklerde.

Tabii bu arada arkadaşlarımızın elinden tarak ve aynalar düşmüyor. İşte kadın gerillaların birliği ve bütünlüğü bu...

Kıskansın bizi erkekler!

Ashında kıskanıyorlar da.

Ha! Hı!

Xezal'ın defterimi kıskanması söz konusu.

Yani ilgi bekliyor.

En fazla zorlanan da o.

Ama en fazla moralli olan da.

Şimdi ise sevgi öpücükleri gönderiyor karşı kayalığa.

Ve konuşmalar, gülüşmeler...

Dünyayı kadınlar kurtaracak!

*Sordum kendisine neyin var diye. Birşey yok, sen git dedi.
Ama ben kalmak istedim. Ağladığımı gördüm. Üzüldüğünü
gördüm. Devrimciler de ağlar!*

Selam gerillam!

Bugün 28 Mart.

Heval Agit'in, büyük komutanımızın şahadet yıldönümü.

Kaç gündür aklımdaydı.

Ama herhalde o kadar yorulmuşuz ki unuttum.

Agit arkadaş,

Benim büyük komutanım.

*Seni saygı ve sevgiyle anıyorum. Senin özelliklerini alacağım, fe-
dakâr orkestra şefim...*

Evet gerillam!

*Galiba Zilan arkadaş, defterim okunduğu için üzüldü. Çünkü ona
ilişkin de yazmıştım.*

Biliyor musun, benim esas ilkem açıklıktır.

Yolda Zilan arkadaş durdu.

Sordum kendisine neyin var diye.

Birşey yok, sen git dedi.

Ama ben kalmak istedim.

Ağladığımı gördüm.

Üzüldüğünü gördüm.

Defterimden mi etkilendin diye sordum.

Sadece o olmadığını söyledi.

Devrimciler de ağlar.

Şimdi arkadaşlar öğlen yemeği için hazırlık yapmakta.

Herkes birşeylerle uğraşiyor.

*Biri patates soyuyor, biri kızartıyor, birileri salata yapıyor doğa-
nın otlarından.*

*Bir de güneş o kadar kızgın ki, gökyüzünü bulutlandırmış yağmur
yağsın diye...*

*Agit arkadaş için anma toplantısı yapılıyor Zelal arkadaş tarafından.
19. şahadet yıldönümü.*

Kişiliğini, özelliklerini anlatıyor Zelal arkadaş... En önemli özelliği sorumlu olması.

Çetecilere karşı duruşu bunu anlatıyor.

O yüzden Agit arkadaşın şahadeti hâlâ şaibeli... Komplo olduğunu söylüyor Başkan Apom.

Şu an keleş ve biksi atışları yapılmakta!

İkinci günümüz bitmek üzereyken, üzerimize çöken yorgunluğa rağmen arkadaşların attığı mermiler boşa gitmiyor.

Güneş yavaş yavaş batmakta.

Yolculuğumuzu kutlar gibi.

Evet evet evet!

Her ne kadar dağınık gelsek de, yine de başardık yolculuğu...

Ş. Zinarin Bölüğü sen gerçekten güçlüsün.

Dünyayı kadınlar kurtaracak!

28. 03. 2005

Dembaş, Gerilla selamı.

14 Nisan 2005

Rojbaş gerillam,

Yeni şervan (Dağa yeni çıkan savaşçılar - HC) devresinin yemin törenine biz dört kişi geldik. Ben kendi şervan günlerimi hatırlayarak yolda arkadaşlara anlatıyordum.

Şu an diploma töreni yapılıyor.

Herkesin heyecanı dorukta.

Bir de o heyecandan doğan komik durumlar...

Şimdi birincilik, ikincilik, üçüncülük alan arkadaşların ödülleri veriliyor.

Cuma arkadaş (Murat Karayılan HC) toplantı yapıyor yeni şervanlarla.

Biz de katılıyoruz.

"Bir devrimci için eğitim daimidir" diyor, Cuma arkadaş.

Babacan ve çocuk ruhlu komutanım.

Uzun toplantı süresinde Cuma arkadaşta yazacağı kitap konusunda soru geldi.

Cuma arkadaş, bu örgütün genç ruhla başlayıp bu ruhla devam edeceğini söylüyor.

Ben de o ruhtanım.

Ve hep öyle kalacağım.

Heval Cuma'nın koruyucu zırhı olabilirim.

Ey insanoğlu, sevgiyi büyütmeve devam!

Delila yazıyor günlüğüne: “Birbirimize tutunabilsek, güneş doğabilir. TARKAN’ı dinliyor ve tartışıyoruz. İnsanları tartışmak lazım. Güneş çıktı. Müziksiz yaşam düşünülemez.”

Delila, günlüğünün gri kumaş kaplı ikinci defterine 2005 yılı 24 Ekim günü başlamış not düşmeye.

Bu defterinin adı “Gerillam.”

İç kapağına kurumuş kır çiçekleri, papatyalarla birlikte Apo’nun, Che Guevara’nın, birlikte dağa çıktıkları Şehit Neval’in fotoğraflarını yapıştırmış.

İlk sayfası “Savaş ve Müzik” diye başlıyor.

Apo’dan bir alıntı:

“Savaş ve Müzik iki ayrı şeydir. Fakat onları birleştiren çok ince bir çizgidir. Bu da RİTİM’dir. Çünkü ikisi de bilinçli olmayı, yürek, beyin ve kullanılan aracın birlikteliğini gerektirir.”

Notalarla süslediği, sarı-kırmızı-yeşil Kürt renkleriyle boyadığı giriş sayfasına bir de slogan yazmış:

Her yürek kendi türküsünü çalar...

24 Ekim 2005

Êvarbaş Gerillam!

Benim en güzel çizim olan Beritan arkadaşın şahadet yıldönümü yann...

Biliyor musun?

Seninle konuşmak, gülmek, koşmak, yürümek, savaşmak isterim. Seninle savaşmayı öğrendim.

Bugün 10. gün, buradayız.

Yaşamla, tanımlarla, sıkımlarla, anlamalarla, anlamlandırmalarla, yaşamın güzellikleri ve çirkinlikleriyle 10 gündür buradayız.

Politikanın en çirkinlikleri ile, sade denilen yaşamlarla, ukalaca insanlarla ve en güzeli de sevgili insanlarımla yaşıyorum bu 10 gündür.

Beni diğer yoldaşlarımla ayrı kefedede tutan anlayışlarla, saygısız-

lıklarla ve bir de erkeklerin kadınlardan daha beter olan dedi-
kodu anlayışları ile, ama yine de en ince ayrıntı olan devrimci
insanların küçük yürekleri ile yaşamaktayım bu 10 gündür.
'Sade' denilen olgu ile beraberim diye yaşadığım insanlarla 5N +
1K formülünü tekrarlıyorum binlerce kez sevinerekten...
Belki de insanın öyküsünü anlamaya çalıştığım içindir.
Acılar, hep sevinçleri doğurur.
Yine de her şeye rağmen, Agir arkadaşın dediği gibi, "Hayat ya-
şanmaya değer."
Ey insanoğlu;
Sevgiyi büyütme devam.
Gerillaca selamlar diyecektim ama yoldaşlarımla telefon çalış-
malarına yakın olduğum için kusura bakma...
"Her yeni gün benim için
yeni bir başlangıçtır.
Gülnaz Karataş..."
Dembaş...

Delila ertesi gün, defterinin 25 Ekim 2005 tarihini attığı sayfasına,
"Gülümse!" diye başlamış:

"Merhaba gerillam, gülümse sabahın sakın esintisine ki, günün
tüm kakkahaları içine dolsun."

Dağları unutmanın en büyük ihanet olduğunu söylüyor Delila.
"Dağların zirvesi beni hep çeker, düşmanı keşfe gidiyorum" dedikten
sonra ekliyor:

"Birbirimize tutunabilesek, güneş doğabilir.

TARKAN'ı dinliyor ve tartışıyoruz.

İnsanları tartışmak lazım.

Güneş çıktı.

Müziksiz yaşam düşünülemez."

Bir gün sonra yine o duygunun, yani eylem yapmak, yani Ku-
zey'e gidip savaşmak arzusunun içinde uyandığı belli oluyor:

"Eylemimizden daha ses yok.

Eylemin heyecanı daha da fazlalaşiyor.

Umutluyuz.

Ben bir patlayıcı uzmanı olacağım.

İşte benim bütün yaşamım bu."

26 Ekim 2005

Merhaba!

Delikanlı ruhum,

Biraz çılgınlık yapmaya ne dersin?..

Tamam, çözümlenmeyi bir yana bırakalım.

Enerji depolamaya ve dağıtmaya başlayalım.

Biraz ve biraz...

Başarılar...

“AMED, şehrim benim

Sende saklı tüm düşlerim

AMED yaram benim

Sende kaldı tüm düşlerim.”

Evet gerillam!

Manyak insan türleri...

Ashnda tiksindirici insanlarla beraberim...

Yani lanet olası özellikler...

Bu küfürler daralmadan değil.

Alay etmek ya da bilmişlik, ukalalık...

Gülüyorum.

Ama anlamlandırdığım zaman ne kadar acı verici. Hem ben, hem onlar bakımından...

Yine de insanları daha çok seviyorum.

Fakat tek göz yetmez bunlara...

Bunlar dediğim gördüklerimedir, insanlara değil.

Bazen kızmak, insan özelliklerinden nefret etmek gerekir.

Hepimizin bir öyküsü var.

Bazen kendimi çözümlendiğimde hem seviniyorum hem de acı veriyor.

Fakat en fazla sevinme var.

Kendimi tanıma ve yaratma arayışı fazlalaşiyor.

Delila!

Kendini hiçbir zaman rotadan çıkarma!

Evet gerillam!

Bir gerilla kızın içselliğini yazmaya devam edeceğim. Delikanlı ruhunu hep yaratmaya devam edeceğim.

Evet gerillam!

Sevgilim, Delikanlım...

Yazmak ve yazmak.

İnsanları, sevgili insanoğlunu yazmak çok hoşuma gidiyor.

İnsanoğlu,

Seni sevmeye devam...

Ama kuralına göre....

Yoksa sıkırım topuklara...

Sıkmasam, arkadaşlıkları, yoldaşlıkları yaratamam, yaşamayı öğrenemem.

Ha!

Bir de arkadaşlık maddiyatçılık değildir.

Burada o var.

Yine de anlıyorum.

Savaşırım be gerillam.

Niye benim de bir teybim yok?

Ama yoldaşımın bana bu kaç günde müzik dinlettiği için çok teşekkür ederim.

Hayat güzeldir!

“Yaşam çok sert.

Yaşamdan daha sert olmalısın.

Yaşamdan daha sert olanlar gerçekten yaşayanlardır.”

Şu an dans etmek istiyorum!

Şu an Candan Erçetin'i dinliyorum. Benimle dans eden var mı? Korkmadan... Haydi canlı müzik! Ritmim, şu an kıpır kıpır benim... Dansa devam delice, sarmaş dolaş...

27 Ekim 2005

Asker selamı ile Rojbaş Gerillam.

Sabahları, nasıl ki Güneş günü aydınlatmak, ısıyı vermek, tüm renkleri canlandırmak için doğar semalarda ya, ben de bu sabaha onunla kahkahalarla birlikte doğdum.

Üçden beri ayakta olmama rağmen capcanlıyım.

Arkadaşların deyişiyile, hiperaktifim.

Ee gerillam,

Seninle olmak kolay değil.

Neyse...

İçimin tüm kahkahalarıyla bûse gönderiyorum sana ve insanlara...

Yaşam güzeldir.

Şimdilik bay.

Yine Ben...

Çünkü aklımdan geçeni yazmalıyım.

Kızmazsın değil mi?

Tamam anlaştık.

Aklımdan geçen şu:

Kendimi seviyorum galiba.

Kahkahalar atıyorum.

Neyse daha sonra bunu tartışınız.

Şevbaş gerillam!

Şu an biraz sinirliyim.

Buradaki insanlar çok gülünç.

Aslında hep burasını değerlendirmek yanlış.

Ha, kızdığım nokta, saçma sapan laflar etmek, konuşmak.

Ulan!

Ben çok geniş biriyim.

Yoksa mahvolurdunuz.

Bağırıp çağırırdım.

Ama komik geliyor bana.

*Neyse, tanıyalım Şu dũnyayı ve içindeki yaratıkları.
Erkekler dũnyası iğrenç...
Adam gibi olun be!
Daha çok sŕylenip iğrençlik yapacaksınız.
Ama yine adam gibi olun.
Gerilikten uzak durun.
Yaşam çok zor.
Ama yine de gũzeldir.
Buradaki yaşama hiç tanışık ve alışık değildim.
Buradaki yaşamı çözmeye çalışıyorum.
Çelişik bir yaşam.
Ama bir o kadar da açık.
Çelişik olan insan beyni, yani hastalıklarımız.
Arkadaşlar kusura bakmayın:
Adam gibi olun!
Evet, aslında arkadaşlar beni anlıyorlar.
Bir de tahrik olmuyorum.
Çocuklar, kocaman ocuklar...
Neyse!
En önemlisi eylemin olmayıŐı.
Artık sinirleniyorum.
Kendim o kadar gitmek istiyorum ki.
Bu kadar gũn olmayıŐı sinirlendiriyor.
Gerillam!
Eylem yapma zamanı.*

29 Ekim 2005

*Şu an Candan Erçetin'i dinliyorum.
Onun da yaŐadıklarıdır melodileŐen. Yũreęin notalarıdır dilde ke-
limeleŐen...
Bana YeŐilçam'ı hatırlatıyor.
Neyse, yaşam herkesin hissettiği kadardır.
Ama benim, senin ve onların yaşamı, bũyũklũęũ vardır. Bazen
-ya da dũnya gerekliğimizde- feda edilir yaşam ki, yaŐanılsın
bũyũklũkte...
Berçem arkadaş sanırım daralmıŐ.
Aslında insanların, yani arkadaşlarımızın ukalalıkları işte...*

Ben yine de diyorum ki:

“Nasıl yaşamalı?”

Bu önemli benim için.

Açıklık.

Samimiyet.

Dürüstlük.

Arkadaşlık, yoldaşlık.

‘Nasıl’a göre yaşanır.

Bunu bildiğim için mutluyum.

Korkum yok.

İnsanlar korkak yaratıklardır.

Ama yaşadığımız dünya gerçekliğinde bu olmazsa yaşam olamıyor.

Bunları hissettikçe öğrenme hep geliyor.

Şu an dans etmek istiyorum.

Benimle dans eden var mı?

Korkmadan...

Haydi canlı müzik!

Bizimle sen de sarmaş dolaş ol elindeki enstrümanla...

Ritmin, şu an kıpır kıpır benim...

Dansa devam delice, sarmaş dolaş...

Ben gerilla kızım.

Ya içimi hoplatıyor bu müzik...

Teşekkür ederim güzel insanlar.

Bu 13 günde birçok şey öğrendim.

Tüm iğrençlikleriniz ve güzelliklerinizle birçok şey yani...

Aslında karşılıklı anlayış vardı.

Ama iğrençlikler de hep vardı.

Yine de kahkahalar atıyorum.

*“Sonsuz aşkı çözmek için
burdayım sonuna kadar.”*

Şarkı bölümü

Soranın da, bilenin de, öğrenenin de ah...

Canı sağ olsun.

Alanın da, verenin de, isteyenin de ah...

Güzel arkadaş;

Seni de yazmam lazım.

Dürüst, açık, samimi, doğru yaşayan yoldaş. Şu an yaşadığı zor durumu anlatıyor.

Akıllı bir insan...

Kafasını çok iyi çalıştıran bir arkadaş...

Aslında özlülük var buradaki arkadaşlarda.

Ha! Bir de şehit Zınar arkadaşın kalemini verdi bana.

Bende yoldaşlık olayı korkusuzcadır.

Sonuna kadar kaldırabileceğim bir kalem ve bununla da yazmak daha güzel ve onurluca...

Gerillam!

Lanet olsun.

Bazen kendime kızıyorum.

Toyluk var.

Oysa içsel sezgilerim çok güçlü benim. Onları da daha fazla işlemeliyim.

Berçem arkadaş, eziklik psikolojisini çok fazla yaşıyor.

Bu çok tehlikeli güzelim.

En fazla da kıskançlık.

Daha yaygın görülen bu.

Canım defterim.

Ben ve gerillam arasındaki tüm yoldaşlıklarımı, monologlarımı, diyaloglarımı, çözümlemelerimi, açıklıklarımı, yanlışlıklarımı, duygularımı, sevinçlerimi, değişimlerimi, gelişimlerimi, hatta hüznlerimi tarihselleştirdiğin için seninle sarmaş dolaş olmak, tutkumun en güzel akışıdır.

AŞK olayı...

Benim için bir coşkidur hayatta, bir enerjidir. Güç olayıdır, benim yüreğim ve usumda be güzelim.

Neyse!

Aşkımın bir parçasısın gerillam.

Hem de en temel damarımsın...

Hep başarılarla koş, maratoncu çocuk.

Dembaş...

Şu an HEVAL şarkısı söyleniyor.

Ben ise, yoldaşlık nasıl ve şu an nasıl yaşıyor, nasıl anlaşılıyor?

Bu benim için çok önemli.

Merhaba güzel çocuk.

Seni öpüyorum.

O kadar şirinsin ki.

Seni sarmak istiyorum ve hatta sarıyorum hayalimle...

Çünkü ben sendeyim be güzelim.

Çok duygusal bakıyorum her şeye...

Bunu hissediyorum.

Ama ısrarım ve arayışım, amacım bu acıyı sevince dönüştürüyor.

Kadın gerillalar yola koyulduk

*Şu an Sezen Aksu'yu dinliyorum yeni mangamda. Gülüm!
Bende şu an bir durgunluk var. Ağlamak isterim. Ama aklım
ve çocuk ruhum buna izin vermiyor.*

30 Ekim 2005

Bugün buradan ayrılıyoruz.

Ulan siz ne biçim devrimcisiniz?

Her şey çok normal, her şeyi boşver!

Olur mu ya?..

Gerillam!

Başkan APO benim bu akışlara daha iyi anlam biçer.

Ve onun için de mutluyum.

Yav, sanki 70'lik rakı içmişsiniz be arkadaşlar.

Gülüyorum...

Neyse!

İnsanlardan hiçbir şey esirgenmemeli.

Örnek olarak:

Şekerimiz vardı. Yol için alınmıştı. Ama çoktu. Arkadaşlarma biraz dağıttım. Fakat Berçem arkadaş yol için olduğunu söyleyince...

Yani sorun, insan yaklaşımı.

İnsanlara olan sevgi.

Tamam olabilir.

Her insanın insanlara yaklaşımı farklı...

Neyse...

İnsanın insana yaklaşımı çok dar.

Bencillik olayı...

31 Ekim 2005

Selam Sevgilim...

Şu an kampımızın, takımımızın önündeki bir taşta oturup, güneşin yüzüme vurduğu, elbiselerimin yarım kalan ıslaklığını (banyo yapmıştım) kuruturken, dünden kalan iç akışlarını akıtmak istedim be gerillam.

Evet, dün güzel yoldaşlarımızın yanından ayrıldık. Hem hasret

hem sevinç hem tüm yaşananların anısı vardı usumuzda, yüreğimizde.

Gerçekten biliyor musun gerillam?

O arkadaşlar, insana değer veren yaratıklardı. Öz dediğimiz olay onlardaydı.

Neden?

Yaşadıkları ne varsa yaşama dair olan, inançlarıydı.

Biliyor musunuz güzel yoldaşlar?

Bizi özleyeceğinizi biliyorum.

Çünkü paylaşılan o kadar şeyler vardı ki.

16 günde tüm açıklığıyla ve yalınlığıyla yansıdı o 16 güne...

Şu an hepimiz gözümün önünden gidip geliyorsunuz.

Renas arkadaşın şımarıklığı ama saygılı ve özlü oluşu...

Ağır arkadaşın çocuksu davranışları... Welat arkadaşın kahkahası... Yaşananlara dair ne varsa kahkaha atarak yazıyorum.

Aslında sizi öpmek isterdim ayrılırken...

Ama şımarırdınız.

Neyse neyse, kocaman öpücükler size.

Tabii ya, Sabri arkadaşın kompleksi, kel kafasını unutmadım.

Oradaki arkadaşlar benim öğretmenlerim.

Neden?

Çünkü yaşamlarıyla örnek teşkil edecek şeyler verdiler.

Neyse güzel yoldaşlar, size kocaman çılginca öpücükler...

Aman kimse duymasın.

Evet ve evet gerillam!

Kadın gerillalar yola koyulduk. Anılarla, özlemlerle ve yağmur altındaki kahkahalı çığlıklarla geldik.

29 Aralık 2005

Şu an Sezen Aksu'yu dinliyorum yeni mangamda. Yani özgün taburun yeni mangasında.

Gülüm!

Bende şu an bir durgunluk var.

Ağlamak isterim.

Ama aklım ve çocuk ruhum buna izin vermiyor.

Sıkıcı sözler...

Anlık bir düşünce yoğunlaşması sadece...

Gerillam!

Sana anlatmak istediğim yine bir tanıma derinliği.

Aslında biliniyor.

Ama yaşanılanlardaki derinlik.

İnsanoğlunun yalancılığı, dedikoduculuğu...

Bunları çok rahat görüp çözümlüyorum.

Yalanların, dedikoduların kaynağı yine KORKU!

Birbirimizden korkmak...

Yalancılığı, dedikoduyu, abartıları ortaya çıkanyor.

Bunlar çok yeni şeyler değil.

Ama bizde yaşanması bir iğrençlik.

Bu sözü kullanmak istemezdim.

Bunları gerillaya layık görmem.

Gerillam;

Ben bunları kabul etmediğim için, yaşamım senle olduğu için çok sade, yalın, gözümün netliğinde dile getirdim.

Arın arkadaşın şüpheciliği, abartıcılığı, bilmişlik taslaması, sonradan da korkaklığı...

Jiyan arkadaşın kendini bilmezliğinden gelen dedikoduculuğu...

Rojbin arkadaşın kaygınlığı...

Yani, konu yine KORKU!

Bir de Zozan arkadaşın hesap verme korkusu...

Helin'in manevra kabiliyeti...

Yani korkunun sonuçları...

Hep birilerine bağlı olarak gelişen korkular...

Oysa 'yaşam' hepimizin.

Öz sorumluluk, insanın kendisini ortaya koyar.

Ama hep bir şeylerin etrafından dolanırız.

Bunları tanımak, ifadelendirmek, çözmek, alternatifini geliştirmek benim aklım.

Bu yüzden de mutluyum.

Kahkahalarla doluyum.

Neyse...

Evet gerillam!

Özgün bir taburuz.

Yani kadınlar kendi başlarına...

Savaşçılık benim kanıma işlemiş.

Çok güzel.

Herkes çok mutlu.

Ama klasik geri zihniyet kendisini gösterdi. Alanımızda kalsaydık ya özgün bir tabur olarak.

Ya dünya ilerencilik peşinde...

Ama biz neyin peşinde...

Ya ben hareketlilik olmazsa, açık bir alan olmazsa ne yaparım?

Neyse!

Sadece gülüp geçerim içimin derinliklerinde...

Ya o kadar halkın içinde olmak isterdim ki. Ben halktan o kadar coşku alıyorum ki, anlatamam.

Eylemlilikler yapılmalı.

Güzel halkım!

Ruhum coşuyor.

Şahadetlere anlam biçiyorum.

Fakat hüznün yine oluyor.

Neyse!

Şehitlerim benim için bir kişilik özelliğidir.

Yanı başımdaki arkadaşlarımda da bir gün gideceğini bilmiyordum.

Yani, ruhların yaratacakları buluşma bu ayrılık...

Yaşam çok güzel.

Yaşamı daha çok seviyorum.

Aklımla ve yüreğimle seviyorum.

Delikanlıca seviyorum bu yaşamı.

Hep içimi coşturan, aklımla geliştiren yaşamı çok çok çok seviyorum, hem kahkahalarla...

Nevbaş Sevgili Gerillam;

Şu an uykumun çok geldiği ama sana olan güzel ihtiyacımdan dolayı ve yine müziğimle sana yazıyorum.

Evet, bir güzel kadın sesindeki içliliği ve haykırışlarını dinliyorum.

İşte bana duygu yoğunluğumu sana akıtmamı sağlayan duygu öğretmeni...

Yani müzik!

Hep tarihselleştirmemi sağlayan olgu...

Yaşam gıdam.

Evet gerillam!

Biz insanoğlu...

Bu sözcükte kaldım.

Neden?

Acı çektiğim...

Ya da bir anlık...

Yok yok, hiçbir şey yok.

Acı, kendi kendime kabul etmediğim birşey...

Başkan APO'muzun savaşçı kadınlarız değil mi?

Evet, sözümüz bu bizim.

Adım üstünde Şenay Güçer.

Yani "Mutlu ayın güçlü savaşçısı..."

Güçlüyüm.

Ve hep ileriye...

Her şeye rağmen hayat güzeldir.

Yeni yıla merhaba iki gün sonra.

Sezen Aksu, korkularını müzikle aşan ve aştıran!

Delila'dan Sezen Aksu'ya: "Seni dinlediğimde, sendeki cesurluk ve içlilik, bir de hissetmiş... Ben de şarkı söyleyen bir gerillayım. Benimle tanışman gerekir. Seni çok sevmem cesurluğundan..."

13 Ocak 2006

Şevbaş Gerillam...

Sana anlatmak istediklerim var.

Özellikle kadının geri bakış açısı...

Çelişki, yaşadığım anlamsızlıklar...

Ama en azından aşma çabası...

İlgiler...

Sevinçler...

Yani hepsi bir arada...

Ağlamak istiyorum.

Bilmem işte öylesine...

Sen bakma bana...

Bir anlık birşey...

Ashında değil ya...

Ama mutluyum...

Çünkü sana yazıyorum her şeyimi...

İşte bu yüzden güçlüyüm gerillam.

Dün bir platform yapıldı.

Tiyanda arkadaşın platformu...

Ama çok ağır ve çelişkili.

Ashında bana göre netti.

Neden?

Çünkü kim nedir, ne değildir, ne yapılmalı, ne tanınmalı, hepsi ortaya çıktı.

Ama sonuç, insanı yerle bir etmek...

Yani bazılarının şahsında...

Neyse...

Kafada kalan çelişkiler vardı.

O arkadaşın raporunu ben kendim yazdım. En azından nasıl bir

kişilik olduğu, yani tüm dürüst olmayan, çelişik yönleriyle öğre-
nildi.

Ve ona göre bir karara ulaşıldı.

Evet gerillam!

Savaşmak, savaş açmak, kendime, ortama...

Anlatmaya çalışacağım.

Müziğim!

Yaşam aşkıyı artıran...

Sevişiyorum hep seninle...

Ya Sezen Aksu!

Korkularını müzikle aşan ve aştıran!

Ben bir APOCU gerillayım...

*Seni dinlediğimde, sendeki cesurluk ve içlilik, bir de hissediş hep
bিরer örnek...*

Ben de şarkı söyleyen bir gerillayım.

Benimle tanışman gerekir.

Beni daha fazla anlarsın.

Seni çok sevmem cesurluğundan.

İşte ben böyleyim.

Tanıştığımızı memnun oldum.

Müzik seninle bu yüzden sarmaş dolaş...

Hissetmek en güzelidir yaşamın...

Şimdi dans etme zamanı gerillam.

Şimdi var mısın benimle sarmaş dolaş ve çılgın olmaya...

Yaptık...

Delice, yani onun kuralına göre profesyonelce bir dans...

Çok severim...

Herkesin yaşam dili var.

Savaş, bir dans olayıdır.

Sözler yetmez!

Yaşanılan bir olgu...

Evet gerillam!

*Başkomutanımız, Başkan APOM, düşmanımız tarafından daha
kötü bir tecride alınması söz konusu...*

Halkım, canım halkım...

Yine de ayakta...

Benim ruhumun ayaklandırıncıları... Beynimi daha yaratıcılığa gö-

türen aşkım...

Eylem yapma zamanı...

Ama provokasyona gelmeyeceğiz geri zihniyet...

Sana gülüyorum.

Sana kanmıyorum.

Ama bununla savaşımam için aklımı çalıştırıyorsunuz.

Büyük insanlar, mütevazı insanlardır.

16 Ocak 2006

Gerillam Merhaba!

Şu an eğitimdeyim.

Değerlendirmeler yapıyor.

İnan ki sıkılmışım, anlatamam...

Neyse!

Gelip geçici olduğunu bildiğim için neyse diyorum.

Kafam çelişkilerle dolu.

Aslında bu alışkanlığı da atmam lazım.

Kendimle çelişkilerim çok fazla.

İçimde farklı çözümlenmiş birçok şey var.

Rahatım.

Ama beyinsel anlamda farklı şeyler ortaya çıkıyor.

Ya Delila kendine gel!

Kafanı fazla kurcalama.

Dengeli kurcala...

Of of of...

Kafam biraz bozuk be gerillam!

Ama aşılır, buna gerçekten inanıyorum.

“Başkalarını özgür kılmak isteyenler,
önce kendilerini özgür kılmayı bilmelidir.

Böylece hiç özgür doğmamış
çocuklarımızın

belki de

özgür doğma hakkı

bir gerçeklik haline gelecektir.”

Reber APO.

Şu anki tartışmalardan çıkan çözümlerden benim sıkılmam var.

Ama arayışlarım da var.

Bu beni mutlu ediyor.

Akıllı olmak istiyorsam, benim kendimle savaşımım daha fazla olmalı.

Yani gerillam,

Ruhum, aşkım, senin savaşçılığın bana lazım.

Ama nasıl?

Korkularım var.

Bu da bilmediğimdendir.

Gerillam!

Bir türkü söyleyelim.

İçinde savaş ve dansın ritmleri çalsın, bütünleşsin sesimiz onunla. Aynen orkestradaki çalan ve çalgı ile birleşen ritimler gibi...

Coşturalım derinlikleriyle, yani içimizle ve müzikle savaşalım.

20 Ocak 2006

Gerillam!

Benim çok okumaya ihtiyacım var.

Bir inziva gibi...

Belki bazı şeyleri daha iyi tanırım.

Tanımak istediğim çok şey var.

Şu an hayal ediyorum.

İhtiyacımı, okuyup yoğunlaşmalarımınla sonuca ulaşma hayali...

Ama bu da savaşımınla olacak, bu da en fazla kendimle...

Şu an önderlik gerçeği dersini görüyoruz.

Ben sessiz bir insanımdır.

Sessizliğim, yoğunlaşmadır, gözlem, çözme, tanımadır.

Karakterim böyle...

Diğer bir yansıması, katılım ve canlılıktır.

Yaman çocuk, Yekbun arkadaş.

Dinle ilgili çelişkisi...

Deli denilmiş kendisine...

Niçin deli?..

Çünkü topluma uymadığında delisin demektir. Yani sistemin toplum üzerinde yarattığı düzene uymadığında delisin...

Bir de ÂŞIK olanlara deli denilir.

AŞK, bir birey değil.

Benim için GERİLLA ve MÜZİK...

Berçem arkadaş:

“Bazen güzellik insanın içinde olan gizli bir sır gibidir.”

Bunu yazma ihtiyacı neden?

Yani neden aklına geldi?

Sebep neydi?

Her insanda güzellik vardır.

Ben bunu her zaman söylerim.

Defterime yazıyorum.

“Çocukluk hayallerime asla ihanet etmedim.”

Gerillam ve müziğim!

Sizinle olmam, anlamakla ve yaşamakla olur.

Ama amacın gerçekliğiyle...

Yani herkesin bir anlamı var.

Benim ise APOCU anlamayla gerçekleşmek olayı...

Çünkü gerçeğimiz burada...

Savaş ve anlam...

“Yaşamı ve insanları çok seviyorum.”

Ben kuantum renkliliğiyim...

Renkli ve canlıyım.

Çünkü beeeeeen APOCU gerillayım.

Koşullara uymaktan nefret ederim.

Ben bir koşul gerillası değilim.

Koşullar vız gelir.

Bahsettiğim kar ve yağmur değil...

Benim düşüncem, sentezle yaratılan ben ve ortam...

Yani her koşulda kendini yaratmak...

Umurumda değil.

Believe in yourself!

Defterim seni renklendireceğim.

Seni seviyorum demiyecem.

Sevdiğim kadar savaşacağım.

21 Ocak 2006

Şevbaş gerillam!

Yaşam, ciddi bir olgudur.

En iyi öğretmendir.

Acıdır, tatlıdır derinlikte.

Neyse...

Âşık olmak, yaşamda bir coşku seli....

“Akarsın, akarsın ve hep akarsın. Belki sizi, yani okyanusu damlatan yaratıcıyı yok etmek isterler. Ama okyanus asla kurutulamaz, kirletilemez. Bir okyanusu gizemli ve çekici kılan içindeki balıklar, çiçekler, çeşitlilikler ve rengidir.”

10 Temmuz 2006

Êvarbaş Gerillam!

Sana Lelikan'ın zirvesinden Govende'ye, Çarçela'ya, Cilo'ya ve Advilkui'ye bakan açıklığıyla yazmaktayım.

Sanki tüm heybetler, görkemlilik adeta Lelikan'ı sarmış gibi etrafta dağlarımız.

Evet gerillam!

Çok sevdiğim Xakurka'dan bir can daha verdik.

Şahadetler diyarı, direniş diyarı burası.

Ey dağlar!

Gencecik bir bedeni, bıyıkları hâlâ terlememiş bir gerillamızı neden koruyamadın?

Nave wi Dilşer!

Dünya, hepsi üstümüze gelmekte be gerillam.

Ulan düşman,

Çocuk ruhlulara kıymaktan bıkmadın mı?..

Lelikan.

17 Temmuz 2006

Şevbaş gerillam,

Hayat güzeldir.

Bir duygu akışını şiirle yazmak bambaşka be gerillam...

Şu an canım sıkkan.

Bir gerilla çözüm getirendir.

'Modern gerilla' dersini hazırlamakla daha farklı oluveriyor.

Şimdi duygularım baskın...

İyi ki yaşamın içinde yaşamı arayıp tanıyorum. O yüzden bir an olanlara gülüyorum.

*Acaba bazı konuları ben mi büyütüyorum?
Yoksa gerçekten öyle mi?
Şu an büyük komutanımla konuşacağım.
Sonra görüşürüz.*

*Merhaba komutanım,
Yaratanım...
Seninle top oynamak isterdim...
Ama büyük bir coşkuyla, başarıya koşarcasına, savaşıarak oynamak...
Aynı topu kaptırmak istemeyen bir çocuk gibi...
Ama kuralına göre çılgınca oynamak...
Aslında oynamak için geldim zaten...
Ha!
Ama ben de hırslıyım kazanmak için...
Bakalım kim kazanacak?..
Her şey çocukça sade, temiz ve kavga ederekten...
Bu benim gerçekleştirebileceğim hayallerim...
Yani senin felsefenle yaşayacağım.
Bunda kararlı bir gerillayım.
Böyle öğreniyor ve kendimle savaşıyorum.
Bir de orkestra eşliğinde milyonlara verdiğim içten bir melodim var.
Ey güzel halkım!
Amed'de konserlerim var...
Coşkuyla, hep beraber haykırarak, APOCU'lukla vermeye, bir de unutmadan, kadın gerilla olarak... Özgürce gelen haykırımlarla, profesyonelce...
Kendimi büyük bir heyecanla hazırlıyorum.
Âşık olmak, yaşamda bir coşku selidir.
Akarsın, akarsın ve hep akarsın.
Belki sizi, yani okyanusu damlatan yaratana yok etmek isterler.
Ama okyanus asla kurutulamaz, kirlenemez.
Çünkü o bir kere büyümüştür.
Ne atomla ne içindeki ahtapotlarla ne köpekbalıkları ile kurutulup kirlenir.
Bir okyanusu gizemli ve çekici kılan içindeki balıklar, çiçekler, çeşitlilikler ve rengidir.*

“Nasıl yaşam?” denilen soruyu akla getiren, yaşadığın yaşam biçiminin çelişki ve çatışmasıdır.

Yani aynen şu an yaşadığım PKK, gerilla yaşamı...

Özgünlük ve farklılık isteyen bir yaşam...

Ölümsüzlük isteyen bir yaşam...

Yani bazen yaşadığın yaşam bile ölümden farksızdır.

Nasıl yaşam ise bir amaç ister.

Amaç olmayan bir yaşam, bu çelişkiyi ya da bu soruyu beyne koymaz.

Tüm bunlar, derin bir duygu ve sevgi ister.

Tersi kuru kalır.

Bunu canlı kıldıran SEVGİ ve AŞK'tır.

Gerillam!

Bendeki şeytani sen öldürüyorsun.

Keşke tüm içimdekileri yapabilseydim.

Bazen yapılmaz ya da anlatılmaz.

Sadece yaşanabilir.

Evet gerillam!

Ben nasıl yaşıyorum?

Günü birlik yaşam tarzı var.

Parçalı yoğunlaşma, sistemsizlik eksiklikleri hâlâ var.

Kendimi yeterli görmüyorum.

Bir ihtiyaç kendini bende gösteriyor.

Sanma ki örgütümden eğitim istiyorum.

Örgüt zaten bunu bana veriyor.

Ama ben ne kadar alıyorum ve veriyorum?

Bu önemli.

Benim ihtiyacım, sürecin istediği değişim farkı gerillam.

Bunu böyle hissediyorum.

İçimde Delila'yla Şenay'ın çarpışması var.

Bazen duraksar, bazen incinir, bazen kırılır, bazen tepkilenir ama yapar.

Tüm bunlar yine sürecin istediği bilme ile bağlantılı olaylar.

Bu dünyada yaşıyorsun be Hevalim.

En azından elde ettiğim bir karar, bir ısrar, iddia, bir sorgulama hissi, mücadele var.

Haa bunların nasıllarında, yol ve yöntemlerinde yanlışlıklar çıkıyor.

Bu da çok normal.

Bilmek sonsuzdur.

Öğrenmek sonsuzdur.

Yani yaşam yeniliklerle dolar be gerillam...

Ama sonsuzluğa götüren senin ele alış tarzın, yani anlamandır.

Delila'nın daha öğrenmesi gereken çok şey var.

Örneğin komutan olması gerekir.

Benim komutanlık anlayışımın farklı olması derken, nasıl farklılık o önemli.

Benim düşünce tarzımdaki zayıflığı gidermem lazım.

Yaşamdan daha iyi tecrübeler alıyorum.

Biraz daha çocuk bakış açısı olmamalı.

Ruh değil.

Çocuk ruhluym ve hep devam edeceğim.

Zayıflıklarımı güce dönüştürmeliyim.

Lelikan.

18 Temmuz 2006

Dembaş Gerillam!

Zorluk çektiğim, özgün bölüğümünden çıkardığım güzellikleri anlatmak...

Bu en güzeli.

Özellikle bir kadının kadınla nasıl yoldaş olabileceğidir be gerillam...

İşte yaşadığımız birçok sorun, yani yaşanan normal sorunlar, nasıl bir sevgi beslediğimiz birbirimize...

Bilmediğimizi bilmeye çalıştığımız sorunlar...

Ama çürümüş kişiliklerimizin şeytani özellikleri her devrede yerini alır.

Öğretmek ve öğrenmek için de bedel hep gerekir.

Yaşadığımız dünya gerçekliği bunun üzerinde, yani şeytaniliklerin üstüne kurulu...

Evet gerillam!

Dün timimizin sohbetini yaptım.

Üç saat sürdü.

Bir ihtiyaçtı.

Kim neydi, nasıl, ne yapıyor, ne yapmak istiyor? Eksiklik ve yetmezlikler neler?

Bunlar tartıldı.

Esas ortaya çıkan, başta da dedim, sevgi anlayışımız neler? Evet, birçoğumuz bunu bilmiyoruz.

Öğreniyoruz.

Ama çabalar neler?

Ben neler yaptım, neler kattım?

Bireyciliğim ne düzeyde?

Bunlar görülmeliydi.

En çok zorlanan ben oldum.

Ama anlatıp kavratmak için her şeyi açık ve samimiyetle dile getirdim.

Bundan hiçbir zaman korkum yok.

Şu an çok rahatım.

Az önce General Rukan Amed'le konuştuğum gibi...

Bana dedi ki komutanım;

Kendine iyi bak, daralma, sabırlı ol, rolünü iyi oyna, güvenimiz var.

Ben de dedim ki;

Tüm beni tanıyan yoldaşlarımın deyişiyle, "Sen sabrın denizisin" diye söyledim ona.

O da dedi ki;

Bazen göl ya da denizin suyu kesilir!

Ben de dedim ki;

Asla bir büyük göl ya da denizin suyu kesilmez ama kirlenilebilir.

General dedi ki;

Doğru bazen sular karışırsa kirlenir.

Büyük komutanımdan yaşamın acımasızlığına karşı nasıl gülünür, nasıl sevinç elde edilir, nasıl coşku seli olunur, direnişiyle öğreniyorum.

Zilan'la, yaşam nasıl sevilir acımasızlığa karşı, öğrendim.

Sema'yla nasıl kişilikten, çirkinlikten korkulmaz, onu öğrendim.

Viyan'la duyguların sadeliği ve temizliğiyle nasıl sevilir, nasıl âşık olunur öğrendim.

Yıldız'la (ki canlı bir tanığı ve anlamaya çalıştığım komutanımdı) insan nasıl anlaşılır öğrendim.

Ağit arkadaşla nasıl asker ve nasıl öncü olunur öğrenmeye çalışıyorum.

Kemal, Hayri, Mazlum, Ali Çiçek'le nasıl ahlaklı ve öncü kişilikler olunur öğrenmeye çalışıyorum.

Ve canlı tanık olduğum bu yaşamlarla beraber olduğum güzel ve çirkin yanlar da var.

Kadınca özgür yarınlara

merhaba

dileğimle başarılar

hep bizimle olsun.

Lelikan Tepesi.

Benim meskenim dağlardır, dağlar!

*Delila'nın ağzından Sezen Aksu'nun şarkısı hiç düşmez:
"Başım dağ saçlarım kardır / Deli rüzgârlarım vardır / Ovalar
bana çok dardır / Benim meskenim dağlardır dağlar / Dağ-
lardır dağlar, dağlardır dağlar..."*

19 Temmuz 2006

Rojbaş gerillam!

*Sana yine Lelikan tepesinden yazıyorum. Hem de Avdilküvi'nin,
sevgilimin diyarından yazıyorum.*

Güne, an serkiftin an serkiftin şiarıyla başlıyorum.

Gerillam,

Hüznün bu bedenimi sardığı andaki düşünceler çok yoğun.

Coşku var ama hüznün de var.

Evet gerillam!

*Yoğun bir güvenlikten sonra, kafaların kanıştığı, yani binbir dü-
şüncelere büründüğü bir andan sonra sabaha, Güneşe ve dağla-
ra merhaba dedim.*

Neyse sonra devam ederiz.

*Ama gerillalarımızın birkaç gün önce yaptığı eylemlilikler çok güzel.
Bu da düşmanımızı kahrediyor.*

Ve daha azgınlaştırıyor.

Ey düşman!

Artık yılmak yok bizde.

*Şimdi bu korkusunu azgınlaştırmak için yine Güney'e operasyon
düzenleme planında...*

Bunu ne kadar başarır, bilemem.

*Çünkü, KDP'nin şimdi takındığı tutum olumlu yönde ama nasıl
bir politika izlenmekte, bu tam bilinmiyor.*

Güven yine olmaz.

Bu PKK olmasa herkesin hali yamandı.

Lelikan Tepesi.

25 Temmuz 2006

Lelikan diyarından.

Selamlar Gerillam!

Şu an müziğimle baş başa dolup taşıyoruz akışlarda...

Gerillam,

Dağlarından aldığım aşkınla dolup taşıyorum.

Tüm güzelliklerin diyarıdır dağlar.

Unutmak ve sevmemek soysuzluktur.

Bir de Lelikan'ı saran tüm güzellikleri, Cilo'yu, Govendeje'yi, Çarçella'yı, Sekif'i, Avdilkuvi'yi, Helgortpiran'ı ve tüm eteklerini unutmak olur mu?

Sen hiç güneşin Sekif'le doğup Govende'yle halayımı tamamladığımı gördün mü?

İşte Lelikan böyle bir yer.

Bu güzellikleri görmemizi ve içsel yaşamsallaştırmayı bize verenleri bildin mi?

İşte gerillam,

Benim meskenim bu dağlardır!

Lelikan Tepesi,

Serkeftin.

“Benim meskenim dağlardır” sözü Delila'nın ağzından hiç düşmez. Sezen Aksu'yu bu nedenle de sever. Şarkı, “Dağlardır Dağlar” adını taşır. Albümün adı ise *Sen Ağlama*'dır. Sabahattin Ali'nin şiirinin müziği Ali Kocatepe'nindir.

Delila'nın çok söylediği bu şarkı şöyle akar:

Başım dağ saçlarım kardır

Deli rüzgârlarım vardır

Ovalar bana çok dardır

Benim meskenim dağlardır dağlar

Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...

Şehirler bana bir tuzak

İnsan sohbetleri yasak

Uzak olun benden uzak

Benim meskenim dağlardır dağlar

Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...

Kalbime benzer taşları

Heybetli öter kuşları

Göğe yakındır başları

Benim meskenim dağlardır dağlar

Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...

Yarimi ellere verin

Sevdamı yellere verin

Yelleri bana gönderin

Benim meskenim dağlardır dağlar

Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...

Bir gün kadrim bilinirse

İsmim ağza alınursa

Yerim soran bulunursa

Benim meskenim dağlardır dağlar

Dağlardır dağlar, dağlardır dağlar...

4 Ağustos 2006

Rojbaş Gerillam!

Lelikan'dan gözlerimizi toz içerisinde bırakan, hatta bizi uçuşturan

sabahın rüzgârıyla,

Merhaba be Gerillam.

Gece subaylığında rojbaş dedim.

Şu an müzikle uyumaya başlarken içimin akışkanlarını yazmak ist-
tedim.

Evet gerillam,

Bazı arkadaşlıklar, arkadaşları çok özlüyorum.

“Unutmak büyük ihanettir” der büyük öğretmenim.

Unutursam yaşayabilir miyim?

Ve bu yaşamaya anlam verip kendimi yaratabilir miyim?

Hayır.

Anlamları, anlamsızlıkları, anıları, sevinçleri, coşkuları, hüznüleri,
ağlamaları, gülmeleri, kavgaları, paylaşımları bilir misin be gerillam?

Özlüyorum.

Evet gerillam!

İbrahim arkadaş!

Bir bütün yaşamını bu yaşama kat ve yaşa, en sonunda kalleşçe

şahadete ulaş.

Olur mu böyle kalleslik?

Olur mu böyle düşmanlık?

Ey düşman!

Bil ki bizi ruhta çökertemeyeceksin.

Aksine güçlendiriyorsun.

Öfkeliyim, hüznülyüm.

Bir komutan, büyük bir yaşam...

Böyle bir kontravari saldırıyla bitiriliyor.

Öyle sanılıyor.

Değil.

Belki bir acı ama bitmek değil, üretmektir yaşamı...

16 yaşında PKK'nin doğuşuyla tanış, gör, gez, anla, yap ve kalles-
çe arkadan vurul.

Kim kabul edebilir?

Öfkeliyim ve de çok öfkeliyim.

Ağlamaklıyım.

Ama bil ki yaşam çınar ağacı gibi köklü, meşe ağacı gibi çok yay-
gın, evren kadar sonsuzdur.

Evet gerillam!

Şimdi 'Le daye ez Gerillame' şarkısını dinliyorum.

Gerilla yıkılmaz, yenilmezdir.

Korkum yok.

Şimdi Rotinda'nın 'Çarçella' şarkısını dinliyorum.

Gerçekten Rotinda!

Zagros'u, dağlarını, yoldaşlarını sen iyi anlatırsın bu şarkılarınla...

Ben şu an Lelikan'dan Govende'ye, Cilo'ya, Çarçella'ya bakan açık-
lıktayım. Görmesem de, yaşamasam da, anlatılanlardan, şarkılardan
sanki oradayım.

Lelikan Tepesi.

5 Ağustos 2006

Rojbaş Gerillam!

Üç gündür bu tepede akşamla başlayan ve gün ortasıyla kendisi-
ni tamamlayan fırtınalı rüzgârla ve sabahın doğan güneş ısıyla
yazıyorum sana...

*Gerillanın dağlarını unutmamak lazım.
Gerillayı hep yaşamak ve efsaneleştirmek lazım.
Ben de biraz bunu yapmaya çalışıyorum gerilla yaşamımla.
Neyse...*

Lelikan Zirvesi.

Yoldaşlarımın yanında ağlayamıyorum!

“Ne kadar çelişik bir yaşam değil mi? Yoldaşlarımın yanında ağlayamıyorum. Bu bir ilke... Hüngür hüngür, hıçkıra hıçkıra, burnumu sile sile ağlamak isterim. Bu toprakta bedenimin çiçeği açılacak.”

1 Ekim 2006

Merhaba Gerillam,

Belli bir süreden sonra tüm akışlarımı yazmak isterim.

Büyük komutanımın diyarından gidiyorum galiba. Galiba diyorum, çünkü ayrılığın heyecanı inandırmıyor beni.

Yani tüm yaşadığım sevgilerin heyecanı sarıyor tüm yüreğimi.

Hüzün sarıyor.

İç akarsuyum, gözlerim doluyor.

Ağlamak kalıyor, benden arta kalan.

Belki de bir damla gözyaşım, canların su ihtiyacı oluyor bu topraklarda...

Yaşlı gözlerimdeki parıldaış anlatır senle olan bağımlı...

Hevalımın yârimin meskeni Xakurkam...

Bir gerilla kızın asiliğini bağrında taşıyan...

İşte bu benim için...

Ya nice yoldaşlarım?

Kucağında be anam...

Anam diyorum.

Belki de bana verilen bir çalışmanın yoğun bir içtenliğidir.

Şu an gözlerim dolmuş, müziğimle ve içindeki tebessümümle...

Ne kadar çelişik bir yaşam değil mi?

Yoldaşlarımın yanında ağlayamıyorum.

Bu bir ilke...

Hüngür hüngür, hıçkıra hıçkıra, burnumu sile sile ağlamak isterim.

Bu toprakta bedenimin çiçeği açılacak.

Bedenimin çiçeği burada tomurcuklandı, burada da tam açılacak...

Amed'imde yeşerme ve büyüme var olacak...

Xakurkam'da Lelikan'la başlayan, Avdilkuvim'le devam eden,

Lelikan'la tüm tecrübelerin toplamı ile varoldum...

Burada sevgilimin, Gerillamın diyarı Avdilkuvi'de, bedenimin tüm çiçekleri canlı canlı açılıp serpilecek...

O kadar bir duygu yoğunluğundayım ki.

Şu an Beritan Ana'nın şarkısı çalınıyor.

Neyse Gerillam,

Xakurkam, tüm sevgilerin gücüyle başanlar yeni yollarına...

Yol çok uzun...

Ama çok zevkli...

Her şeye rağmen YAŞAM GÜZELDİR!

Hoşçakal diyorum sana...

Lelikan kamelyasında...

15 Ekim 2006

Everbaş Gerillam,

Sana dağlarımın uzantılı bir başka diyarından müzikle yazıyorum.

Şu an Zap'tayım.

Evet, eğitime geldim.

Zap alanı,

YTA-Star basını.

25 Ekim 2006

Şevbaş Gerillam,

Şu an Ş. Beritan akademisindeyim.

Sonunda geldim.

Bir kadın ortamı ve eğitim ortamı.

Everbaş Gerillam,

Bu defterin bir yılı doluyor.

Bugün güzel komutanımın 14. şahadet yıldönümü.

Kutlama bambaşkaydı.

Merhaba demek istiyorum, Komutanım.

12 Aralık 2006

Merhabalar, selamlar Gerillam...

Oy güzel dağlar!

Tüm kavgaların diyan dağlar.

Dağ gibiyim senin aşkınla...

Dağlar yiğitlerin ülkesidir.

Sezen Aksu'nun 'Benim Meskenim Dağlardır' şarkısını yazmak olur mu?

Bir kadın ortamındayım.

Yani Ş. Beritan akademisindeyim.

Tüm coşkuların, sevinçlerin, katılımin, korkuların heyecanı sarıyor beni...

Ama kadın olmak daha farklı.

Hele bir de APOCU kadın gerilla diplomasını almak daha heyecan verici...

Burada kazanacağım çok şey var.

Bakalım elemenden geçecek miyiz?

Amed'ime kavuşacak mıyım? Her hayalin gerçekleşmesi çaba, emek ister. Buna coşkuyla hazırım.

Neyse!

Bol bol okuyup tartışmak, yazmak planlarım var.

Terbiye edilmesi gerekenler var.

Neyse sonra devam ederiz.

Çünkü nöbetçiyim birazdan...

Uzun bir zaman diliminden sonra yazıyorum.

Çok yoğunuz.

Çok ağır bir süreçten geçiyoruz.

Yoğun bir hissedişten geçiyoruz.

Ve bende çok ağır bir hissediş var.

Bazı şeylerin ciddiyeti ve derinliği...

Duygu yoğunluğu, düşünce yoğunluğu...

Her bir kadın yoldaşta bu yoğunluk yaşıyor.

Çünkü söz konusu önderlik, ateşkes.

Öyle bir ölüm dayatılıyor ki bizlere...

Yani Kürtlere...

Kürt olmak, suçtan öte hiç olmaması gereken bir yaratık görüyor.

Varlığımız yok edilmek isteniyor.

Bu başta önderliğimize yapıyor.

Dördüncü ders olarak devlet ve demokrasiyi görüyoruz.

Gerçekler çok acı ama bilmek ve öyle yaşamaya çalışmak bir mutluluk.

En azından daha fazla anlayarak, sorgulayarak, öğrenerek yaşamaya çalışıyorum.

D. selamlar ve saygılar.

Hayallerimizin gerçekliğidir bizi yaşatan!

“Onlarca yoldaşım böyle gidiyor, ardında en güzel tebessümü bırakarak... Sırt çantamdır, bana ev ve yadigâr. Güz ayıdır bu ay. Döktürür birkaç damla gözyaşını yanaklarına, ağaçların yapraklarını döktüğü gibi...”

2006 Aralık sonları

Everbaş Gerillam,

Amed'de konserim var be yoldaşlarım.

Böyle giderim toprağa çiçeklenmek için.

Bilirim gerillam bilirim.

Hayallerimizin gerçekliğidir bizi yaşatan.

Onlarca yoldaşım böyle gidiyor, ardında en güzel tebessümü bırakarak...

Tanırım bu aşkı ve âşık olmayı.

Yaşarım bu kutsal yalnızlıkla kalabalığın kazanımını.

Sırt çantamdır, bana ev ve yadigâr.

Güz ayıdır bu ay.

Döktürür birkaç damla gözyaşını yanaklarına, ağaçların yapraklarını döktüğü gibi...

Evet, güzel anam.

Tüm sevgilerin saklılığıdır bende.

Ana hasretine, kucığına sevdalandık bu yolda.

Anarız her zorlukta, dirençte be anam.

Kavgam sevgimden bilirim.

Bilirim bu kavgayı anam.

Halkımın çığlıklarını da bilirim, bundandır.

Yaralı yüreğimin tüm şifası, coşku ve AŞK.

Evet anam.

Medeni bir insan olmaya çalışıyorum.

Medeni bir kadın olmaya çalışıyorum.

Başım dik yaşadıklarından, senden öğrendiklerimden bu dirençlik, sevgi ve dikbaşlılık.

Korkulmaz dedin, yaşadın, yaşattın.

Ey güzel anam, iyi ki varsın.

Ax. Xakurkam,
Gözlerim doluyor.

Ayrılık zor!

Seni tanımayan, seninle acı çeken, sevinen çok.

Seni anlamaya çalıştım, bana asiliğinle verdiği anlamayla.

Gidiyorum buralardan, bütün aşkılar diğer yoldaşlara götürerekten...

Dağ dostlarıma götürüyorum.

Ne acı ve coşku!

Kendimi Amed'ime, düşüme saklamışım.

Xakurka'da yazdım,

son günlerimde...

24 Aralık 2006

Bir şehidi anlamak, yaşamak...

Nasıl yaşandığına bağlıdır şehit.

Bizlerin yaşamını belirleyen en etkili olgudur. Bir yaşamın onurlu olmasına tanıklık eden bir bedeldir şehit.

Sen hiç bir canlının toprağına anlam verebildin mi? Toprakta nasıl tomurcuklanıp yetiştiğini?

Ş. Beritan Akademisi (ZAP)

2006 Aralık sonları

Merhaba Gerillam!

Şu an konferans için toplantı yapılmakta. Yaşadığımız bir yıllık süreç değerlendiriliyor.

Çok kritik ve hassas dönemden geçiyoruz.

HPG konferansı önemli geçmeli, ki öyle geçecek. Kadın için daha zorlu geçecek.

Evet Başkanım...

Yeni yılınızı hissedişle kutlamaya hazırım.

Bir şeyler hep eksik kalmıştır

yaşanmışlıkta,

Hep bir 'keşke' eşlik eder bize,

soluksuz yolculuklarımızda,

*İkircikli hallerin yenilgisidir bunlar,
daha savaşmadan.
Oysa kaybedecek neyimiz kaldı,
Hiç kazanılmamış olandan başka...*

**“Ben halkım için dağa çıktım,
müzik için değil, Avrupa’ya gitmem.”**

Delila, Avrupa’ya değil, Kuzey’e geçmek, Türkiye’ye gitmek istiyordu:

“Bu sefer de beni kandırıp Kuzey’e göndermezsen, sana da, kendime de birer kurşun sıkarım. Benim meskenim dağlardır Avrupa değil, bunu bilesin.”

Delila’nın günlüklerinde üçüncü defter, 2007 yılı Ocak ayında başlar, Mart ayının son haftasında biter.

Delila, o tarihlerde istediğine nihayet kavuşur ve “savaşmak için Kuzey’e geçer”.

1999’da 17 yaşındayken dağa çıktıktan sonra Delila’nın bütün amacı budur.

Örgüt ise Delila’yı Avrupa’ya göndermek ister. Güzel sesi nedeniyle kültür işlerinde çalışması için kendisini her fırsatta ikna etmeye çalışır.

Ama Delila her seferinde reddeder.

Hep aynı cümleyle diretir:

“Ben halkım için dağa çıktım, müzik için değil, Avrupa’ya gitmem.”

Silvan’da, 2013 yılı Ağustos ayında, Gülsüma Ana’nın evinde bayram sabahı yer sofrasında yârenlik ederken Delila’nın ağabeyi Abdülbaki şöyle anlatır:

“2005 yılıydı. O zaman Delila Güney’de, Metina’daydı, (Irak Kürdistanında, ‘savaş bölgeleri’ diye anılan ve Hakkâri’ye, Şırnak’a bitişik coğrafya - HC) Delila hep Kuzey’e geçmek, savaşmak istiyordu. Doktor Ali vardı, PKK’nin askerî kolu HPG’de. Özellikle o, Delila’nın Avrupa’ya gitmesi için bastırıyordu.

Delila da cevaben diyordu ki:

‘Bu sefer de beni kandırıp Kuzey’e göndermezsen, sana da, kendime de birer kurşun sıkarım. Benim meskenim dağlardır, Avrupa değil, bunu bilesin.’

Delila’yı bir tek 2005’te, o da savaşmak için değil, lojistik destek göreviyle Kuzey’e göndermişlerdi. Dağa çıktığı 1999’la 2004 arasında zaten ateşkes, eylemsizlik hali vardı.”

Gülsüma Ana dertlenir:

“Ben bir ana olarak Delila'nın Avrupa'ya gitmesini isterdim.”

Delila, 1999'un Mayıs ayı sonlarında dağa çıktıktan üç dört ay sonra PKK Öcalan'ın çağrısıyla ateşkes ilan eder ve sınır dışına çekilmeye başlar.

Delila da Güney'e gelir ve bir süre sonra kültür işlerinde çalışmaya başlar.

Delila'yla birlikte Silvan'dan dağa giden Zerya Meya şöyle anlatır:

“Sonradan şehit düşen Ozan Serhati vardı. Delila da onun eğittiği arkadaşlarla birlikte 2000 yılı Temmuz ayında sahne almaya başladı.

Derin ve rahat bir gırtlığı vardı Delila'nın.

Şarkı söylerken daha bir özgürleştiğini söylerdi. Dağlarda yürürken, bağıra çağıra, kollarını aç aça söylerdi.

Delila'yı, onun sesini keşfeden Heval Halil'di.

Halil Dağ.

Televizyoncuymdu, gazeteciymi.

Belgesel çekerdi.

Avrupa'dan gelip katılmış, dağa çıkmıştı.

Gerillanın ilk filmi olan *Beritan* filmi de Halil Dağ çekmişti.

2008'de şehit düştü.

Besta, Botan taraflarındaki boşaltılmış tarihî bir köye çekim için giderken pusuya düştü.

Heval Halil, Delila'yı bir moral gecesinde dinler. Çok beğenir sesini.

Orada derhal çekim yapar.

İlk söylediği şudur:

‘Ben bu sesi yaşatmalıyım!’

Heval Halil, şiir de yazıp besteliyordu, söylüyordu. Silvan'dan birlikte dağa çıktığımız arkadaşımızın, Neval'in de bir klibini çekmişti. Kandil'in ilerisindeki, adı Lolan-Xinere olan yerlerde.

Oradan kocaman bir nehir geçer.

Neval o klipte Soranca söylemişti.

Delila 2002 sonlarında kültür çalışmalarından çıktı, bölüklere gitti.”

Dellila askerî alana kayar ama şarkı söylemeyi bırakmaz. Gerilla arkadaşlarını çevresine toplar, şarkılarını, türkülerini söylemeye devam eder dağlarda...

Yine Zerya Meya'yı dinliyorum:

“Bir gerilla diliyle, kimliğiyle, yaşam biçimiyle nasıl olmalı? Delila işte bunun şarkısını, türküsünü söylerdi. Akşam dağda gün batar-ken, herkes mangasıyla otururken başlardı söylemeye...”

Halil Dağ, Delila'nın peşini bırakmaz, dağda Delila'nın sesinin peşinden gider.

Zerya Meya:

“Delila'ya dediler ki Avrupa'ya git. Ama o kabul etmiyordu. Özgürlüğü dağlarda gördüğü için, duygusal yaşamı dağlarda olduğu için, duygu derinliğini dağlarda yakalayabildiği için dağlardan kopmayı kabul edemiyordu.

‘Ben gerillanın içinde, bir gerilla olarak bu dağlardan sesimizi duyurabilirim’ diyordu.

Onun bütün isteği Kuzey'e gitmekti.

Kuzey'de savaşmaktı.

Önderliğin esaret altında olması, ona sadece böyle bir yol sunuyordu.

Bir seferinde yine Avrupa'ya git diye ısrar ettiklerinde, ‘Şu elimdeki bombayı patlatırım, sizi de, kendimi de havaya uçururum’ demişti.”

Bu arada Halil Dağ, Kuzey'e geçmek için hazırlanan, eğitim alan Delila'nın peşini bırakmaz, çevresine hep der ki:

“Benim bu Delila'yı çekmem lazım. Kuzey'e gitmeden önce kliplerini çekmem lazım.”

Çünkü Halil Dağ, Zerya Meya'nın deyişiyle, “Kuzey'e gidecek gerillanın kaderini bilmektedir.”

O günlerde Delila yine dağlardadır.

Şehit Beritan Akademisi'nde eğitim görmekte, kendini ‘Kuzey’e hazırlamaktadır. Ama aynı zamanda günlüğüyle baş başadır.

Üçüncü defteri, 2007 yılının Ocak ayında başlar. Defter daha çok alıntılarla, Öcalan'dan, onun deyişiyle Reber Apo'dan alıntılarla doludur.

Defterin giriş sayfasındaki bazı Apo alıntıları şöyledir:

“Devrimcilik fırtınalı kişilik ister.”

“Özgürlük kolay olsaydı,

Ronahi ile Berivan

kendilerini yakmazlardı...”

*“Başarıdan başka hiçbir şey
sizi affetmez...”*

Günlüğün üçüncü defteri, daha öncekilerle mukayese edilemeyecek kadar Öcalan üstünde durur, onu adeta kutsallaştırır.

2007 yılı Ocak ayı sonlarında Öcalan’dan şöyle bir cümle dikkati çeker defterde:

“Acılar, ders çıkaranlar için en büyük öğretmendir.”

Günlüğünün 22 Ocak 2007 tarihli sayfasında, “Önderliğin görüşme notu tartışmaları” başlıklı bölümünde örneğin şu satırlar vardır:

“Her şeyin arkasında İsrail vardır. Çünkü büyük İsrail düşüncesi vardır.”

“Sabetaycılık ve Nakşibendcilik öz itibariyle aynıdır.”

“Nakşibendilik, Kürtleri ele geçirmektir.”

“Kadının sorgulandığı anda insanlık bitmiştir. Erkek aleyhine bir kırılma olduğunda kadın kendisiyle buluşur.”

Aynı sayfasında, Mayakovski’den Delila’nın önceki defterine de yazdığı bir alıntı dikkati çeker:

*“Ölmek güç bir olay değil,
bir yaşam kurmaktır asıl olan.”*

23 Ocak 2007 tarihli sayfada iki alıntı vardır.

Biri, Che Guevara’dan:

“İnsan düşlerinin büyüklüğü ölçüsünde özgürdür.”

Diğeri, Einstein’dan:

“Alışkanlıkları parçalamak, atomu parçalamaktan daha zordur.”

Sarı-kırmızı-yeşil Kürt renkleriyle boyanmış, değişik ve süslü büyük harflerle yazılmış tırnak içindeki üçüncü alıntının sahibi belli değil:

*“Yaşamı,
uğruna ölecek kadar
seviyorum.”*

Delila, defterinin 2007 yılı Şubat ayındaki bazı sayfalarını bir itirafçının annesine yazdığı uzun bir mektuba ayırmış.

Bazı satırlar şöyle:

“Değerli anneciğim,

Senin acın, üzüntün kadar ben de üzgünüm. Sana ilk defa evlat kaybetmenin acısını verdiğim için üzgünüm.

İnan anne, sana bu acıyı vermek istemezdim.

Ben gerilla, sen de yurtsever olsaydın, cenazemde zılgıt çeker, halay çekerdin.

Ben politikayı parti içinde bireysel çıkarları geliştirmek için kullandım.

Kötüye kullandım.

Ben PKK'nin P'sini bile doğru bir temelde anlayamadım.

Terbiyesizliğin en açık biçimini, hiç saklamadan düşmana teslim olarak ortaya koydum.

Sen şimdi benim gibi bir kişi için mi ağlayacaksın? Benim için gözyaşı dökmeye gerek var mı?

Evet, ben senin oğlunum.

Ama sen, çayını içtiğin, pilavını yediğin insanları hapse attıran bir oğulu nasıl seversin?

Kendine isyan etmen lazım.

Bırak benim çocuğum demeyi, benim yüzüme tükürmen gerekir.

İhanetinden sonra size nasıl davrandım?

Hiçbir gün size değer verdim mi?

İşte bu ihanet kişiliğidir.

Bir hain, her şeye karşı haindir.

Gider düşmana teslim olur.

Berlin'de, Münih'te, Stuttgart'ta mahkemelere çıkar, 'PKK terörist, PKK Genel Başkanı da diktatördür' der.

Dün sevdiğine kin duyar.

Dün yattığı yatağı ateşe verir.

Dün yemeğini yediği kişinin yüzüne tüküren, [tükürür] 'Bak sen hapistesin, ben ise dışarıdayım' dercesine sırtır.

Bu kişiliksizlik nasıl sevilir?

Kendimi yakarken çok mutluyum.

İhanet, dönüşü olmayan bir yoldur.

İhanet, düşman için gemileri yakmanın özüdür.

Maddi koşulların yokluğu bende bir korku yaratıyordu ömür boyu.

Ki yaşım 28.

Bu alınımdaki lekeyle mi yaşayacağım diyorum.

Ben bir Kürd'm.

Ben de ateşin ve güneşin çocuğuyum.

Fakat ben Mazlum Doğan, Ronahi ve Beritan gibi yanmayacağım.

Onların ateşini, dumanını, külleri, Kürdistan halkına yol gösterdi.

Benimkisi halk için değil, kendim için.

Beni Berlin'deki Müslüman mezarlığına gmn. Orada gömülmek istiyorum.

Ne İstanbul ne de Bingöl.

Kişiliğimin yeridir Berlin...

Kahrolsun ihanet,

Yaşasın direniş!

Eser Altınok,

05. 01. 1998”

Bu mektubun hemen altına Serdar Arı imzalı bir slogan atmış Delila:

“Söz bitti, sıra eylemde!”

Delila'nın Apo rüyası...

“Dünden beri iki defadır rüyalarımıdasınız. Nedendir bilemiyorum. Ama sizi görmek beni çok mutlu ediyor. Rüyalarım da tüm tehlikeleri görüyorum. Yapılması gerekenler yapılmazsa, büyük katliamlar olacak. Rüyamda bu da vardı.”

Delila'nın defterinde, 16 Şubat 2007 tarihli sayfa ilginçtir. Öcalan'ı rüyasında görür ve şöyle not düşer Delila:

“Merhaba Gerillam!

İç sözcüklere neler yazılır, hangi tanım yapılır, biraz zor bir olay olmakta.

Her yönden bir yoğunluk yaşamaktayım.

Bunları yapraklara dökmek zor oluyor.

Şubat ayındayız.

Normal geçmeyen bir yıl bu yıl.

Başkanım;

Dünden beri iki defadır rüyalarımıdasınız.

Nedendir bilemiyorum.

Ama sizi görmek beni çok mutlu ediyor.

Ki en azından tüm yoğunlaşmalarımı sizin ekseninizde bütünleştirmeye çalışıyorum.

Rüyalarım da tüm tehlikeleri görüyorum.

Dün akşam da buna değindiniz.

Yapılması gerekenler yapılmazsa, büyük katliamlar olacak.

Rüyamda bu da vardı.”

Delila'nın günlüklerinde Sezen Aksu hiç eksik olmuyor. 20 Şubat 2007 tarihli sayfasına şu dördlüğü not düşmüş:

Diyar diyar gezdim geldim

Safiyeti sezdim geldim

Kendi ateşiyle yanan pervaneydim

Yalanımdan bezdim geldim.

Delila, günlüğünün 28 Şubat 2007 tarihli bölümünde sayfalar dolusu uzun uzun alıntılar yapmış.

Kendi kafasıyla düşünen insan özgürdür; doğru olduğuna inandığı şeyler için mücadele eden insan özgürdür.

Ignazio Silone

Özgürlük insanı soylu yapar.

Rousseau

Aşk için yaşamımı veririm ama özgürlük için aşkı da feda ederim.

Alexandre Dumas

*Yükselen insan çığlıklarını
duymuyorsanız durun ve insanlığınızı
bir an için sorgulayın.*

Sema Yüce

Bencillik, dostluğun zehiridir.

Balzac

*Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
Ve bir orman gibi kardeşçesine.*

Nâzım Hikmet

Düşünceler şiddetle, topla, tüfekle asla öldürülemez.

Atatürk

Sevilmeden sevmek kadar kötü bir şey yoktur.

Turgenyev

Acı, akıllı insanların öğretmenidir.

Byron

Savaşta hainin meşhur yazgısı mermi çekirdeğidir.

Che Guevara

2007 yılının 5 Mart günü defterinin bir sayfasına şöyle bir not düşmüş
Delila:

“Beni Nurhaklara götür!”

Sonra da şunları yazmış:

“Dostluklar, acılarda kendilerini gizler.

Özlemler, ayrılıklardaki buluşma hayallerinde yaşamayı umut ederken gizler kendilerini.

Hasretlikler, görmenin özleminde gizlenir.

Tüm bunları ise bir yürek gizler.

Acısını, hüznünü, coşkusunu, güzelliğini o yürekteki hücrede gizler. Bir sızı gibi derinden etkiler.

Anıyorum sizleri.

Şehit Newal, şehit Hamza, şehit Doğan.

Özlüyorum sizleri.

Ama sanmayın hüznünlendiğimden.

Sizi yaşamınızdan, sizinle yaşadığım anlardan izliyorum.

Anıyorum demekten ziyade, sizinle yürümeye çalışıyorum.

Ne de güzel APOCU olmak.

Ne güzel yaşama inat onurluca yaşamak.

Biz böyle öğrendik.

Böyle yaşamaya, yürümeye, koşmaya çalışıyoruz.”

Delila, defterinin bu sayfasının altına da Sezen Aksu'nun bir şarkısının sözlerini yazmış:

Sigaramı sardım

Karşı sahile, yaktım ucunda anıları

Ağları attım dostları tuttu

Ağlar hasretimin kıyıları

Yareme tuz diye

Yakamoz bastım

Tek şahidim aydı

-- aman -- aman

Bir elimde defne

Bir elimde sevdam

Kalbim Ege'de kaldı

Sezen Aksu'nun şarkısının hemen altında Öcalan'dan bir alıntı:

"Kadın kadına kalıp yoğunlaşın.

Reber APO."

Delila, 2007'nin Mart ayı başlarında uzun bir mektuba yer veriyor günlüğünde. Başlığı *"Zilan arkadaşın Parti Önderliğine mektubu"* olan mektup, dava uğruna intihar eylemine hazırlanan bir gerilla tarafından yazılmış.

"1972 Malatya merkez doğumluyum. Adım Zeynep Kınacı'dır. Aslen Malatya merkeze bağlı Elmalı köyündenim" diye başlayan uzun mektupta, kadın gerilla bir yandan yaşamını anlatıyor, diğer yandan PKK'ye bağlılığını vurguluyor.

Zeynep Kınacı'nın şu satırları ilginç:

"BAŞKANIM;

Kendimi intihar eylemini gerçekleştirmek için aday görüyorum. Bizler sizin bitmez tükenmez emek ve çabalarınıza karşılık canımızı bile versek yeterli değildir. Yaşamı ve insanları çok sevdiğim için bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum."

Silahlı melekler ordusuyuz biz!

“Sorumluluklarının bilincinde olan güzel yoldaşlarımızı büyük bir heyecanla, umutla, inançla uğurladık. Alkışların en coşkusuyla, Biji Serok Apo sloganıyla, Gerilla Botan’a çılgınlıklarıyla uğurladık.”

2007 yılı Mart ayının ortalarında Delila artık Kuzey’e geçmeye hazırlanıyor. Bu da, ‘savaşla ilgili son hazırlıklar, anlamını taşıyor.

O yüzden heyecanlı.

Bu ruhsal durum, defterine düştüğü notlarda da kendini belli ediyor.

Her satırında mücadele kararlılığı dikkati çekiyor, sürekli olarak savaşa dair vurgular ön plana çıkıyor.

Delila, bu sıralarda günlüğünün sayfalarını sık sık birlikte Kuzey’e çıkmaya hazırlanan gerilla arkadaşlarına bırakıyor.

Onlar da, kendi duygu ve düşüncelerini bir kısmı Kürtçe olmak üzere yazıyorlar.

Hem Delila’nın hem arkadaşlarının notlarının, satır aralarında bir vedalaşma havası esiyor.

Delila 16 Mart 2007’de şunları yazar:

“Bugün 16 Mart.

Halepçe Katliamı’nın yıldönümü.

Ve biz de bugün karşı karşıya olduğumuz katliamları önlemek için tüm varlığımız ve gücümüzle mücadele edeceğiz. Büyük bir direnişle katliamları önleyeceğiz.

Özgürlük bedelsiz değildir.”

Delila, aynı gün defterinde bir sayfayı Rewşen Welat’a bırakır.

O da der ki:

“Sorumluluklarının bilincinde olan güzel yoldaşlarımızı büyük bir heyecanla, umutla, inançla uğurladık. Alkışların en coşkusuyla, herkesin gitme istemiyle, Biji Serok Apo sloganıyla, Gerilla Botan’a çılgınlıklarıyla uğurladık.”

Aynı gün, yani 16 Mart 2007’de, Delila’nın defterine not düşenler arasında Gulan Gulveda ismi de var.

O satırlarda da veda havası hâkim:

*“Yazacak bir şey yok aslında!
Hem yazıya küsüm ben.
O yüzden kusura bakma güzel yürekli yoldaşım...
Senin gibi kalemim akıtamıyor yüreğimi...
Yüreğim donmuş.
Çözülünce buzları, yazacağım.
Güzel günler geçirdik beraber.
Hem kavgaya tutuştuk hem kucaklaştık.
Böyle yaşamayı seviyorum.
İyi bak yüreğine.”*

Tarih, 17 Mart 2007.

Eğitim dönemi bitmiştir.
Delila ‘Kuzey’e geçmenin eşiğindedir.
Kuzey, savaş demektir.
Onun yıllardır istediği de budur.
Günlüğüne şu satırları yazar:

*“Benim yüreğim çarpışlarla, çığlıklarla, çağrılarla dolup taşıyor.
Reber Apo’nun kahkahalı ve okyanus gözleri benim her hücremde
beliriyor.
Viyan arkadaşın yüreği yüreğimde atıyor. Kemal Pir, Mazlum Do-
ğan, Ali Çiçek, Mahsun Korkmaz, M. Hayri Durmuş arkadaşların
yaşam, sevgi ve inançları bende çarpıyor.
Umutlar, hayaller yüreğimden akıyor.
Analarn ve genç kızların panzere, vahşete karşı direniş ve sava-
şımalarının çağrıları beni çekmekte.
Tüm çağrılar, ÖZGÜRLÜK çağrıları bu yüreklerde...”*

Şehit Beritan Akademisi.

Delila’nın günlüğüne yazdığı son satırlar, 18 Mart 2007 tarihli.

*“Akademi’de son günler” diye de not düşmüş...
Bugün platformum oldu.
Benim için önemliydi.*

Çok iddialı ve kararlıyım.

Bana çok önemli eleştiriler geldi.

Olumlu, olumsuz yönleri vardı.

Ama çok rahat olduğum bir şeyler de vardı. Kadın arkadaşlardan aldığım bir güç vardı.

Bilemiyorum.

O güç beni inançlı kılıyor.

Ve aştığım, aşmaya çalıştığım, aşmam gerekenleri söylediler.

Ama herkesin kendisini ifade ettiği bir tarz vardır.

Bunu fazla yansıtamadım.

Bu çok önemli benim için.

Bunu sağlayacağım.

Bende değişen küçük bir hücre var.

Bunun gelişmesi gerekir.

Bu konuda yansıtmayı, çatışmayı geliştirip yapmam gerekenlere gireceğim. Özellikle mücadele tarzımın keskin olması önemli olmaktadır.

Heyecan vardı.

Bence heyecan önemli.

Ama önemli olan yan, bu heyecanı örgütleyebilmektir.

Bu konuda kadın olarak üzerime düşeni yapacağım. İddiam ve ısrarım, kararım, inancım daha fazla.

Bir de beni etkileyen, beni ileriye götüren, bu yaşamda bir temizliği, yoldaşlığı görmemdi.

Bir bütünüz.

Bunun dışında Abbas arkadaşın sözleri beni çok etkiledi. Beni bu yaşama daha fazla iten ya da arayışlarma yön vermeye çalışan oydu.

Saygım ve sevgim sonsuz.

Ödenecek borç, bu yaşamın gerekliliklerini en ince ayrıntısına kadar bilip sevmek ve zevk almak. Zaten benim esas amacım, bu halkın hizmetinde olup zevkle yaşamak.

Bunu çok sevdim zaten.

Tüm savaşıмым, bu yaşamı bilip ona göre yaşamak.

Ama her şeyiyle.

Ben bu yaşamı beynimde, yüreğimde kazınan silüetlere borçluyum. Onların savaşçısı olmak benim için dünyanın, yaşamın en

güzeli. Tüm çatışmam, savaşımım bundandır.

Beni çeken güç, tilsim var.

Bende varolan, her şeyiyle ve çatışma sonucunda ortaya çıkan güzelliklere hep varım.

Temel olan, kendimi yaratabilmektir.

Kendini açık tutan, anlama savaşımını veren, acıyı çekip yaşayan, düşüp kalkmasını öğrenen, kendisi olur.

Bunu bir bütün olarak alıyorum.

Herkes anladığı gibi düşünür, yaşar, yapar.

Zaten kendim olduğumda, halkımın olurum. Önderliğin savaşçısı, şehitlerimizin arkadaşı olurum.

Bunun savaşımını veriyorum.

Dedim ya, bende öyle bir huzur var ki...

Bilemiyorum.

Buradan ayrılmak galiba zor olacak.

Ama olsun.

Unutmamak için elimden geleni yapacağım.

Böylesini, acısı ve tatlısıyla kadın ortamında yaşamadım.

Burası benim için çok farklıydı.

Aranılacak bir ortam...

Anıların yaşanılması, hep canlı tutup o döneme uyarlamayı yapmaktır. Güzelliklerin en çekici yanı, çirkinlikle savaştığın anda çıkar ortaya.

Burası güzellikler diyarı.

Ama "Zeki olan güzeldir, güzel olan zekidir" belirlemesini gerçekleştirmeliyiz.

Silahlı Melekler ordusuyuz biz.

Bunları söylerken çirkinlikler yok değil.

Neyse gerillam!

Abbas arkadaşın sözünü yazıyorum.

Çünkü beni etkileyen o oldu.

Yani beni bu yaşama daha fazla iten o oldu. Yani iten bir parça... "İnanamıyorum, büyüklükler içi bu kadar değişime inanamıyorum."

Buna adımlar daha hızlı olacaktır.

Başarılar bizimle olacak...

Delila, Şehit Beritan Akademisi'nde son günlerini yaşarken, günlü-

ğündeki 19 Mart 2007 tarihli en son sayfayı da Yekbun Basret isimli bir gerillaya bırakmış.

Üslûbundan, satırlarının havasından bir komutan gibi duran bu gerilla, Delila'ya veda edercesine şu satırları yazmış:

Gerilla'ya,

Sende neyi bulduğumu belirteyim:

Çocuk ruhu ve hisleriyle özgürlüğü kucaklama...

Çocukluk, yürek ve beynin saflığıdır. Ve saflığı aramak istiyorsak, çocuk yüreğine ve hayallerine bakmamız lazım.

Sen de gerilla olma yönünde zirveye yaklaşmışsın. Ki gerilla olmanın en anlamlı yanı çocuk ruhu, arayışları, hayalleri ve coşku-suyla yaşamaktır.

Özgürlüğe değin atacağın her soylu adımda sana BAŞARILAR.

Devrimci selam ve saygılar,

Yekbun Basret,

19. 03. 2007

Delila'nın peşine düştüğüm Zap vadileri...

Delila, “Kuzey yollarında da sana şarkı söyleyeceğim...” diyor bardaktan boşanırcasına yağan ilkbahar yağmurları altında sırlıklam olduğumuz, ama yine de video kliplerini çekmekten vazgeçmediğimiz günlerde...

Delila, Güney'de son günlerini yaşarken, savaşmak için Kuzey'e geçmeye hazırlanırken, bir kişi de onun, daha doğru deyişle sesinin peşinden koşmaktadır:

Halil Dağ.

Onun için şöyle der Zerya Meya:

“Gerillanın diliydi Halil. Belgeselle, şiirle, yazıyla gerillayı halka taşıyan bir insandı.”

Halil Dağ, Avrupa'dan gelip Kürdistan dağlarında yıllardır gerillayı izlediği için de Kuzey'e geçmenin anlamını gayet iyi bilir. Bu nedenle, Delila'yla bir daha karşılaşmama ihtimalinin farkındadır.

Ve yeni kliplerini çekmeden Delila'yı Kuzey'e bırakmak niyetinde değildir.

Halil Dağ, Delila'yla o son günleri çok güzel anlatır.

Delila, “Kuzey yollarında da sana şarkı söyleyeceğim...” diyor bardaktan boşanırcasına yağan ilkbahar yağmurları altında sırlıklam olduğumuz, ama yine de o son video klipleri çekmekten vazgeçmediğimiz günlerde...

Çok sevdiğim ve gözüm gibi koruduğum kameramın ıslanıp bozulma riski olduğu halde, her şeyi göze alıp “Bu sese değer!” diyerek Delila'nın peşine düştüğüm Zap vadilerinde yaptığımız bu çalışmanın, Kürt halkının yazılmamış tarihine kalacağını içten içe hissediyordum.

Sırtına davulunu alıp şarkı söylemek için Zap'ın en yüksek tepelerine tırmanan bu kızın, onun ruhundaki güzelliğin ve sesindeki içtenliğin aklımı çelmiş olduğunu söylesem kızmazsınız değil mi?

İkimizin de Kuzey yolculuğuna hazırlandığı o günlerde Delila'yı klip çekimleri için alıkoymam komutanları tarafından eleştirilse de, yine de her defasında izin veriliyor olması bu sesin, bu güzelliğin, bu

ruhun bütün herkes tarafından onaylandığına işaret ediyordu.

Ve Delila'yı şarkı söylemeye ikna etmek ise hiç de zor olmuyordu.

Şarkı söylemeyi her şeyden çok seven bu kız, birazcık olsun içtenliğinizi hissetsin yeter, açırır gönlünün bütün kapılarını, yüreğinde demlediği bütün ezgileri döküverir akarsulara...

Onunla çalışırken hiç zorlanmazsınız.

O çoktan hazırlanmış sizi bekliyordur ve istediğinizden daha çoğunu, daha güzelini seve seve verir.

Yağmurların göz açtırmadığı baharın o ilk günlerinde onunla çekim yaptığımız her klip çalışmasının, başlarken tasarladığımdan daha güzel olmasının tek nedeni onun katılım biçimiydi.

O her defasında tahmin ettiğimizden ötesine geçer, bir ölçü daha yukarı çıkar ve hepimizi hayretler içinde bırakırdı.

Ben ise her çalışmaya başlarken “Delila bu defa ne ekleyecek acaba?” diye düşünmeden edemezdim.

Belki de bir tek bu nedenden dolayı onunla çalışırken büyük bir sevinç duyardım.

En sevdiğim yanı ise kendini sevmesiydi.

Hepimiz onu beğenirdik ama sanırım o da kendini beğenirdi.

Bunu belli etmemek için elinden geleni yapardı, ama içindeki bu çocukça duyguyu bir türlü gizleyemezdi.

Bunun farkında oluşum ve imalı sözlerim onu çok kızdırdı.

Onun bu kızgın hallerini çok severdim ve kendini sevmeyen insanın, başkalarını sevemeyeceğini de çok iyi bilirdim.

Bu düşüncemi ona hiçbir zaman söylemedim. Ama kızdığı zamanlarda da kendimi sakınmasını bildim.

Eli çok ağır ve yumrukları çok güçlüydü.

Ve çekimini yaptığımız kliplerin yönetmeni bendim.

Her ne kadar o şarkı söylemeye başladığında hepimizi peşinden sürüklese de son söz benim olurdu.

Bazı çekimleri tekrar ettirdiğim zamanlar oldukça sinirlenir ve onna yönetmenin ben olduğunu hatırlattığımda ise hemen sıkılı yumruklarını gözlerinin hizasına kaldırır, “Heval Halil gardını al!” derdi.

Ben gözlüklerimi korumak için hazırlanırken, o atılır “Zaten önce o gözlüklerini lens yapacağım” derdi.

Derdi de, yine de bütün söylediklerimi harfiyen yerine getirirdi.

O bizim neşemizdi...

Zaman zaman Kuzey'e birlikte geçeceğimizi hayal ediyor ve yol boylarında çekeceğimiz klipleri tasarlıyor olsak da, ben bir daha karşılaşmayacağımızı hissediyor ve zamanı bir kez yakalamışken yapabileceğimin en iyisini yapmak ve bu Kürt kızının en güzel resmini çekmek için uğraşıyordum.

En büyük korkum ise yıllar önce Kandil Dağı'nın bir kuytusunda karşılaştığım ve Delila'nın yakın arkadaşı olan Neval Beritan'ın (Silvan'dan 1999 yılı Mayıs ayında dağa birlikte çıktıkları okul arkadaşı - HC) çekimleri sonrasında yaşananları tekrardan yaşamaktı.

Neval Beritan'ın, dinlendiği zaman dillerden düşmeyecek olan o "Bêkes mam" isimli Soranca söylediği şarkısını ikibin yılının ilk aylarında kaydetmiş, görsel yayın yapan kurumlarımıza göndermiş, ancak bundan dört yıl sonra televizyonlarda Neval dışında hepimiz seyredemiştik.

Çünkü Neval, o yılın baharında Zap suyuna kapılıp yaşamını yitirmişti.

Bana da, "Sana bir daha şarkı söylemeyeceğim, çektiklerin kaybolup gidiyor" diyen sitemli sözleri kalmıştı...

(Zerya Meya bana şöyle anlatmıştı Newal'in, 1999'da dağa birlikte çıktıkları lise arkadaşının nasıl öldüğünü:

"17 Haziran 2004... Çukurca taraflarında Zap'ın sularına kapılarak şehit oldu. Kaybolduktan bir ay sonra köylüler tarafından bulunduğu, sanki hiçbir şey olmamış gibiydi Newal'in cenazesi. Onun bu durumundan etkilenen köylüler, genç kadın gerillanın cenazesini ailesine de vermediler. Mezarı sınıra yakın bir yerde. Ona artık Kürt köylüleri bakıyor.")

Delila ile çalışırken, o her defasında Neval'i konuşuyor ve yaptıklarımızın sonucunu Kuzey'e geçmeden önce görmesi için elimden geleni yapıyordum.

En büyük isteğim Kürt halkının bu sesi, bu güzelliği, bu ruhu daha o aramızda iken tanınmasıydı.

Yine başaramadım.

Ondan önce yola koyulup Kuzey topraklarına ayak bastım.

Ve arkamdan gelenlere sorduğumda, kliplerimizin sadece bir kısmının yayına uygun görüldüğünü ve Delila'nın da ancak bu kadarını görebildiğini söylediler.

Onun ulaşma hayallerini kurduğu Garzan topraklarına doğru yola koyulduğumuz ağustos ayının son günlerinde radyolardan onunla çıktığımız bütün kliplerin müzikleri yayınlanıyordu.

Yürüdüğümüz bütün patikalarda yoldaşlarla birlikte onun sesini dinliyor ve ben dinlediğim bu şarkılar için çıktığım sahneleri bir bir gözlerimin önünde canlandırıyordum.

Televizyon seyretme olanağı olan yoldaşlara sorduğumda ise koca bir halkın Delila'nın daha önce yayınlanmamış olan klipleri dahil bütün şarkılarını art arda istediğini öğreniyor ama bir türlü sevinemiyordum...

Çünkü Delila Meyaser, Kürt halkının huzuruna bütün şarkılarıyla çıkmadan önce, on yoldaşıyla birlikte Tanin dağlarında çatışmaya girmiş, son mermisine kadar direnmiş ve son mermisini kendisine sıkmişti.

Ve Kürt televizyonları bir kez daha gerilla sanatına yetişememiş, onu ancak geriden takip edebilmişlerdi.

Garısa çatışmasında yaralanıp geri geldiğimde Delila'nın şarkıları bütün bir halkın kalbine yer etmiş ve Kürdistan'ın bütün dağlarına yayılmıştı.

Benim yaralı koluma bakıp, bundan sonra yola devam edip etmeyeceğimi soran yoldaşlara, bahar yağmurları altında sıırılsıklam ıslanırken, Delila'nın "Sana o yollarda da şarkı söyleyeceğim" sözlerini söyleyiyor, bu sözleri bir sır gibi içimde saklıyordum.

Ama bana bu soruyu soran herkese şu cevabı da veriyordum:
"Delila şarkı söylüyor..."

(Halil Dağ'ın Botan yazılarından)

Kuzey'e doğru yola koyulan 11 gerilla!

Tarih, 23 Ağustos 2007. Yer, Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Uzungeçit beldesi. Çok sıcak bir gün. 11 gerilla dağların arasında, suya yakın bir yerde dinlenme halindedir. Delila, su almak için aşağı doğru inmiş...

2007 yılı Ağustos ayı.

Bir gerilla grubu gece vakti ateşin etrafında oturmuş Delila'yı dinliyor.

Ateşin yüzlerine vurduğu 11 gerilla.

Birazdan yola çıkacaklar.

Kuzey'e doğru.

Delila, onlara son kez moral aşılama istiyor sesiyle.

*İşte seni seviyorum gecenin karanlığı
Karanlık gölgesi zirvelerden yansıyan gerilla
İşte seni seviyorum soğuşun ayazı
Üşüyorumu ilk tanımına kavuşturan nöbetim
Ve seni yıldız altında, yıldız gölgesi vurmuş dağ
Gökle yer arasındaki sırat köprüsü
Gerilla diyorum, gerilla diyorlar onlar da
Delice bir sevda onlarda gerilla.*

Bir arkadaşlarının deyişiyle:

“Delila'nın sesinin yankısı ateşi alevlendiriyor ve kıvılcımlar yol arkadaşlarının yüreğine kadar düşüyor.”

Ve hep birlikte Delila'ya eşlik etmeye başlıyorlar, hep birlikte söylüyorlar.

Delila, hem komutanlık yapmak hem de müzikle uğraşmak istemiştir.

Bunun için kendine örnek aldığı bir kadın gerilla vardır:

Ozan Mizgin kod adlı Gurbet Aydın.

Batmanlıdır.

1986'da çıkar dağa.

11 Mayıs 1992'de bir ev baskınında çatışmaya girer ve kendi

kendini imha eder.

Sesi çok güzeldir.

Örgüt, önce kendisini Avrupa'ya gönderir.

Bir yıl kalır, sonra tekrar Türkiye'ye dönüp dağa çıkar. Tatvan'da, Garzan bölge sorumlusu olarak komutanlık yapar.

Delila'nın tüm hayali, Ozan Mizgin'in şehit düştüğü topraklara, Garzan'a gitmektir.

Sonunda bunu başarır.

Delila'nın görev alanı olarak Garzan belirlenir.

Yola çıkmadan önce der ki:

“Ben hep şehit Mizgin arkadaşı düşünüyorum. Hedeflerim geneldir, nerede olursa olur. Kuzey'in herhangi bir alanı da olabilir. Oraya gittikten sonra koşullar seni belirler. Daha fazla derinleştirir bilirsin.

Mizgin arkadaş, Garzan eyaletini ilk açan arkadaşlardan biri.

Hem müzikle uğraşiyor.

Hem komutanlık yapıyor.

Bu bir ruh olayı.

Ben onun bir savaşçısıysam, buna layık olmaya çalışacağım.

Eğer gerçekten savaşçı olmak istiyorsan, onu sana verilen mekân içerisinde iyi uygulayabilmen gerekir.”

Garzan, dağlık bir arazidir.

Yüksek ve sarp bir alandır.

Şöyle der Delila:

“Biz de şu an en sarp yerdeyiz. Garzan'da yapacağım şeyler biraz hedefe bağlı. Arkadaşlara sorarsan benim gitmemem gerekiyor. Ben örgütün bana olan yaklaşımını bildiğim için layık olmak istiyorum. Sorun fiziki olarak olup olmama olayı değildir. Daha fazla şey yapmak istiyorum.”

Sonra, Kuzey'e doğru yürüyüşe geçer 11 gerilla:

Şenay Güçer.

Kod adı Delila Meyaser, 1981 (Örgüt kayıtlarına göre) Diyarbakır, Silvan doğumlu.

Zarife Adıbelli.

Kod adı Roza Mardin, 1978 Mardin, Savur doğumlu.

Rahime Tuncer.

Kod adı Avesta Amed, 1981 Urfa, Suruç doğumlu.

İdris Babat.

Kod adı Xwinrej Botan, 1981 Şırnak, Uludere doğumlu.

Ahmet Kara.

Kod adı Adok Farqin, 1985 Diyarbakır, Silvan doğumlu.

İshak Yakut.

Kod adı Amed Akdağ, 1979 Diyarbakır, Kulp doğumlu.

Deniz Türk.

Kod adı Andok Deniz, 1977 Diyarbakır, Kulp doğumlu.

Eyüp Haydar.

Kod adı Erdal Serkeftin, 1986 Van, Çaldıran doğumlu.

Aziz Muhammed.

Kod adı Eşref Cilo, 1984 Güneybatı Kürdistan, Kobani doğumlu.

Nasır Aydın.

Kod adı İsyân Bruska, 1982 Muş, Varto doğumlu.

Cebrail Turan.

Kod adı Rohat Dilpak, 1981 Hakkâri, Yüksekova doğumlu.

Silvan, 2013 yılı Ağustos ayı.

Ramazan bayramının ikinci günü yer sofrasında, minderlerin üstünde keyif yapıyoruz.

Kahvaltı daha yeni bitmiş.

Gülsüma Ana, kim bilir kaçınıcı sigarasını tütürüp orta şekerli kahvesini azar azar yudumlarken heyecanlanıyor.

Beni dürtüyor eliyle:

“Bak işte onlar, şu halay çekenler.”

Brüksel’den Kürtçe yayın yapan kanallardan birinde halay çeken, birlikte şarkı söyleyen kadınlı erkekli bir gerilla grubu.

Gülsüma Ana eliyle işaret ediyor:

“Bak bak, aralarında Delila da var. İşte bu grup hep birlikte şehit düştüler, hepsi birden gitti. Keşke iki evladım, Delila’yla büyük oğlum Abdülkadir şimdi hayatta olsalardı. Milas’ta kalbinden bıçaklanarak ölen Kadir, aççıbaşı olan benim Bey’den daha yakışıklıydı, hani o sakallı resmini gördüğün... Canım kızım Şenay, onu öyle özlüyorum ki Hasan oğlum...”

Tarih, 23 Ağustos 2007.

Yer, Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Uzungeçit beldesi.

Çok sıcak bir gün.

11 gerilla dağların arasında, suya yakın bir yerde dinlenme halindedir.

Delila, su almak için aşağı doğru inmiş...

Birden bombalar yağmaya başlıyor.

Dicle Haber Ajansı, operasyona katılan bir korucuya dayanarak şu haberi veriyor:

“23 Ağustos akşamı rutin sınır ötesi operasyon kapsamında TSK birlikleri ile,

Uzungeçit kırsalında bulduklarını...

Burada sınıra top atışlarının yapıldığını...

Askerlere, 8 kişilik bir PKK'li grubun bölgede olduğuna dair ihbarın geldiğini...

Bunun üzerine üç alandan operasyon bölgesine asker ve korucuların sevk edildiğini söylüyor korucu...

Gerilla grubunun saat 18:00'de bir mağarada kuşatıldığını...

Çıkan çatışmanın ertesi gün saat 11'e kadar sürdüğünü...

Daha sonra askere gerillaların baygın olduğu bilgisinin geldiğini...

Hatta bir üsteğmenin de kendisine 'İddiaya girerim şimdi hepsi uyuşuktur' dediğini aktarıyor korucu...

Askerlerle mağaraya girdiklerinde, mağaranın girişinde hayatını kaybetmiş 3, mağaranın içinde ise baygın halde 8 gerillayla karşılaştıklarını...

Baygın haldeki 3 gerillanın bir üsteğmen tarafından kafalarına kurşun sıkılarak infaz edildiğini gözleriyle gördüğünü söylüyor korucu...

Askerle birlikte operasyona katılan, ismi haber ajansı tarafından saklanan korucu, gerillaların nasıl baygın hale getirildiği konusunda kesin bilgiler veremezken, 'Ama sanırsam hepsi, gaz gibi tam bilinmeyen bir madde ile baygın hale getirilmişti' diyor.”

Öyle bir bağırdım ki bina çöktü!

Anlatıyor Abdülbaki: “Delila’nın şehit olduğu tarih, 24 Ağustos 2007.

27 Ağustos’ta parti açıklıyor.

Ve devlet bize tam 18 ay sonra veriyor Delila’nın cenazesini. 2009’un Şubat ya da Mart ayında...”

Gülsüma Ana’nın ortanca oğlu Abdülbaki kız kardeşi Delila’nın nasıl öldüğünü –aile adına– şöyle anlatıyor:

“Çok yüksek bir dağ.

Dinleniyorlar.

Delila su almaya gidiyor.

Yukarıdan bomba yağıyor.

İlk 10 gerilla kimyasalla ölüyor.

Fransa’ya cenazelerden alınan parçalar da gönderildi. Kimyasaldan dolayı sonradan hayvan ölümleri de oldu o yerde...

Delila, son mermisine kadar savaşıyor, sonuncuyu da kendisine...”

Devam ediyor Abdülbaki:

“Delila’nın cenazesi hemen bulunamıyor. Cenazesini önce köylüler buluyor.

Silahını, defterlerini alıp saklıyorlar. Sırt çantasında ne buldu larsa, örgüte teslim ediyor köylüler...

Bu arada Delila, Kuzey’e geçmeden önce bir televizyoncu arkadaşla bize üç defter, tespih ve kalem göndermişti. Bunlara da eve yapılan bir baskında polis, devlet el koydu.”

Gülsüma Ana bir köşede Kur’an okuyor.

Abdülbaki:

“Annem Zaza’dır.”

Gülsüma Ana başını kaldırıyor:

“Zaza’dır ama Silvan’da doğma Zaza...”

Abdülbaki devam ediyor:

“Delila sekiz yıldır dağdaydı.

ANF ajansı her gün saat iki ile dört arası açıklama yapar, şehit haberlerini verirdi.

Her gün yüreğimiz ağzımızda dinlerdik.

Hani bir de Rahşan Affı çıkmıştı ya...

O zaman da dua ederdik, inşallah hiçbiri itirafçı çıkmaz diye...

Onca yıl yürek ağızda yaşamak hakikaten çok zordu.”

Gülsüma Ana:

“Abdülbaki geldi eve. ‘10 şehit var’ dedi. Delila’nın olabileceğini

sanmadım. Ama oğlum biliyormuş, bana söylemedi.

Ayın 27’si, Ağustosun.

Maaşımı yeni almışım.

‘Para harcama’ dedi oğlum.

Telefon çaldı.

‘Alo alo’ dedi.

‘Evin reisi gelsin’ dedi.

‘Benim’ dedim.

Kapandı telefon.

İçimden bir şey koptu.

Abdülbaki’ye dedim ki, şu arayan numarayı arayalım.

Ayaktayım.

Aradı, baktım kendini sıkıyor oğlum.

Öyle bir bağırdım ki bina çöktü!”

Gülsüma Ana, kızının ölüm haberiyle içinde hissettiği acıyı

böyle ifade ediyor.

Ölüm haberini aldıktan sonra Gülsüma Ana, Delila’nın cenaze-

sinin peşine düşer. Artık tek isteği, kızını bir an önce Silvan’a getirip

babasının, ağabeyinin yanında toprağa vermektir.

Ama bu kolay olmaz.

Cenaze almak, hele bir gerillanın cenazesini almak, kızı da olsa

engellerle doludur çünkü...

Cenazeleri önce köylüler gömer.

“Midyat üzerinden Şırnak yoluna gittik. Önce Savcı Bey’le dört

gün uğraştık” diye başladı Gülsüma Ana anlatmaya.

İlk gün Savcılık’tan ses seda çıkmaz.

Oysa, mezarlığın yeri sır değildir.

İkinci gün avukatlar da gelir.

Savcılığın yanıtı olumsuzdur:

“Henüz teşhis aşamasındayız, cenazeleri veremeyiz.”

Dört beş aileyle birlikte mezarlık bulunur.

Bir korucu köyündedir.

Tartışma çıkar savcılıkla aralarında.

Delila'nın 6 numaralı mezarda gömülü olduğunu söyler savcılık. Delila'yı gömen köylüler ise 9 numaralı mezar diye ısrarcıdır.

Savcılık vermez cenazeleri.

Mezarlara da dokunduramaz.

4 ay 10 gün geçer.

Haber gelir:

11 gerilladan 2'sinin DNA testi çıkmış; biri Delila'nın, öteki Garzan eyaletinin komutanı Roza'nın.

Bir tarafta hüzün.

Diğer tarafta sevinç.

Abdülbaki anlatıyor:

“Delila'nın cenazesini alamıyoruz ama, hiç olmazsa DNA testi çıkmış... Küçük kardeşim Şener'le birlikte Silvan'dan yola koyulduk yine. Şırnak'tan Uludere'ye, oradan Uzungeçit'e mezarlığa geldik.”

Savcılıkla yine mezar numarası üzerine tartışma çıkıyor.

Abdülbaki:

“Savcı, Delila'nın 6'da yattığında ısrarcı, biz de diyoruz ki 9 numaralı mezar...”

Roza 10 numarada yatıyor.

Bu arada kardeşim Şener, mezarın başına çömelmiş, elleriyle 9 numaralı mezarı kazıyor.

Mezarlığın etrafı asker dolu...

Biz ise cenazelerini almak için gelen 6 kişi...

Uzman çavuş var.

6 numarada ısrar etmeye devam ediyor.

Şener, 'Abi, işte burada ablam' diyor bir çığlıkla ama uzman çavuş nuh diyor, peygamber demiyor.”

Cenazeyi yine alamıyorlar.

Delila'nın mezarını kapatıyorlar kendi elleriyle...

Abdülbaki devam ediyor anlatmaya:

“İşte böyle Hasan abi... Delila'nın şehit olduğu tarih, 24 Ağustos 2007. 27 Ağustos'ta parti açıklıyor. Ve devlet bize tam 18 ay sonra veriyor Delila'nın cenazesini, 2009'un Şubat ya da Mart ayında...”

Bilemezsin nasıl özlüyorum Delila'yı!

Zerya Meya'yı dinliyorum: "Hapisten çıktığım zaman cezaevi kapısında beni karşılayanlar arasında Gülsüma Ana da vardı. Hiç unutmam bana sarılınca, 'Kızımın kokusunu alıyorum senden' demişti.

Beyaz yemenili Gülsüma Ana önde, ben arkada Silvan sokaklarında hızlı hızlı yürüyoruz.

2013'ün Ağustos ayı.

Ramazan Bayramı'nın arife günü.

Mezarlığa gidiyoruz.

"Bizim geleneğimizdir, arife günü mezarlık ziyareti yapılır" diyor Gülsüma Ana...

Yol boyu susmuyor:

"Biliyor musun, Aram Tigran geldi Silvan'a. Bir gece bizim evde kaldı. Delila'nın ölüm yıldönümüydü. Çok neşeli bir insandı. Delila'nın sesi üzerine çok güzel şeyler söyledi."

Mezarlık anababa günü.

Gülsüma Ana'yla beyaz yemenili yaşlıca bir kadın birbirlerine sarılıyorlar.

"O da bir şehit anası" diyor, "Kızı daha 16 yaşında dağa çıktı, aynı yıl öldüğüne dair haber geldi. Ama o gün bugündür başka haber alamadı."

Bir mezartaşına gözüm takılıyor:

El Fatiha
Rauf Kırtay
D.T. 1964
Ö.T. 1992

Mezartaşına baktığımı gören Abdülbaki, 'Faili meçhul' diyor.

Gülsüma Ana:

"Evlat acısı hiçbir şeye benzemiyor. Mezarlığa varınca, önce çocuklarımin mezarına varırım. Annem de, babam da burada yatıyor. Ama ben önce evlatlarıma giderim, Delila'yla Abdülkadir'e. Sonra da

beyime gidip bunu itiraf ederim.”

Kolumu tutuyor Gülsüma Ana.

“Bilemezsin bazen nasıl özlüyorum Delila’yı” diyor.

Zerya Meya’yı anımsıyorum:

“Delila, Şenay, Necdet ve ben dördümüz birlikte çıktık dağa, 1999 yılı baharıydı. Üçü yok, şehit oldular. Hapisten çıktığım zaman cezaevi kapısında beni karşılayanlar arasında Gülsüma Ana da vardı. Hiç unutmam bana sımsıkı sarılmış, ‘Kızımın kokusunu alıyorum senden’ demişti. Bir şey söyleyeyim mi, kaç yıl geçti, ben hâlâ Delila’nın şarkılarını tek başıma dinleyemem.”

Gülsüma Ana duruyor.

Delila’nın mezarı.

Mermer mezarın üstünde, uzamış yeşil otların arasında yapma çiçekler, güller, papatyalar...

Gülsüma Ana, mezartaşının iki yanındaki Delila fotoğraflarının kaybolduğunu söylüyor.

Ellerini mezartaşının üstünde gezdiriyor okşar gibi, yeşil otlarla çiçeklerin arasını şöyle bir temizliyor.

DELİLA MEYASER

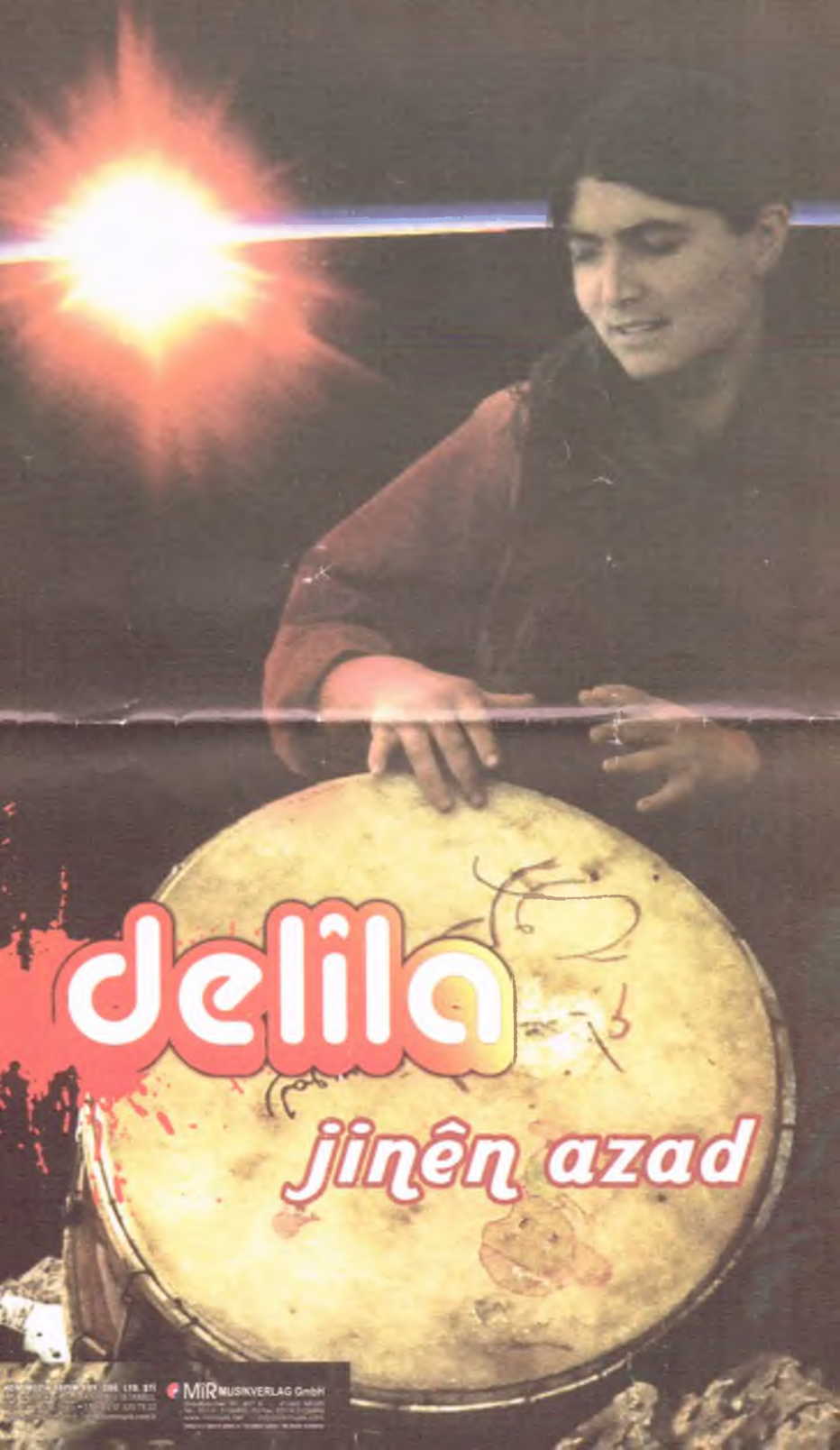
Ruhuna Fatiha

D.T. 1982

Ö.T. 2007

“Duyuyor musun?” diyor Gülsüma Ana, “Delila’nın sesi bu...” Evet onun çığı, Kürdistan dağlarında yankılanıyor:

“Yaşamak direnmektir!”

delila

jinên azad

DELILA

162

Gerillan

Yaza bitmek işi,

ruhun

doğu

~~güneş~~

güneş

Xeber APO

Partide an çok sandığın say
ani ayntıklarında an bulmalandı

serin
vinmek
levan
rim e
et gite
Gize
mimig
onuma
terim
+PO
itlacc
an o
ca sa

ada
vrla
Jrlin
-klit
inro
276
der
rla
27
anc
lar
39
48
-
in
9
10

ingre ostindyon

Yakup ve Mithat'ın da aynı amacı. Fakat
 bir kadının şel'isi bir çizgi'dir. Bunda **Kilim**
 Çiğdem'inde büyük olmayı, güzellik, beyin ve
 akıl amacını biriktirebilir. (gözetim).

Her şeyi
 gençlik
güçlü
 salar

Ben hâlâ büyüklükleri aramaya devam ediyim.
 dimi en büyük yerine kayma hastalığım kesinlikle
 dur. Büyüklükleri, Allah bile olsa, aramaya çıkıyorum.
 renkte, hücrelerde, atomlara kadar her şeyde ara-
 rım. İste bu kadar araştırmacıyız. Çoğunun yap-
 tığı gibi kendimizi bastırıp da ben den büyüğü ya-
 demiyoruz. Ben den büyüğü yok ideolojisi gözü ka-
 tır. Ben hiçbir şeyim bizimdeki zavallilik de-
 oğru tarzda edilmiş halidir. Kuşkusuz bir büyü-
 değiliz. Görüyorsunuz ki, biraz gerçeklerin dili olan
 yaşamın dili, deşiminin dili olma söz konusudur.

Reber

Evrebay Gerillam!

İşimin, yaşamımın ve benim için okulları seninle her zaman ortaklıkta Gerillam. Öğrenmek, sevinmek, düşünmek, yapmak, başarmak seninle hep devam ediyor. Evet Gerillam Başkanlığım ve benim en güzel çizim olan Beritan ark'ın şahadet yıldı-
ğını yapıyor. Yani Beni Garatentlerden bir güzel daha... Komutanım.. Beni hep yaşamak yaşamımın en güzel bütüsidir. Biliyor musun? seninle konuşmak, gülmek, kasmak, yürümek, savaşmak isterim. seninle savaşmayı öğrendim. Ve Başkan PCOM la öğreniyorum. Neyse senin gördüğün için Gerillaca kadınlar ya da en güzel savaşçı kızlar olarak söylem yapma planındayız. Gerillaca say-
ı ve sevgiye eğitilirim. Selamlar.

Evet Gerillam! Bugün 10. gündeyiz burada... Yaşamla, zorluklarla, sıkıntılarla, anlamlarla, anlamların anlamıyla yaşamın güzelliği ve çirkinliği ile 10. gündür buradayız. Politika'nın en çirkinlikleri ile sade denilen yaşamlarla, ukalaca insanlarla ve en güzel olan sadece sevgili insanlarla yaşamam bu 10 günde... Beni diğer yoldaşlarımla aynı kefede tutan anlayışlarla, sığsızlıklarla ve birde erkeklerin kadınlardan daha beter olan dedikodu anlayışları ile ama yine de en ince ayrıntı olan devrimci insanların küçük güçleri ile yaşamaktayım bu 10 günde. Sadece denilen algı ile beraberim diye yaşadığım insanlarla $5N+1K$ formülünü tekrarlıyorum binlerce kez sevinerekten. Belki de insanın düşünüşüne anlamaya çalıştığım içindir. Ama yine de devreye "giren" $5N+1K$ formülün ta kendisi oluyor. İşte "Sevgi" algusunun altındaki bu yönü işaretine ve noktaya doğru götürüyor.

Neyse Geritler! acılar-, hep sevdiğini değur
güçle herşeye rağmen stajını arkın değdiği
bi "Hayat yaşamayıdağer-" yaşamıyor bu 10
de. benim için ise yaşam güzeldir savaşçılık
iste bu güzeldir güreğimin en küçük buca
kahkahalarla dolmakta. Buda beni yarat
makta "AN"larda... E insanoglu "sevgili"
büyümeye devam. Başarılara marağoculu
yapmaya devam her yaşamın yaşanılacak
tarına dair her nefes alıs veriste ...

Neyse Geritler! Başarı bizimle hep
var olacak biz böyle yaşadıkça---

Geritler selamlar ...

diyecelitim ama yoldaşlarımın telefon çalıs
larına gelin olduğum için kusura bakm
anlaştık dağıtım... Tamam hemen geritl
ca selamlar veriyorum.

Dembaş....

24.10.2005

* Savaş gülüm
Siki savaş

Savaşıkça varız biz.

Savaşıkça eğeler ve sevilmiz.

Her Yeni Gün benim için
Yeni bir başlangıçtır...
Gülraz Karataş...1

Hey eler

Heyeler

ü v 10

Englemeyen daha az çok figürün kayması da
ada fazlalığıdır. Umutlu. Zenden yaprak istediğin
en bir putlayın zamanı eladığım. iste benim katılı
paysarım bu.

Evet yarın! Das karamo bile zor isten. dünya
gün ve işsizlikten en pırıç yaratılan olanı söcu
lardan biri de daha karsılaştım. Enler benim ru
hunu daha da kaktakalastırıyor. Benim güğellerim
enlar... Neysi... Şifü. İlk çocuklukta başlar... Başka
ınanı zamanı gün güzellik artıyor farklı zaman zora
ları farklı inanılarda zamanlar almakta... dünya özel
dünyada... yani "öz" zamanı ayrı ort. in yararı
ilginç demek... yetiye... içinde en parmak nasıl bir de
gelse biz inançlılarda... bir deyiz. Yani en azında
ilkeli inançları... Dünya göre ayrı ayrı... ilkel
bir inanç... ama SÜ-ÜL formülüne göre deyişlerdim
Merhaba! Delik, aklı ruhum. biraz algıya yapmayı
ne dersin... Tomam düşünmeyi bir keşif keşif
Enerji deşölmeye ve dağıtılmaya başlayalım.
Biraz da biraz... Basiretler...

"Anned ruhun benim
Sende saklı tüm düşlerim
Anned yarım ruhum
Sende kaldı tüm düşlerim.."

Herkes üngülen, Gerillan

inanç benim diğer yaradılıklardan ayrı bir ke
di düşüncevidir. O yüzden, bilerek yapar. Tüm ya
şamını, hal hareketlerini vermiş tüm kendin
kendi düşüncesi belirler. Birde farklı insan
türleri ise daha fazla düşünmek işine gir
siler. Neden? Çünkü ruhü aygırlıkları için..

zımın oluytu bu sert laf. Başarıya koşun. Ama
başarıya kabul etmek lazım ki başarı gelmez.
yani başarıyı düşünmek yeterli getirir. Dış
tektik insan gerçekliği iste bugün de dağıtıldı yar
nisi düşünün kabul etti böyle kaybettir. bu lar
başarıya kendimide unuttumam lazım. Yani
ben gasılm? Ve birde müjtilip yapmadığım halde
ark'ların takılmaları. Neyse! Brava başarı...
Başarı hep başarıyı süverlerin arkasında...
Ve gerçeklikte ortasında... ama bilgin
Yarınların arındaki başarıya koş maratoncu

Evet gentlene Sevgitim. Belkuntun... Yazmalı
pazmak. insanları, sevgiti insanlığına gormak
çok hoşuma gidiyor. İnsanlığı seri sarmaya da
var... Ama kuralına göre... Yoksa sikarım topuk
lara. Sıkımsam ark'lıklar, yoldaylıklar yarata
man, yaşamayı öğrenenim. Ha! birde ark'lık
maddiyatçılık dağıtıldı. Burada e var. Tidede
anlyorum. Savasım be Gentlam. Nige benimde
bir teyibim çok. Ama goldayımın bana bu ka
günde müjke anıttığı için çok teşekkür ederim
Ama hediyeje dahada iyi balamak gerekir ve
emayet ihanettir birde öyle derler. iste yoldaylı
yada itkel ark'lık budur. Neyse... Bugünlükte
bu kadar. Ama aşırı gitmeseydim. insanları eğne
mem lazım. böyle yapmaktaydı sikildim.
Gentlam! Benin aktör ve aktörlerini gördükçe
tutkum dahada büyüyor...
Hayat Güzeldir.

"Yaşam çok sert. Yaşamlar daha sert olmu
luyor. Yaşamlar daha sert olaylar gerçekten
yaşayışlarıdır"

26.10.2005

Yine selamın İki Koptas Gerillam...

Sabah, nasıl ki Güneş günü aydınlatmak, ışık
vermek, canlandırılmak tüm nesneler için doğanın
seslerinde benzeri onunla saktatılarda dedim
güne bu sabah'a... 3 ten beri ayakta olmama
nasımın, çaycıyım. Stik. ların dayığıyla Hiper
difer. E Gerillam onunla olmas kolay değil
Neyse isimini için kahkaha ile buse göre
nişanım sana ve insanlara... Yaşam gücü
dir. Sindirlik bay... Neberas bura, sana
gün akışında Koptas.

İne Ben... Çünkü atlımdan geçen yazmalıyım
Kızmaşın yazımı? Panam aydınlatık. Atlımdan
geçen su. Kendini sevdiğim Galiba. Kahkaha
lar atıyorum. Napsi daha sonra bunu tuttu
112

Dembas...

Uyumsuzluğum bile uyumluluğum daha da fazlasıyla
gün. Yani sadece gözlerim kapalıydı ama istime de
sonuna kadar çıktı. Neyse değişirli olmayı güzel
ama basım değişir. Birde ark. ların sederi...
Neyse dedim ya istime duygum güçlü.

İstet Gerillam! Uelat art. çok lüti bir tercüme
E tercüman olmak kolay değil...

Neberas Gerillam...

Su an biraz sığındığım buradaki insanlar çok
gülsün. Aklında garkış hep burasını değerler düşünmek
Ha kızabılmam nekte saçma sapan laflar atmak
konuşmak. Ulan! Sen çok geniş biriyim. Yoksa ma
voldunuz. Başımı sağırımdım. Ama konuk geliyor
bana. Neyse tarzıyalım su dengesi ve içinde
yarabikeleri.

Erkekler dünyayı iğrenç... Adam gibi olun lo...
daha çok iğrençlik yapacaksınız. Ama
işte adam gibi olun. Fosik ve gerilimden uzak
olun. Yaşam çok zor. Ama girate güzeldir. Yani
buradaki yaşama hiç tanışık ve alışık değildim.
Buradaki yaşamı gözümüne alıştım. Gelişik bir
yaşam. Ama bir o kadar aklı... Gelişik olan
insan beyi yani hastalıklarımız. Ark'lar kusuru
ma bakmayış Adam gibi olun. E... böylece bu
lar bitir. Gözümleme ettiğimde olursa böyle rahat
atıcıdır.. Yani çözüm.

* Evet altında ark'lar beni aydınlatır.
Bende tahrik olmuyorum. Gençler. Kocamı gördük
lar...

Neyse! En önemli aydınlatıcıdır. Artık sınırları
yorum. Kendim o kadar görmek istiyorum ki...
Kendim yapmak. Bu kadar güç olmayış sınırlarınıdır.
Yüklem yapma zamanı. Gerilim!

Tartışmak, daha fazla çözüm ve bitmeyi getiri
yor.
27.10.2005

Selamlar Saygılar Gerillan...

Dünyanın en büyük çıkarıcılığı yaşayan biz
insanlarla topluluğumuz. Paslaş gelmeden kendimizi ol
kaynıyoruz. Ha! kavramları net göstermekte gerekli
Bundan yaşamımız sadelikten uzak. Ama dünya! bu
nu çok sıkı ters bir insanım. Neden? Biliyor musun.
İstikrar içinde APOCU Gerillayım. Ve olmaya devam
edeceğim. Belki de ruhumu en fazla casturanda bu...
Gözümleme Gücüne inanıyorum. Biliyor musunuz insanlar.
Güzel ark'lar sizi siz olduğunuz ve insan olduğun
uz işin seviyorum. Gücüm burada benim. Kelime
la kimiz yakışmıyor... Bundan netret ediyorum.

le sarmas dolay ul eliptiki anstrümanla...
Kıtmim, su oğ kipir kipir beşim... Dars'a devam
kelice. sarmas dolayla... Ben merula kırım
Ya işimi hoplatıyor bu müzik... Respektör ederim
püzel insanlar bu 13 günle bir çok şey öğrenirim.
Ben öğren, tilleriniz ve güzelliklerinizle bir çok şey
yapı... Kendinize göre ben değerlendiremeye göre
de olsa... Sizlerde koruyucu anlayış vardı. Ama
iğrençlikler hep vardı... Üçüde kahlakolar atıyo-
rum. gecen? edlimle bir yıl yaşayayım. Ama ama
luca... Kusura bakmayın böyle öğreniyorum. Ama
üstün tutmam... Bu müziklik için ve müzik etabını
mek işi. Geçelim! Ve geçelim senle devamın
hep var olsun diye... Ay-za buğların hepse benim
Usum. Öğreticilere sarmas lazım olacak...
Dünya diki şemal için burdayın varışa kadar.

Sarkı bölümü

Donanışık, biteninde, öğreniyimde ah...
Çarı sağ olsun.
Sizinde, vereyimde, istediğimde ah...

Çok mutluyum Bakire'yi aldım sahip olmak için savaş
tığım işi. Zaten işime ilkel ve kuralcı savaşımla
bitir. Çözüm için inanıyorum. Ben gerektiriyim. Tartış-
mamız gereken objektif bakış açıları. Yan benim
ben insan değilim te büyüyorum. Yeterlemede her şey
kazanılabilir. Ay- ark kafasını benim uyar...
Yoldas insan... Karga edersin ha...

Akval Beritan! Bugün beni gerektiren diye çağır-
dı. Çok sevindim

Güzel ark senide yazmak lazım. Süret, asık,
samimi doğru yapayan yoldas. Welat yoldas değil
bir insan değil. Bu en güzel olduğu zor bir durum-
mu anlatıyor. Akille bir insan... Kafasını çok iyi
çalıştıran bir ark. Ama çok hoş bir ark. Altında
özellik var buradaki arklarda. Hal birde Şehit
Zinar ark'ın kalemimi bana verdi. Burada yoldas
lik olayı korkusuzca. Sonuna kadar kaldına-
bileceğim bir kalem ve kurgularda yazmak
daha da güzel ve öğretici...

Ayrıca sen ~~iki~~ benim için gelecekte
kendi gösteren yolda ile merak ve 2 güzel
yoldasla, gerektiren atesi ile dalınken Ladesin
sonuna gelebileceğin hayatından bu kadar beritan
ark oldu. Yolda diyeyim welat ark. Akille bir
insan... Zayıflığı iyi değerlendirdi. Yani Beritan
ark'ın yoldaşından ve benim getirdiğim fotoğ-
raflar dan istifade ederek mat etti. E...
sürekli kazanma olmasın. Altında Beritan ark.
kansı tarafın kazanma aklını fazla benimsemişti.
O yüzden de bir yere kadar gelebilirdi. Oysa dış-
manı vurmak neydenim işi onun dışman
olduğunu bilmek lazım ki taktikler, ve kazanımlar
gelisebilirdi. Neyse geçmiş olsun Beritan ark...

Buna göre insan taşıma hayalünde ve nasıl davranıyor, uyarı artı. Çok iyi biliyor. Mesela insanı sadece bir gün için bir ihtiyaca takma yatacağı ister. Buna gelin insanı eğer takılma nu varsa iste taşıma ve farklı ortaya çıkma Akıllılık çok güzel bir şey... Buna beşinin olgunlu nu gösterir. Bravo başarımı. Anas en önemlidir. Neyse Gerillan! Keras ark bugün yaşı bu akşam daha iyi düşünüyordu. Yaşı nispeten bir anıma geçene ve beşine yarım ist. Benimle tartışma yaptı. Çemim... (İta müzik ritmi) kadar cepli İmji tartıştı. Yapanımda daha iyi anlatılacak yapam ve insanlar. Biliyor musun Gerillan! Zaten yapmadan hiç bir şey yaratılmaz, gelmez ve değişmez. Olumlu - olumsuz, her iki anlamda da... Konuştuk, konuştuk. ~~...~~ derdi mi söyledi. Bercede diye bir şey var. Bunu daha önceden de sezmiştim. Ama nasıl bili miyorum. Kafa karışıklığı yaratmak istedi ama o lafı da kıldı... Kerasim anlattım. Bitmeye göre davranışımı. İnsanlar arasında ayırım yapmadığı mı söyledim. İta bi-de Berçem ark, çok iyi düşünüyordu. Kim gözüldü söyledi. İnsanlar hassaslıklarından konuştuk. Başa göre direk bir se güze söyletme. Ama altında söyletme.

Gerillan! Lanet olsun. Bazen kendime kızıyorum. Taykut var. Oysa özel sevgilerin çok güçlü ben onlarda daha fazla işlemeyim. Çınarım Berçem ark. Etkilik psikolojisini çok fazla yapıyor. Bu çok tehlikeli güzelim. En zorluda kışkırtıcı. Daha uygun gençler bu. Ama buna karşı tedbirim var. Herde tedbirler ziyade insanlara olan sevgim be Gerillan... derden öğreniyorum. Daskan APOC. APOCU olmak benim işi dır. APOCU Gerilla kız...

başım defterim. Ben ve gerilim arasındaki tüm
aldatılıkları, manipülasyonları, diyalogları, süzme-
leri, aşkıllıkları, yaklaşımları, duygularını,
sevinçlerini, değişimlerini, gelişmelerini, hatta
hüyüklerini izlemeliyim. İki kişiyle sarmas-
dolar olmak tutkunun en güzel akıdır.
Aski olay bir coşkudur. Benim için masamba-
bir enerjidir. Güç olaydır benim için masamba-
usumda beş gün.

Neyse! Aski bir parçasıdır gerilim.
hüyük en temel damarımız. ... Başarılar a
hep koş maratona koştu.

Dambaz ...

Nu an ise en son bir ordu seferlendirmeye lübi
tutacağım. Sabri ark. çok sert pasijer ama aulında
isten ise yumuşak olay biri. Fakat sadece kavramlar
olarak su an bulur. Ama kavgı yasayan, aulında bir
kork bir inan. Neden mi? Çünkü kendisini tüm sui-
tu görünebilecek şeylerden kasılır. Net örnek olara-
dan olsan görünür vardı. Welat ark. gitmek istedi.
Ama Keras ark. gitli. Her Keras ark. için Bençilli
çok fazla ve pımpırk. Neyse! Geri gelelim. Ama
Welat ark. sürekli gitmediğini devlet yettiğini ve
burada yanarak Sabri süre'a sigirdi. Ama Sabri
ark. kendisini için isinden çıkarıldı. Yani Welat
ark.'a kendisi geliyor. Ama herkeş bir ifadıyla.
Yani bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın.
Formalite icabı olmalı. Neyse...

Duet gerilim! Su an "HEVAL" parkisi söyley-
yor. Ben ise Yaldızlık nasıl ve su an nasıl yasa-
nıyor. nasıl anlatıyor o benim için çok önemli.
Onu düşünüyordum.

Heval stajını yapmayı bozma... Tamam

fotografını çektiğini. Sabotaj...
Dünya daha fazla kullanılmayın
Kerasi arka kitap okumanı çok güzel. Var
din bu olay. Yolda...
Merhaba güzel Gök. Seni özlemişim. O
kader senin için seni görmek istiyorum ve
hatta senin hayalinde. Çünkü ben seni
gim be güzelim.

Çok duygusal babamın herşeyi
beni hissettiğim. Ama isicim ve ara
gizim, amamın bu arazi senin de...
Ama Sabri arka sırta ciddi. Yani an ağı
dan bağı kaldığı kadarıyla... insanların olu
olumuz gönlü sürekli vardır. Neyse! Eylem soru
beledir. Ama sadece olumsuz. Bu kadar haldedir
Bana göre onlar fazla işli değildir. Bilmeye
rum ama e bir gerçekler fazla iyi mal dağıt
Yine sansizlik dağı. Adında tam iyi bir dağıt
leme olayı sorunu.

29.10.2005

Kaybun Gerillam...

Bugün buradan ayrılıyorum. Ulan siz ne
biçim devrimcisiniz. Herşey çok normal, her
şey boş ver. Olurmu ya? Adılgı sorarım ger
lam herşeye iyi takıldıkları için. Ama çözüm
li ke gerillam. İnsanların yaşamı bakış açı
farklı. Nasıl yaşanılacaksa...

Gerillam! Bakın APOM benim bu ola
ra daha iyi anlam biçer. Ve onun içinde
uyum. Ve anlam biricet insanlarım.

Yeni sağılı 70 lık zeki insanlarız bu ülkeler.
Gülizarım...

Neysel insanların hiçbir şey düşünmemeli. On-
geli, el arab. İktisadi vanda gel için almıştı.
ama şakto artlarına biray düzittim. Fakat

Yeni insanın gelmesini söyleyince.
Seygi. Tamam olabilir. Her insanın insanlara
gülmeye jarteli. Anlam bizim jarteli. Ama her-
sey (göğün) görünüşte hep gülmeli. Neysel insanın
insana gülmeye çok der. Kerecelik olayı...

Ey insanlığı! hepimiz pakiziz. Ete kara kılıp
geliyor. Çiğni kılıyorum. Ama ne ama hepimiz (yokla-
simimi) anlattığı çalsın. **Ha!** bu vada kenas
ark. insanların hep onu anlattığı. İktisat bu
tek taraflı olur. kanda durtelir ama kenas ark.ın
kendisiyle göremler anlam. verme beytu
yok. Çocuklar... insan isten herşey yapabilir.
ama yine de herşey değilmiş (yasanılıyor...
Lakin benim için ise nasıl yaşamaktır?..
O güzel olan yazan gelebilir. 30 Ekim 2005

İslam Jergitli...

Ne an lampimizin, İlimimizin içinde bir tıp
ta oturup, Çiğnin (göğün) vurdığı, Elbiselerinin
yarem. kolan istatistikini (yani banya yapmışım) kuru-
turken. dinin kolan iş akışlarını, akıtmak istedim
be gurillam. Evet din güzel goldaşlarımızın (yani
den ayrıldı. Hem hastet, hem sevinç, hem tüm
gazanışların ağız vardi usumuzda, (günümüzde.
Gerçektende biliyor musun Gurillam? O ark. lar
insana değer verer (arattıkları. O2 dediğimizi
olay onlardaydı. Neden? Yaşadıkları ne varda
yatama dair olan inançlarıydı. Biliyor musun?
güzel goldaşlar.. Bizi öğleyeceğinizi biliyorum.

Çünkü paylaşılan o kârlar sayılar vardır ki
10 yüzde, tüm açıklığıyla ve gelinliğiyle (ya
sidi o 10 yüzde... bu an hepimiz gözümüzün önünde
de gidip geliyor. Kıyas art. in simarelli
ana saygılı ve eğilimli. Ağır art. in çocuk
bu davranışları, Welat art. in kahkahası, f
sarınlara dair ne varsa kahkaha atana
yazıyorum. Alında sizi örnek istedim, aygiri
ken, ana simarelli'nin neyse neyse kocama
öpcükler size Tabi ya sabri art. in ka
tekisi kel kafasında unutmadım. Belki küçük
küçük parçaları ana en büyük yaşamlarına
yasanılacaklardır. Şunu söyleyebilirim yoklasın
hepimizin arayışı ve bu arada görüldü. Ben
gördüm. Yaktasınlar da velhasıl tüm yasanlar
larda görüldü. Oradaki art. lar çocuksu ya
heri çok fazla. Burada bir çocuk ruhu gibi
bakıyorlardı. Alında gerilla hep böyle olu
yani küçük gruplar halinde olsa mâtis b
gelisim safıtar. En sonunda her şyle bakıy
rum. Neyse neyse. Oradaki art. lar benim
öğretmenlerim. Neden? Gözle yaşamla en
teşkil edecek şeyler verditler. Öirde bulma
öğretmenim. Kıyas art. kelime hafızamı yar
zekamı daha iyi geliştiriyor. Akilli ve istia
baratçı Welat art. Akil nasıl kullanılır dğ
gor. Yani getirek... Neyse güzel yoldaşlar
kocamaş çilginca öpcükler... Aman kumse a
mam.

Evet gelelim. Güzel komutanım, Beritan
art. la.. Öru gerçekten çok sevdim. insana gah
laşımı, sevgisi, çocuksu ruhu, rahatlığı bir
komutanı gösteriyor. Sade bir insan.. Beni ç
seviyorum güzelim. Ama insandaki gahlıp
kullanabiliyor. Akla benim gahlaşımın
kullanılanları gibi...

Ama küçük ruhlu, masum hep kal... Ama akil
aha fazla ul.

Evet ve evet **Gevillam!** Kadın gevillalar
ola kıyıldık. Şiirlerde, şiirlerde ve **Yagmur** altın
laki kankahali cıfıllarla **Geldik.**
31.10.2005

Velam **Gevillam!**

Su an geçen akşuyu düşünürüm her zamanında.
Yeni düşün taburumuzun **Yeni** mangasında...
Gülüm! kende su an bir duyguluk var. Ağla-
mak isterim. Ama aklim ve sesim ruhum buna
izin vermiyor. Sıkıcı sözler... sığık bir düşünce
yığılma sadece... **Gevillam!** Başa an-
latmak istediğim yine bir tanıma derinliği...
aşında bilgileri. Ama **Yasanın**lardaki derin-
lik. insanlığı (yalancılığı), dedikoduculuğu...
bunları çok rahat göüp gözünüyorum. Ve invar-
dığını inceliklerde tanıyorum. Kendimize göre
Haklılar hep kaygılardan kurtuluyor.
Yeni yalancılar, dedikoduların kaynağı yine
KORKU! En bariz bir örnek **Yasamımızda** çıkar-
lar. Birbirimizden korkmak. Yalancılığı, dediko-
duyu, abartıları ortaya çıkarıyor. Bunlar çok
yeni söyler değil. Ama birde yaparması bir
işlençlik. Bu sözü kullanmak istemezdim. Ama
söylenilir kirliliğe... Ama bunları **Gevillaya**
layık görmem. **Gevillam** ben bunları kabul
etmediğim için. **Yasamın** senle abluğu için
çok sade, yalın, gözümün netliğinde dile
getirdim. Senin ark'ın süpheçliği, abartıcılığı
bilimsellik taslaması ve soru da da korkaklı-
ğı, **Yığın** ark'ın bilmezliklerden gelen
dedikoduculuğu, **Karşın** ark'ın kaygılılığı
Yeni konu yine **KORKU.** bir sare maki-

geçirilen kavgalı Bende Zengin art. 'ın
verme korkusu, Hükümetin mağura kabiliyeti
gibi sonuç yine korkunç verildiği so
lor. Her birileri bağlı olarak gelip kani
ayaa yaşamı kaptırıyor. Öze varınculuk insa
kendisini ortaya koyar. Ama hep bir şeyler
atrafında dolaşır. Bunları gözlem tanıma
farklandırmak alternatifini geliştirmek benim
bu süreçte çok mutluğum. Kabakularda doluyum
Neyse!

Zor geliyor! Özgün bir tatarım. Yar
kadınların kendi bularına... Davasızlık benim
tanıma işlemi. Çok güzel. Herkes çok mutlu.
Ama klasik Geri zihniyet kaptırıcı gösterildi.
olaylarda kabaydı özgün tatar olarak. Ya
dünya ilerletile potansiyel... Ana bir ne peşinde
Ya ben hareketlilik olmasa... açık bir alan olma
ne yaparım. Neyse! Sadece gitmiş geçirim için
derinliklerimde...

Ya! o kadar halkın içinde olmak istedi
ki. Ben halktan o kadar görsel alıyorum ki
ağlatamam. Eylemlilikler yapılmak. Güzel hal
Ruhum çasıyor. Ama sadakatlere anlam bizi
yorum. Fakat hiçbir yere oluyor.

Neyse! Şehitlerim benim için bir liste
yazılmıştır. Yanı başımdaki art. 'ların da bir
g' decesini kalmışordum. Yani ruhani yarataca
buluşma bu ayrılık. Yaşam çok güzel. Yaşam
daha çok seviyorum. Atılım ve girişimle
vigorum. Delikanlıca seviyorum bu yaşa
Her işimi costuray altımı geliştiren yaşa
çok çok çok seviyorum. Herde kahkahalar

EKİ BİR PAPINAK GAZİTİ

Günlük ve patirinin ortasında sükunetle dolay, sessizliğin içinde huzur bulduğunu unutmama. Başka türlü davranmak gerekmedikçe herkeste dost olmaya çalış. Sana bir kötülük yapıldığında verebileceğin en iyi karşılık unutmamak olsun.

Sığıla ve unut. Ama kimseye üstün olma. İstey ol. Telassiz, kışa ve sıcak sesik konuş. Başkalarının da kalak ver. Aptal ve cahil obukları zamanı bile ditle onları. Çünkü dünyada herkesin bir düşüsü vardır.

Yalnız planlarının deşit, başarılarının da tadını çıkarmaya çalış. İşinle, ne kadar olursa olsun ilgilen hayattaki dayandığın odur.

Seveceğin bir ip seçersen, tüm yaşamın boyunca bir an bile çalmış ve yorulmuş olmazın. İşini dyle seveceksin ki; Başkaların bedenini ve yüreğini güçlendirirken, verdikleriyle de geçiyen hayatları başlamış olacaktır.

Üldüğün gibi görür, göründüğün gibi ol. Sevmeyenin zamanı sever gibi yapma, sevene şerhlerde bulun ama hükmetme. İnsanları görürsün onları sevmeye zamanın kalmaz, ve unutmak insanın yüzyıllardır öğrendiklerini sonsuz uzunlukta bir kumsaldaki tek bir kum ta- neceğinden daha fazla değildir.

Aska burun kıvrma yakın Onu küçümsersen, sen de bezişsiz kalır ve küçülürsün. O yığın "sevgi" göl ortasındaki çamyast bir bahçe gibidir. O bahçeye layık bir bahçıvan olmak için, her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutmama yakın.

Kaybetmeyi ahlaksız bir kazançla tercih et. İllinin acısı bir an, Vicdanın azabı bir ömür bayu sürer. Bazı idealler o kadar değerlidir ki o yolda mağlup olmak bile zafere sayılır. Bu dünyada bırakacağın en büyük miras "Öner ve dürüstlüktür."

Yılların rüzgar gibi geçmesine etkileyme, gelecek
yüksün zutkuları gülmeyecekler teslim et geçmişe. Ya
cağın etkinlikleri yavaşlıkların engeline izin verme.

Rüzgar göndüldüğü zaman gelkenlerini rüz-
ra göre ayarla, insanlara göre değil. Çünkü dünya kan-
lıların fırtınalarıyla değil, genç limana getirip getir-
dikleri ilginç bir dünya isyana geçecek olursa da
zira kendini (yargılamak imkansızdır. Oun için kavgal-
rı sürdürürken bile kendine hüris içinde ol. Anımsa-
sın yaşadığın zamanları. Sen değilken **herkesle birlikte**
hiyordun - öyle bir ömür - (yaparı öldüğün) zaman bile her-
kes gülsün. Sen sevgükarlılıkla gülmeye sabırlı ol, sevecek
erdemli ol. Eninde sonunda bütün servetin kendisin, sen

Kendinlikle ve öz benliğine yaşamaya çalış ki, tüm
piliğin ve kalıplığına rağmen, dünya yrede insan dğ-
(Ön) biricik güzel mekandır.

1.0. IX. yy.
XSENUS

Herbar Sevdiği Gerillam

Bu an uykuyla çok geldiği ama vana
lar) güzel ihtiyacından ve üye müziğimle
na yazıyorum. Evet bir güzel kadın sevdiğim
içliğin ve haykırışlarını dinliyorum. İste ki
duyguların uygunluğumun sana akıtmanı ve dğtar
duygular öğretmeni yani müzik. Beni hep tarihsel
termemi sağlayan olgu. Yaşamı gidam...

Evet gerillam! Biz insanı dolu ... Bu rö-
cükte kabim. Neden? Stavi gelmişim yada
bir aylık. Yok yok hiçbir şey yok. Kendi
kendime acıyı kabul etmediğim bir şey.
Ayrıca değil. Daha fazla tanıma...
Ama çoğum öğrenme ve bilme yanı
yaratma... "Politika" kavramı ile başla

Yazacağım bilme için. Yani pratik bağut...
Ki Gerillan senin melekliğini anlamak için
Çünkü Melekliğini biz insanınla senin sev-
mediklerimizle ayrılanlıklarla doldürüyoruz.
Ama gerillan bittiyer mi? Seni çok sevdi-
ğim için sözüm, aramız ve düşünme beni çok
mutlu ediyor. O yüzden seninle hep kahka-
halar yapıyor. Düşün, 1960'ümüzün savası ka-
dınlarıdır değil mi? İlet sözümün bu biçim.
Ardın estende Senay Güçer.. Yani Mutlu
ayın Güçer savası. Güçüm ve hep itari-
ye herşeye rağmen Hayat Güçeldir...
Seni yıldır mehaba İğnönka...
29. Aralık. 2005

Gözü Okyanusunun cister selamı ile
,SEVBAS GERILLAN)....

Yana yazmanın duygu yoğunluğuyla başlarken
Nevai Goldaşın hüznü bahçeleri diye söylediği şarkıyı
dinliyorum. Bunun yanında sanatçı Gerillan: Che Gue-
varının bir resmi, Nevai'nin resmi ve yaşam
sanatçım Zilan'ın resmi, en güzel dağlarında
yetişen çiçekleri yapıştırdım. Ölümüne resimsiz bir defter.
Yani renkсіzlik olur mu biz Gerillan! için dolu, acıyla,
sevinçle, karartarla, değişimlerde, gelişmelerde, korkularda
cesurlüklerde, ve en önemlisi de taşımaların sonuçlarıyla
dolu. Değişime uğrasılması gereken gençlerin düşün-
ceyi, davranışlarının, duyguluklarının ardındaki düşün-
ceyi anlatma çabalarını, biz insanlığın çok girkin
gençler, yetersizliklerimizin rahatsız edicilikleri, bakış
açılarımızın klasik yönleri, sevdiklerimiz, politikaları,
kendime ek alıplarım, amaçlarım, uğruna olan sa-
vaplarımız, kendime, insanlarda yani sevdiklerimizle
olan mücadele, sıklıklarım, istemsizliklerim, istem-
lerim, yani öyle doluyum ki bunun paylaşımı senin
le paylaşma bulacak... Gerillan! Birde düşününce

anavatanlarını bulmak için yaptıkları istence, bu
kimin sahnehanaları düzenler, bu aralar arayışları
da...

Buna anlatmak istediğim var. Özellikle kadının
tutku ve... Çelik ve... Çelik ve... Çelik ve... Ama
uzunca ama acaba... Ağlar, sevinler ya, hepsi
orada... Ağlamak istiyorum. Kimin ne üzerine... Ser
kalma bana... Bir anlık bir şey... Aslında değil
Ama mutluyum... Çünkü sana yazıyorum her şeyi...
bu yüzden güçlüğüm geriliyor... Den bir platform
pildi... Burada artık platformu... Ama çok ağır
çalışıldı. Aslında buna göre... Neden? Çünkü kim
nedir ne değil, ne yapılmalı, ne kazanmalı hepsi or
buna sikti Ama sonuç insanı yerleştirilmeli... Ya
zillerinin bulunduğu... İnsanlarımızın olan gücün ka
dimize alınmalı. Neye? Kafada kalan gelişmeler vardı.
O artık raporunu her yazdım. En azından nasıl
kişilik olduğu ya da tüm derin olmaya, sadece ya
rıyla öğrenildi ve ona göre bir karar ulaşıldı. Fakat
kafada soru işaretleri kaldı. Anarlık beyutunda...
O insanlığı çok tıkanmış... Ama en fazla kişilerin ya
bizlerin yaklaşımıdır istenliğimiz nasıl? Bunu da
bitirim. Ama duygusal bakıyorum. Lakin gelişmeler daha
çok analitikte... Neye? Neye, kimiz, her şeyimizle bu
yaşam ortama açığa seriyor...

Bunada Beritan artık çok kızmıştım birar
neden bitiyor mu? Yönteminden kaynaklı. Biz insanla
hassas yaratıklarız. Ama doğru olan bir hassaslık
beritki. Ya da yazıtma ve gösterme beyutunda
Sorun su... Komutanlıktan sıkılmam ya da suanları
yaptığımız tüm çalışmalarında komutanlık olduğu ama
kışalları, komutanların verdiği görevleri tam yerine
getiremediği gerekçesini ortaya koymamı bir
sel bir tepkiye getirdiler. Ama en azından
İhbar. Bu konuda daha önce tartışmıştım bir
çok artık... Neye! Kızma su! İnsanların köpek

bir hatasını kendimizce yorumlamak... Yani yöntemde-
ki yanlışlığa kızmıyım. Doğallık olgusuna takma...
Evet geritlan! Doğallık olgusunu hala öğrenmeye
çalışıyorum. Ama emastan kopuk değil bunu hisse-
diyim. Evet bitim - birne yanı derinlik... Anlattım...
mantıklarımızı anlatmaya çalıştım. Of sikildem böy
le yazmaktan ..

Evet geritlan! Savaşmak, savaş usmak terdime
ortana... bu benim için... Cesurluk yaşamım.
Amacıdır. Bu an çok rahatım... Anlatmaya çalış-
can... ama anlayacağım... Neyle geritlan....

Müziğim! Yaşam aşkımı artırıyor... Sevdiğim
hep seninle... Ya Sezer Aksu! Korkularını müzikle
asay ve astırıyor! Ben bir APOCU geritlayım.. Seni
dinlediğimde sendeki cesurluk ve içlilik birde
hissediyim hep birer örnek.. ben de seni söyleyen
bir geritlayım. Benimle tanışman gerekir. Seni daha
fazla anlarsın. Seni çok sevmem cesurluğundur...
ste başka böyüm. Tanıtğımıza memnun oldum.
Müzikle seninle bu yüzden sarmas delas... Hisset
mek en güzelidir yaşamın.. Simdi dans etme
zamanı geritlan varmışın benimle sarmas delas
ve çalın olmaya... Yaptık... Delice, yanı onun
kurallına göre profesyonelce gibi bir dans... Çok
severim... Herkesin yaşam dili var. Savaş bir dans
olmalıdır. Sözler getmez... Yaşarın bir olgu...

Evet geritlan! Baş komutanımız, Başkan APOC
düşmanımız tarafından daha kötü bir tecride
alınması söz konusu... Halkım benim halkım.. yine
ayakta... Benim ruhumun ayaklandırıcıları... Benimi
daha guratıcılığa götürüyor aşkım... Dilem yapma
zamanı... Ama provokasyona gelmeyeceğim geri zih-
niyet... Sana geliyorum.. Sana konuşurum. Ama
burada savaşın için ablimi çalıştırıyoruz.

İste bir bir kadın yüzü... Mükemmel kadın geritlayıcı
Her şeyi! İyi karanlık... elin aydın
Futurmasın... Sırası karanlıkta basarlar... Ama
ben basaracağım... Neyse! Bugünkü
bu kadar... Akıl... Mükemmel şeyler; düşünce
rimi artık yaşamam lazım... Oynar içinde hazırım
Her zaman gibi... Ciddiyim burada... Mükemmel
İste kenas ark. etina... bu sigelerin dolayı...
Böyle insanlar mükemmel insanlardır. Olyanlar ka
dır. Nense duygularımia

Derinliklerin aktarım A Selanlar ve Saygıları
Zamanı... 13.01.2006

Anlamın ve hissin yarattığı insan
en güçlü insandır...
Zeker APO

GERİLLAN MERHABA

Bu an eğitimdeyim. Değerlendirmeler yapıyor.
PKK tarihi yeni yaşamın değerlendirilmesi yapı
makta. İnan ki sikilmisim, anlatamam... Neyse!
Gelişim süreci olduğunu bildiğim için neyse...
Kafam gelişmelerle dolu... Ya üstünde bu alışkan
lıklar da olmak lazım. Kendimle gelişmeler çok faz
la... içinde farklı görüşlermiş bir çok şey
Kapatım. Ama bugünlerde farklı şeyler ort
ya çıkıyor. Ya delta kendine gel. Kafamda
la kuncalara... dengeli kuncala...

Çarsi geritlayıcı... Yapar ark. in düşünce si Me
dağıttım... Sadece bir anlık. Düşünce dar
çok fazla... Hata öğrenemediğim şeylerden
kaynaklı. Sorgulama, yaptığım tüm düşün
ve varsımların bitirmeyen ya da kendince
ele alırdımday. dolayı gelişiyor. Neden?

Çünkü geliski çıkmakta... Yani yazamam ve düşün-
cem geliski... Çıkan bitmelere, sorgulamalarda
yok yok... etlike kalan göçler altında.... Evet.
daha fazla etlikeklere görünm... Ama bunu etlike-
lik olarak görünm var. Fakat... Of of of....
Kafam biraz boşuk be geritlam! Ama asiler.
buna gerçeklerde marjorum....

"Baskalarını dünyde yarılamak isteyenler,
kendilerini de yarılayabilmeli.

Baskalarını savunmak isteyenler,
diye kendilerini savunmayı bilmelidir.

Baskalarını özgür kılmak

isteyenlerde
diye kendilerini özgür kılmayı bilmelidir.

Böylece hiç özgür doğmamış

souklarımızın

belkide özgür doğma hakkı bir gerçeklik
haline gelebilecektir.."

Reber APO

★

Bu defterin yazılarını etlikelerde kurtar...
Sen kendin ol ve yaz. Asil olarakta yazıları daha
derinlestirmekle görmeye devam et...

"Sevebilmek bir mücadeledir.

Onunla mücadeleyi yaratmak ise,

Onun en mücadelesidir.."

Reber APO

"Doğruluğa ulaşmak için oiclar görmek,

Saygılar yaratmak kutsaldır. Çünkü onun

bir sonucu vardır. Oda anlamlıdır.."

Bu bir haftadır yazdığım yazılar...
Hz. Ali

* Bu aralar tartışmalarda çıkan çarpımlardan benim sikilmem var. Ama arayışlarım var. Bu beni mutlu ediyor.

* Akıllı olmak, öğrenişim benim kendimle sarsımın daha fazla olması. Yani Gentllan ruhun, aklın, sevin savaşçılığın bana lağı Ama nasıl? Korkulmam var. Oda bilmediğimden Gentllan! Bir terki seçtiğim içinde savaş darsın ritimler çalsın, bütöyleğin seviniz onla. Ayer ortestradaki şalan ve çalgı ile birtöleğin ritimler gibi. Copturam derinlikleriyle (yani seviniz) ve mezikle savaşalım.

16.01.2006

"Bir insan, yapadığı yere satacağı hava ve istediği suya benzeyir." İfai söz

"Kendine ait olan güzeldir"
Kendini bil...

Gentllan! Benim çok okumaya ihtiyacım var. Bir inşiva gibi... Belki bazı şeyleri daha iyi tanırım. Benim istediğim çok şey var. Suo hayal ediyorum. İhtiyacımı, okuyup yazarak malaremla sonuçla ulaşma hayali var... Kendimle olmak... Ama bu da bir savaşta olacak. Oda en fazla kendimle....

Suo ürkütük geçirdi derinliği gördüğüm. Suo çıkan bir soru; anlam verme, anlamlarında biçimimizin sağlığı var. Ha! Herkes anlamı ve dği bir biçimde duruş sağlar. Örnekte olur, örnekte, normal bir insanda olur, dışkı bir insan olur, Oda YAPAM'a verdiği anlam.

olur. Yani "Nasıl yasama"....

Pakat insanların bir deyiş... küçük bir anlam
insanlık "ite kendini tanıtmaya, bitmeye götürür.
Yani şaka ve emelle gelişip, değişip, değişse-
yüzde bir kumluktur. Oda nasıl yasama'ya bağ-
lanır olumsuzlukları yada olumsuzlukları....

Bizdeki öz sorumluluk saygılığı yada bikkinliği
gözel bir olaydır. Yasama nasıl bir öz ile hakikat
ladır.

**En büyük savaşım
anlamına savaşımdır.."**

Ben sessiz bir insanımda... sessizliğim yığınlarma
ayrım, görmem, tanımadır. Karakterim böyle... diğer
bir karaktere gajması katilim ve suçluktur.
Yani birleşimle olayı oluyor.

diğer bir konu ise benzerim, yada başkası gibi
olma olayı... bu insanın kendisi olma yerine başkası
olurluğunu getiriyor. Yani onların önceki özellikleriyle
kendini yaratma olmalı. Benim anlamım gündümler.
BEN ve BENİCİL olgusunun gözönüne saygılığı...
bitmezlik, savaşimsizlik, alışkanlıklar v.b. bir çok
kaynaklar oluyor...

★ "Özgürlük çocuklukta başlar."

Yanın çocuk çektiği art. Din ile ilgi çakışıklı.
Deli denilmiş kendisine... Niçin deli... Çünkü top-
lumla uyumadığında delisin demektir. Yani sistemin
toplum üzerinde yarattığı değere uyumadığında
delisin... Zinde ASK olaylara deli denilir. ASK
bir birey deyiş. Benim için GERİLEN VE MİZİK...

Kendim için; Ya! yaşam, bu çok özendir...
Savaşın, kıtme, anlamlı sana fazla...

Bazen güçlük insanın içinde olan gibi bir-
sür gibidir. Beyan arı

Bunu yazma ihtiyacı nedir? Ya! nedir ab-
geldi? Sebep nedir?

Her insanda güçlük vardır.

Bu bunu her zaman söylemiş bazen de kendim-
den yata sükunetle düşüncesine yazıyorum.

"Güçlük kayallerime
asla ihanet etmedim."

Derinlik ve Müziğim! Sizinle olmam, an-
mamla ve yapmamla olur. Ama yaşamın gerçe-
kliği... Ya! herkesin bir anlamı var. Benim ise
Allah'ın anlamıyla gerçekleşmek olayı. Çünkü ge-
tiğiniz burada... Savaş ve Anlam...

İçimde var olan çok derin... Bunu
kullanmada zayıflık var. Ya! daha
fazla kitle... Atlı...

"4
Yaşam ve İnanç
çok değerlidir."

Enet gentlem! Özgürlüğün anla-
ma ve tarzını alabileceğin her-
dığın taşımaları. Sizde insan
yaşamı...

Yaşamın özgürlüğü

* Ben kuantum renkliliğiyim... Renkli ve Canlı
yim. Çünkü Bence APOCİ Gerillayım.

* Kozullara yılmaktan yefret ederim. Ben bir ko-
sul gerillası değilim... Kozullar vız geliz. Tari
bahsettiğim kar vız gelizdir... Benim deşin-
cem, ortan, vıztezi de yaratılan bir vız artan.
Yani her kozulda kendiji yaratır mah...
Umurunda değil...

Believe in your self....

Defterim seni renkleştireceğim...

Seni seviyorum denizlerden
sevdiğim kadar sarasacağım! 10.01.2006

NEUBAS GERILLAM!

Yaşam; ciddi bir olgudur. En iyi öğrenimdir.
Acıdır tatlıdır derinlikte. iste insanlarda ciddi bir
yaratıktır bu ayrıştıda... Neyse... 21.01.2006

Hayat güzeldir.

NEUBAS GERILLAM

Herhalde bir duygu akışını siirle yaz-
mak bambaşka bir gerillayım... Bu an, canım sıkıyor...
Bir gerilla sözüm getirendir. Herde modern gerilla
akışını hazırlamakla daha farklı oluyorum. Dimdi
akışlarımla başlıyorum... bogen olur ki sözüm getirilecek
ve gelişecek. ayrıca aşık sanimice tartışıp, kışp
tanıyacağım... iste yaşam! İki yaşamın içinde
başımı arayıp tanıyorum. eğerden bir an
olarlara geliyorum. Çünkü biliyorum...

Evet acaba bazı konulara benim büyüklerim
gök gerçeklerle ilgilenir mi? Neye çözümleri ama
anlatılma ve karatılma çözümleri kaldı...

Evet gururları! Modern gururları, vereceğim. Yani
geniştirme seninle gelişecek olan Delila'yı eğre-
nip, öğreteceğim... Sana büyük komutanımla konu-
sacağım.. Sana görüşeceğim.

Mertaba Komutanım, yaratıcım...

Seninle top oynamak isterdim... Ama büyük
bir coşkuyla bazarıya koşarsanına savasarak
oynamak... Aynı topu kaptırarak istemeyen bir
çocuk gibi... Ama kurallara göre sığınca oynamak
üstünde oynamak için geldim zaten... Hal ama
benim hinstlinin kazanma için... Bakalım kim
kazanacak... Herşey çocukça sade, temiz ve lağv
adından... Bu benim gerçekleştirebileceğim haka-
krim. Yani seninle felsefede yapacağım... Bu
dağ üstünde bir gerilla'yım... Böyle öğreniyor
ve kendimle savasıyorum. Birde orkestra eşliğinde
mitinglere verdiğim isten bir melodim var...
İy güzel halkım... Ahmed'de konserlerim var...
Coşkuyla, hep beraber haykırarak AKOÇ'ülkü
gerillaya vermede birde unutmadan Kadın gerilla
olarak... Önce gelen haykırışlarda profesyon-
nelce... Kendimi büyük bir coşkuyla hazırlıyorum
Kavgacıyım. Sizinle öğrendim ve bilmeje devam
ediyorum. Bazen olur duygulanmalar... Ama derin-
lik olayı ve bilme olayıdır benim için...

Müziğimin estliğinde yapıyorum alışlarımı...
Aşk cesaret ister diğer bir melodi... Benim
aşkı, bir coşku seli olan Gerilla'dır. Melek
gerillam'dır. Yani insanlar... Ama her-les...
sesicim, sağılım, sevgilim... distalamam
beğmediğim şarkılar olur ama sağı ve sağı
le hep varım... Siz anlattığınız bir inşaat...

Bedainiğim... Asık olmay bir coşku selidir gışan-
la... Alarsın akarsın ve hep akarsın... Hani birde
tüm canlıları canlılatan bir olguya ve olaya...
...gelde hiç kimse coşmasın... Tüm canlılarla sar-
nas dolaş, sevdiğin, seven akış... bir derede, bir
nehirde, bir gölde, bir denizde, bir okyanusta, bir
kıyıda bile, bir yağmurda, bir karda, bir çarşma
bir damlada bile akışkanlık vardır... Ama
anladığı an'dır o akışlar... iste Gerilla,
Gerilla, gerilla böyle bir şey Baskarım.....

Belki size, Yağır okyanusu damlatan yaratıcı
ak etmek isterler. Ama okyanus asla kurutulmaz.
kurtulmaz. Çünkü o bir here büyümüştür. Ne atom
a, ne içindeki ahtapotlarla, ne köpek balıkları ile
kurutulup, kurtulur. Ama okyanusu anlamsızlandırmak
içindeki balıklar, her şeyi canlılardan olur... Ama
ama büyüklük asla bitmez... Hele birde tüm
olan akışların onunla bütünüyle büyümesi ise,...

Bir okyanusu gizemli ve çekici kılan içindeki
balıklar, çiçekler, çeşitlilikler ve rengidir. Ama onu
anlamak ve sevmek ise ona kulak asmaktır...
birde tüm renkleri taşıyıp onun içerisinde
gezmek... Hani bir gemiyi düşünelim ki o okyanus-
larda neden gezinti yapar çünkü tüm suları
akışları birleştirdiği içindir.

Evet yaratıcım! beni okyanuslarda canlı bir
blanşöz kulağı vizyona çok sevirim. Herşeye
rağmen... Hani en azından anlamaya çalıştığım
kadarıyla... Yada olmak istediğim gibi...
Neyse Gerillam! Sana anlatmak istediğim çok
şey var. ama akşam...

Gerillam! akşamda kalmıştım. ama kaç akşam
geçti. içimin derinlikleri, akışları, gelişmelerini daha
yade gelin ve derin yaşamak istiyorum. gözden
bir süre gözünüktan dolayı ara verdim.
Ve de daha derin yaşamak istiyorum.

Yarın 8 Mart. Kadınlar günü. İlk defa bu kadar içten hissediyorum. O çok güzel bir oğru Gerillam birden Çiğdem'in resmini yapıştırdığı bir tane demetliklerime... Neyse ara...

Güven'in güzelim bulduğuk kızgınlığıyla
MERHABA GERILLAM

Önce, şehitlerinden olan MAZLUM TERMAN'ın bize bıraktığı tarih görevlerini yazacağım. Kendimi okuyup, yazacağım, derleyeceğim, birleştireceğim. Ve en önemlisi ANLAM, daha da anlaşılabilir demetliklerde anlamlandıracam. En önemlisi BAK KANIM'ı anlamaya çalışacağım. O insanı, gelenek, mak istediğini, ne yaptığını, nasıl yaşadığını, düşüneceğim. Bu benim için gerçeklerde bir çocukdu. Çünkü GERILLA'ya atılmış. Bir azık kurallara göre yaşar, savaşır, erişir, ... iste o yüzden ben de onların o çocuk ruhlarından biri olmak istiyordum. Korkmayan bir çocuk... Korkmamayı öğrendim.... Ama evren pasit sonsuz ve bitimsizliklerle dolu. Yaşam gerçekliğinde ağırlık... Çünkü günün bir gün bir şeyler çıkar. Ama korkmamayı öğrendiğinde pasit korkmamayı da öğrenebilirsin. Ve unutma öğrenişler yapmalar.... Kitimi çağlandırmak gibidir.

" Bir bireyin kimlik, kişilik kazanması onun dayandığı bir tarihi zemini varsa, sağlıklı bir biçimde gerçekleşir ve birey gerçekleştiren tarihte genel tarihi buluşturmayı başarır. Kendisinin de yaşadığı tarihin parçası olur. Koşulların gerektirdiği tutumu talim sorumluluklarını yerine getirir ve bu birey, kimlikli, kişilik kazanmada önemli bir mesafe katetmiştir. Böyle bir birey sistemi, kimliği ve kişiliğiyle tarihte malımız demektir.

Japonya'nın Gelişimini ve Gerekçelerini Anlatıyor Kardaş

Evet Japonya dedim. Japonya da her şeyi farklı kıldılar... Japonya'da her şeyi farklı yaptılar. Örneğin Ayne'nin ölmeye de bir "ord" birakıyorlar yaşam... Ama "nasıl yaşam" denilen soruyu okla getiren de Japonya'da yaşam biçiminin gelişimi ve gelişmesidir. Japonya'nın bu an yaşamı **PKK, Gerilla** yaşamı... Eğilim ve farklılık isteyen bir yaşam... Ölümsüzlük isteyen bir yaşam... Şimdi bu yaşamın yaşam bittir **öldüğüden** farklıdır. O yüzden bu gerçeklik üzerinden yola çıkılıyor. Beyindeki ve vücuttaki kan akışları, bazen hızlı, bazen durak, bazen, bazende yavaş, bazen dengeli, bu verilerin gıdasına göre değişiyor. Ve diğerler ve diğerlerde ihtiyaç duyduğu gıdayı ister, ona göre de gıdayı yada kan akışı... Hepsinde "Nasıl yaşamak" istediğine ve ortam vermeye bağlı. En önemli bu durumu gerçekleştirmen gereken savasım... Nasıl yaşadığını belirtir. Nasıl yaşam ise bir amaç" ister. Amaç olmayan bir yaşam bu gelişimi yada bu soruyu beyne koymaz. Fakat tüm bunlar derin bir düşünce ve sevgi ister. Tersini kuru kalır. Şimdi farklı kıldılar **SEVGİ** ve **ANK**'tir. Gerilla! Bende ki şeyleri söyler. Çünkü tüm içimdekileri yapabiliyorum. Bazen yapılmaz yada anlatılmaz, sadece yaşayabilirsiniz.

Evet gerilla! Ben nasıl yaşıyorum? Şimdi farklı yaşam tarzı var. Parçaları yapılmama, sistemizlik, eksiklikleri hala var. Ama kendimi yeterli görebiliyorum. Bu yüzden bir ihtiyaç kendimi bende gösteriyor. Şimdi eğitimden eğitim istiyorum. Örneğin zaten bana veriyor. Ama ben ne kadar alıyorum ve veriyorum? O önemli. Benim ihtiyacım sürece ihtiyacı dağıtım farkı gerilla! Şimdi böyle

hişsediyorum. İçindeki devletle, deray'in sarpsması
var. Bazen duratsın, bazen incir, bazen kırılır,
bazen tepkilenir ama yapar. Tüm bunlar yine
dünyada yaşadığı bitme ile bağlantılı olaylar. Bu
dünyada yaşıyorsun be Hevalim. İn özünde elde
ettiğim bir karar, ısrar, iddia, bir sorgulama
var, mücadele var. He bunların nesitlerinde
gel ve yöntemlerinde yalınlıklar çıkar. Bu da çok
normal ki en özünde elde ettiğim bir düşünce
tarzından ele alırsam... Bitme sonsuzdur. Öğrenmek
sonsuzdur.. Yeni yaşam yeniliklerle dolar be
gerillam... Ama sarpsma (götüren senin ele alıp in
tarzın yeni anlamandır... Devlet'in daha çok
öğrenmesi gereken çok şey var. Örneğin komu-
tan olması gerekir. Bir şeyden kaçınma alterna-
tifi olmazsa ayırısına döndür. Yeni benim komu-
tanlık anlayışımın farklı olması demek nesit bir
farklılık o önemli. Tümünden deniyorum. Benim
düşünce tarzımdaki zaafılığı gidermen gerekir. Çalam-
dan daha iyi tecrübeler alıyorum. Biraz daha çocuk
bakış açısı olmalı. Ruh değişir. Çocuk ruhluyum ve
hep devam edeceğim. Yeni dediğim gibi zaafılıklarım
mi güce dönüştürmeliyim. İksik kalan yöntemimi, yetersiz
yöntemimi su an bile soruyor ve görüyorum...

Örneğin yoldakiğimi daha fazla geliştirme yapınlar-
ması var. Ama esas yakalamam gereken daha fazla
ve kalıcı derin bir yapınlaşma daha... Yoktur
değil. Varolanın üzerinden daha fazla geliştirme ve
değişim düşünme tabii tutma... Genel bir düşünce
tarzından kendimle biraz başbaşa kalma boyutu
tarzını yakalayabilmem gerekir.

Gerillam! edicilik ruhuna aşırım. Özgüven var
hep var. İ Gerillam! diğ yeni ark lara seninle,
ortodokslarla olan yasodıklarımı çok isten, seninle
söyleye anlattım. Seni sevmenin nesit olması

gerekliğini, o-ya, cennetini, kurtuluşu, cennetini, nasıl ya-
şamak gerektiği yasadıklarıyla anlattım. Yaşamı
sevmeye hep devam. Yasarılana hep devam...

Herşeye rağmen Cennetlece yaşamak çok çok güzel

18 07. 2006

Lelikan

Zarbası Gençlik

Sana Lelikanın zarvasından Cenneteye, sarışe
laya, Cıtoya ve İvdi köü bakan aşkıyla göz-
maktayım Sanki tüm hayaller, görkemlilik adeta
lelikanı sarmış gibi etrafta tüm dünyamız.

Evet gençlik! Çok sevdiğim vakurkeden bir can
daha verdik. Sahadettir diyordun, dileris diyarı burda

Ey dağlar! Gençlik bir bedeni, biyıkları hala
forlenmiş bir gençlikimizi göder koruyamıyor.

Nasıl ki Dilfer! Dünya hepimizle gelmekte be
gençlik illan dışman çocuk ruhlarına kymaktay bit
madıyırı...

18 07. 2006

Lelikan

Dünyam beklemekte uzak diyarlardaki
zamanı ve dağları

Gecuk yüreğimin sıçlıkları hızlı atıyor
saskular ıyın

Limudumun bekleyisidir bu atışlar

Zin yegda Tamaranın korkular arkasındaki
cesaretini izlemek atışıdır...

Çünkü her kadının dünyamda sıçlıklar benzer

Görünür bedenimin çeseme umudu bu

özlemimin, hasretimin acılarıdır bu

Gök! Sarma acıda kalayım?

Yaşamın dağası kabul etmez bunu.

Hayır be Geritlam!

Çokkeyü yakalana hüzündür beyde
icimî galyatları yüzümdeki tebessüm içindir..
Anlayışımın, sorgulamalarımın,
anlamalarımın, inanmalarımın,

Yürece söz söylemeyi kabul etmeyen
hırçınlığımın sessizliğidir bu yalnızlık!
inan ki çok costuluyum bu bilmelere
ben korkmuşorum inançlarda, yapmalarda
Ve hep varım tüm maraflarda...

Sadece yasayan

Çocuk ruhumu) bir küçük bitmezliktir bitmek

Dedim ya tarif edemediğim yürek otusidir...

Dedim ya bir an bir kılma...

Ama inançtan ve umuttan bir kılma değit bir
Görmüş hisitliğimden gelen bir özelliğe...

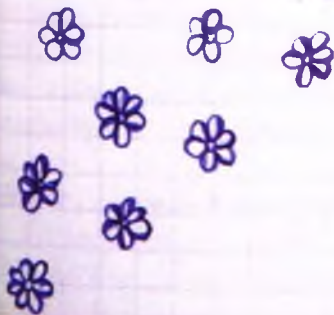
Geritlam! büyük komutanımın buluşma inancıyla
dığirlik dolu yasayacak harırlar için
Yasamaya devam.....

17.07.2006

YARATANI SEV, YARATANDAN ÖTÜRÜ.....

Lehitan aları

★

Denizce Geciktim!

Şişiriz komutanımın aşarından ve Güzelim
dağlarının aşarından yazıyorum Evet geciktim! Dağular
anlam vermedikçe zaten bir zaman... İn yalın
halinde dile gelir, yazılır yada yazılır altında
yazarlar diye gelir yada yazılır. İste Delita
nın dağuları bu... Zorluk gettığım özgen belki
den sızardığım güzellikleri anlatmak en güzeldir.
İzellikle bir kadının kadında nasıl yaktığı olmalı
leveldir be geciktim... İste yazdığımı bir çok sa
run yarı normal yazıyor soruyor nasıl bir
vegi belediğimizdir birbirimize... Bitmediğimizi b
meye salıvermişiz soruyor... böyle de alınması
gereken sorular.. Ama sınımsı kısıtlarımızın say
rı İzellikleri hep devrede gerisi alır. Ama sınımsı
ve sınımsı işinde beşer hep gerekir. Yazdığım
dünya gerçekliği bunun özetinde yarı sınımsızlık
özetine kuruk ama İzellikler sınımsızca yergizime
oynu için girkin ve güzel savaşa başlar... 4
Büyük komutanımın yazdığı gerçeklik gibi güzellik
nuna girkin savaşı veren biz değilmiyiz? Yazd
sa ve anlam vermedikçe güzellik yokalamak isterim
Güzel bedenim kirlilikle dolup taşıyor. Hele
birde kriz geçerse en kısa sürede oğlanı ara
sa girer. Ama nasıl yaşamak istediğimize bağlıdır.

Evet geciktim! Dün benimle sohbetini yaptım
3 saat sürdü. Bir ihtiyacı. Kim neydi, nasıl, ne
yapıyor, ne yapmak istiyor, eksiklik, yetmeyle
nelerdir? bunlar tartışıldı. Esas ortaya çıkan bu
zade benim İsviçre, anlayışımız neler? Evet
bir çoğumuz bunu bitirmiyoruz. İğreniyoruz. Ama sa
balar neler? Ben ne yaptım, neler kattım?
birinciliğim ne düzeyde bunlar görülmeliydi

En fazla gırtlardan biri oldum?.. Ana anlatıp
sürat mak için hersey açık ve samimiyetle dile
kattım. Bundan hiçbir zaman korkum yok...
Bu anda çok rahatım. Az önce General Ruten
dedi ki karıştırdım gibi... Bana dedi ki komuta
yım; Kendine iyi bak, daralma, sabırlı ol, Rolün
gibi aynı güvenimiz var. Bende dedim ki tüm beni
yanıyan gırtlardan birisiyle sen sabrın denizisin,
Neye söyledim. O da dedi ki bugün gel yada deniz
yayı kasılır. Bende dedim ki oıla bir büyük göl
yada denizin suyu kasılmaz. Etma kirlenilebilir...
General dedi ki; doğru bugün tüm sular karışırsa
kirlenilir.

Doğru! Kirlenir. Ama nasıl. Bir deniz yada bir
öl hep güzel görülür. Hala birake güzelliğini duyan
korkas onu görmek ister... Gider görür güzelliğini
ama anlamadığına geçtiği sayılarla artiklarla kirlenir.
Bizlerde gırtlardan biraq bu oluyor. Dünya güzelliğini
de bireritlik okadar gelişmiş ki "Güzellik" algusu benim
almadığına sirkintleştirim misali düşünmekte... biz
biraq cıkda burunla savuşturuyoruz. Evet ve Evet "Antan
ve Antan" hersey anlamıyla güzelleşir yada sirkint
leştirilir, sirkintleştir.

Neyse! gırtlardan benim korkum bu sirkintlikte...
güzelen duraganlık bir tedbirde çok zorlandım
ama inancın, içimdeki cıstıdan taviz yok...
Gerçektede eleştirilere kapalı yada katılmanma gibi
konuşum yok. Dedim ya tanıma yada ele alıs fark
lıya bir tedbir gelir... Böyle öğrendim...

Büyük kamutanımdan yarımın acımasızlığına karşı
nasıl gütenir nasıl ucinş elde edilir, nasıl oçku
eli olurur dincilikle öğreniyorum... Öğrenmişlerim
var. Zilan'la nasıl yarım sevilir acımasızlığına karşı
öğrendim. Demay'la nasıl kışitketen, sirkintlikten
korkudmaq öğrendim. Vıyay'la dıyg'ların sadetizi

ve temizliğiyle nasıl denirler nasıl asik olur öğren
dim Yalnızla (bu nasıl bir tarzı ve anlatmaya
çalıştım denetimim) nasıl nasıl anlatılır öğren
dim Nasıl anlatılır nasıl anlatılır ve nasıl önce olur
öğrenmeye çalışıyorum. Herhal, Hayat, mümkün, Ali
cokluk nasıl anlatılır ve önce kısıtlılar olur on
yaparmaya çalışıyorum ki bunlar benim için bir
kısıtlı özellikler taşıyan en büyük değerlerdir.
Bunlar anlatmaya çalışıyorum ve canlı tarzı oldu
gün bir saatlarla beraber olduğum güzel ve
sizin yaptırda var Hatta yaşadığım Newallor,
Doktorlar, dişçiler ve hatta tanıyanlarla tanımağa
çalıştıklarımla, hastaneliler, öğlemlerhayallerle dolu
başarı örneklerine sahip oldum ve böylece yasa
maya devam ve de nasıl oluruz gerçekliğine
öğreniyorum. Ve bunları öğreten başkalarını
Zaher APO onunla öğrendik bunları ve öğrenmeye
çalışıyorum. Hatta kendini tanıyıp öğreniyor sevme
ge yollar olmaya çalışıyorum. Kendimi tanıdık
sarımlı sevdim, acı çektim, çektiğim ama yıla
mayı öğrendim. Hatta hep abik ve getirebilir
tar olur. Herşeyin bir sonluğu var. Neyse bu
günlükte tutacaklar. Nmed'e öğlemler hep soruyor.

Kadınca özgür garınlara merhaba dileği
Başarılar hep bizimle olsun

Başarılar
başka
hiç bir şey
sizi

afketağ"
Zaher APO

18.07.2006
Lelitan İpeşi

Şeytan, Gerillam

Buna göre talimatlar tepesinde yazıyorum. Herde
adilkenin, saygılına dyanıdır yazıyorum. Güne
ay vaktinin ay vaktinin niangıyla buluyorum. Gerillam!
Hiçbir bu badeşim, sandığı axtaki düşünceler çok
güçlü. Cisme var ama hüznü var. Ama ve Ama
kırık düşünmeye hep yazıyorum. Var herkesin anlattığı
bir biçimde düşünür. Güne yaz... İstedi de öyle an-
ladığım oranda yaprak ve geliştirmeye çalışmak...
Evet gerillam! İstedi bu düşünceyle sonra kafaların
kayışığı yazı biter düşünceye bu örneği bir orman
suyla sabaha. Güne ve ve diğerleri mertaba de-
dim. Neşe suya suyum ederiz. Ama Gerillam-
mızın bir kaç örne yaptığı eylemlerle çok güzel
bucak düşünürüz. Tehlikeler. Ve daha saygılı-
yor. Bu düşünce? Artık olmak çok burada... Sımda
bu korkusuna saygılılamak için Güne Güneyle
yapıyorum düşünceye planında. Buna ne kadar beşer
bilersen çok KOP'un sımdaki talimatları tutum
olumlu yönde ama nasıl bir politika izleniyor o tam
bitirmenle Güne ay ayırdan olumlu reaktifler
özde reaktiflerle. Ama Güne Güne olmas. ... Güne
partas bizim üzerimizde kendisi. Gerillamda...
Bu PKK olmasaydı herkesin hali yamandı. Sımda
bu bu bile gerillam. Neşe sımda bu kadar.
Talimatın nasıl olacak? A gerilla gerilla gerilla
Halkın ve diğerinin umudu gerilla "partisi" alına
geldi. Teminat Gerilladır. Devrimciğe ve militanlığa
ihtiyaç var...

Güne otarıdan zehrandan mertaba gerillam...

Bir sorgulamanın altına Güne anlatayım. İnsanlara
kahır acım nasil? insanı olabilir ama tanımadaki
saygılılık ortaya çıkıyor. Güne insanları kendince de
alman var. Örneğin; Bu defterde Ayşe ve

Wakit'le almışım. Diyar'larında ihazı ve tehl
ri kışitiler halinde. Belli parçaları ele al
em natta gail'e göre bir airtakend yapmışım.
Ve de herşeye rağmende inatlar ne olurca oluydu
insanca balmak gerektiğini sanmışım ama sonuç
e insanların ilazeti yasağıyor. Hende ihtilikeliler
insanca balmakta yılmam. Nait elması gerekliliği
kendini dayatmakta. Yani hiçbir insanın saf olma
dığını ortaya koymakta. Hatta aklından geçti ki
sajjalari kopurayım. Hatta birtakim gruplarında
D ele aldım. Korktum. Fakat alıyan buğ sonuçta
ve farkına varma, sorgulama, değişimi ortaya
te koyduğu için korkmuyorum. Yani değişim elur m
n da inancım, benimde farkına varmam bunu bir
geçitile yasantıların gail okuyunu, gail farkına
Le digini, gail değiştirmişini, gail yaşadığını, astığı
ça ortaya koyuyor. Benimde eksikliklerim, yadmeçlilik
je yanlışlıklarım, değerimlerim ve gelişimlerim kalın
de tüm yoldaklarım... Artık değerlendirmeye size g
ma daktarım... En iyide siz ele alın, değeri ve yanlış
le rimi değerlendiriniz. Gerilla yasantısına birşeyler
gü mek beni çok mutlu ediyor. Bundan öde vaggemem
Gerilla yaşamı en değerli yaşamdır. Sadece de
obduğuna inanmak yeterli. Neyse kahkahalar hep
le olsun.

19.07.2006
Lehkan tepesi

Lehkan diyarından Daktar Gerillam

Buay müğimle barbasca olup taşıyord
da. Gerillam, daktarından aldığı estinile dolu
syanım... Ben güzelliğinin diğaridir daktar
kışmak ve sevmemek saygıdır. Be Geri
Birde kilitanb sanan zım güzelliği. Cib
Goveçteye, Garçelay, Seki, Audilk-uuy, He

piranî ve Lâhî eteklerini anlatmak olur mu? Sen hiç
Güneyin ipeklike ağup Gouvendeyle halayını ta-
mamladığını gördüğümü? İste Celikan böyle bir
yer. Bu güzellikler görmeyi ve içsel yaşamsallaş-
mayı bize verenleri bildin mi? İste Geritlan
beyim mestlerin bu adıtlardır. Hey be Geritlan
sevinçliğinizi, sevinçle coşulanmak, kızmak
anlamak, ağlamak, gülmek ve sevmek sana
aşık olmak en güzel yaşamdır. İyi varın APOM
ÇALUK --- Anlamak sevinçle en güzel be
Geritlan... İbu an güzelin bir kekebeğin Güneyin
kırgınlığına rağmen kanatlarını sevin esitije
kaptırıp usmanın sevinçe dalıyormuş zekle...
İbnu anlamak ve anlamak en güzelidir yaşa-
mın. Yaşamın en sade ve en nice parçalarıdır
bunlar be Geritlan... Bunlarla bitmez tükenmez
sevinç goldaşlıklarına arkadaşlıklarına ve Ask'ına
İbnu sana aşırım. Bir aşık coşuluyor sevinçle... Sevinçle
aratan APOM dur. Bir çocuk yüreğini anlayan
İbnu sade kıldırın şikâyetlerde APOM dur. Sevinçle
İbnu yüreğinde hep varım zekle APOM... Seni bil-
melere götüren Geritlanın metodisidir... Say-
gınlığı, dikkatli, şikâyetli kabul etmiyor yüre-
ğim... Senin aşkındandır bu... APOM ruhunu kabul
etmez Geritlan... İbnu net ve iddialyım...
Neyse! Herşeye rağmen YAŞAM GÜZELDİR...
İncelik ve sadeliklerde... İbnu sen anla ve yaşa

Zulikan Tepesi

25. 07. 2006

Sevkeftin...

Kuşku ve Şüpheler!

Belki de bu günümü, bu işimde ki
hatta bazı insanların babamın ruhuyla ite
bu Cerritlam! Çünki sabaylığından neylesin dedi
Bu an itibarla yaşamaya başladığım için ol
ğ yazmak istedin. Dünya hiçbir türlü kendisi
mayla karşı karşıya. Yani insanlar önemli. Bah
çim başlatma kadar değil, kendini yaratmak. İ
çtük mütevaazılığı anlamaya çalışıyor, aslında bi
kurşaklıkla kendilerini yapıyor. Neyse be
lam tecrübelerim söylüyor.

Evet Cerritlam bazı ortaklıkları, arka
ları çok özliyorum. Bilirim, ölem yada ka
"lik bir insanı duygu ve duyguların da
"Umutmak ihanettir," der büyük öfretmenim. Un
sam yaşayabilir miyim ve bu yaşamaya anlam
kendimi yaratabilir miyim Hayır. Ama insanlar
giderim bu yaşam amaçlıdır. İste anlamları
anlamsızlıkları, acıları, sevinçleri, çabaları ha
leri, düşünceleri, gülmeleri, kavgaları, payla
ları bitirmisin be Cerritlam... Özliyorum. Ol
sa olanlardan bahsediyorum. Çikarsız danı
bahsediyorum. Genel yaptığım ve derin pay
tığım Goldastarı anımsıyorum. Ve gencekte
çok özliyorum. Yine gelecekte bugünide hat
ır öğleceğim. Akmed'te öğlececeğim, yaşam
ğim Cerritlam olacak. APOCU Cerritlam olacak
olacak. Umut gafinden daha değerlidir. D
Zafere götürendir de... Neyse Hevalim ge
rüd.

Yine Cerritlam, aksama ilerleyen saatlerin
Dambas Cerritlam!
Hüyüklenmek, kızmamak, öfkelenmemek elde
Koca bir sahadete öfkelenmemek elde değil.

Evet Gentilan! İbrahim ark! Bir bütün yaşamını bu
yaşama kat. ve yasa en sonunda kallesçe şahadete
kastırıl. Olurmu böyle bir kalleslik. Olurmu böyle
düşmanlık. Ey düşman bitti ki bizi ruhta çöker-
meyecelisin. Akşine gücündün yorsun. Öfkeliyim, hü-
snüydüm. Bir komutan, büyük bir yaşam. böyle
kontravari soldan ile bitiriliyor. Güle vuruluyor
dışarı. Belli bir adı ama bitmek değil üretmektir
aşama... İbrahim'da PKK'nın düşmanı ile tanış. gör
ez, yasa, anla, yap ve kallesçe bir arkadaş
bul. Kim kabul edebitin. Öfkeliyim ve de çok öfkeli-
m. Ağlamaktım Erdal ark'ta bir kaza sonucu
shit edilmisti. Şimdi ise İbrahim ark kallesçe şehit
edildi. Bu kabul edilmiyor... Düşmanın konseptinde
kullarını, yaşamlarını bu yaşama adaylarını
hedef yapmak..... ama bil ki bu yaşam Çınar- dığ
gibi köklü, Meşe ağacı gibi çok yaygın, Evren
kadar sonsuzdur.... Kendini kandırma ---- Bitmişliği
tükenmişliği saymazlıştırma....

Evet Gentilan! Şimdi "Ez daye ez Gerillame"
sarkısını dinliyorum. Gerilla yıkılmaz, yenilmezdir. Çın-
ar APOCU'dur. Şehitlere bağlılığımızla hep varım....
Korkum yok---

Şimdi Rotında'nın Çarçella sarkısını dinliyorum
Çarçella Rotında! Zagros'u, dağlarını, yoldaşlığını
yoldaşlarını sen iyi anlattırın bu sarkılarında...
Gerillayı ancak yaşamaları iyi anlatanlardır. Benimde
bir Gerilla diyarını gezip görüp ve YAŞAMAM
özüm..... Ben de şu an Zelikandan Govençeye
Çaya Çarçellaya bakan açıklığımdayım.... Gör-
üşünde yaşamamızda anlatılanlardan, sarkı-
larda sanki oradayım.

4 Ağustos 2006
Zelikan Tepesi

Kıyafet Gerilları!

3 Günde bu tepede okunma başlayın ve G
orta da kendisini zamanlayan fihtali 33g
ve sabahın değen Gıya usıyla yazıyorum var
Gerilları dağları nıntımların lazım. Gerilları hep
sana ve efşareleştirmek lazım. Berde biraz bun
yapmaya geliyorum guilla yuşanım! Napsa!

Kendimi zamanlamaya ihtiyac var. Kendimi tanımla
mazsam zamanlamak bir kısıtlı düşünce olur. Oys
tanımlayabilmem gerekir. o kısıtlı zeyinden bir de
ve gelişim olmalı bir kısıtlı var olma onu tan
layabiten bir düşünce sistematiği olmalı. Yanı gete
liklerin ve eşliklerin gidertmesi de konusu...
En azından anladığım, bildiğim kavramıyla ele
yorum. Diğer bir konu B. Bergem bölgesinde in
dığım boyutu herkese anlatıp ne yaptığımı ve
yapmak istediğimi söyleyeceğim. Herkesin kendi ge
şeliğinin farkına varması lazım. Aslında herkes
bitirde ama çürümüş kısıtlılarımız kabul etmey
çeliğini.... Ben buna inanıyorum! ki ne yaptığımı
ne yapmak istediğimi, nasıl nasit yaptığımı,
yardımcı olduğumu, nasıl sevdiğimi, nasıl netret
tim, nasıl tahammül gösterdiğimi, tahammülsüzlü
mün nasıl olduğunu farkına varacaklar art. la
ama vicdanlı olursun.... Diğer birazıcıkta olu
bu ortamı tanıyorum. Bundan sonra herkes ge
olamaz diyorum. Aslında bunu tanımlamamışım be
de yapıyordum. insani bakış açısı yoklukta ge
ark'lık değıttir benim için. Benim güven de
muyorum. Aksine Güven ve inanç sonuza - Kabul
Red düşleri bir Gerilla için keskindir. B. tem
ele alıyorum. Güneğimin ve beyzimin inanç çik
kolay kolay yıkılmaz. Benim göktaşlığım ve
kadastlığım yardımcı olmak, yapmak, yarad
mak ve karga etmektir. Bu herkes bizi

bilmiş... Bak yeni bir dağılım farkı daha oluşuyor
bende çünkü gördükçe, yaşadıkça, hissettikçe,
anladıkça aramızda ve sonra olan aşkımda
dağılım ve değişim ortaya çıkıyor. Bende bir insanın
kalkışları ve başarılı yürüme ve böyle hep devam

Başarıdan başka hiçbir şey

sizi affetmez.

Reber APD //

Delikan zırvası

5 Ağustos 2006

an serkeftin

an serkeftin....

Zaman akıp gidiyor

Önü kimse tutamaz

En iyisi serbest bırakıp gitmesidir

zamanın

Herşey düşünmek iyidir.

Ama düşünürken her şeyinde

esiri olmamasındır

Siradanlaşmak ruhsuzluktur

Dost edinene kadar savaş

Şavşava biteceğin kadar dost edin

S. Döğay

u
ri
non
Vi
in
o
in
ke
di
sa
el
ve
to
do
ge
di
on
go
ke
da
ru
na
G
de
ke

di
sa
ke
G

Merkaba Gulları

Yüreği a kadar güzel dilledirupen bir
etkilemeyecek münellir, dıpt- Yüreğin kendisi
ni de ki decesine dilledir. ama tüm kardaşın
yemen ve insan sevgisiyle dolu dolu olmasını
derdi. Yüreğindeki kardaş her zaman böyle
dolu oluy gülmek geldiyim.

Yürüyüş bir ağıstır, ocağık budağısı
dediğin yerde sandığın yerde yerleşirseniz
dogağlarıdır siniriz ama b. güde ile kerk
en alıdır. Çünkü kızılar kerkere "Olacaksa
bir yemen itibali olmalı" diyele deriz ki neden
le sizin ağıstıdır, ocağık güde alıdır ve
kente zeki, kerkeli olmalı en enbulisi ve
olması gerekendir.

Bu en Ağıstı kerkeli ye kerkeli, derupen
bir en sevdalıdır kerkeli, o sevdalıyı Nural ile
paylaştık. O bizim kerkeliyiz olmalı. O kerkeli
bu enbulisi hep yosarı, yosarı. Sende de
bir parca oluy. Seni bu parçala, kerkeli ye
aldığın, inanca dıptı gırellikler kerkeli ye
mek istediğin inanca kerkeli. Ağıstı den, kerkeli ye
uzun bir sevdalı kerkeli gibisin. Senin ne
lere konarakın kerkeliye ornek örneği oluy
bu nekankında, her zaman güreği nerkeliye
gırek bir kere ki dıptı nerkeliye w, his
ker engel barmaz. Yüreğin hep güretilere güde
oluy, ocağık hep yosarı. nerkeliye gırellikler yosarı
wab oluy. Kerkeli ye iji kerkeli dıptı güretiler
sevdalı kerkeli ye.

Sevgiler, Nuralın kal.

Sevgilerinde

Leyle Apinisi

İç kalemimin mühtelebi bir okyanus gibi derin
sözler yitirizlerin en derinlerinde yüzdüren bir
Derinlik renkli hayz anı sayıyor züm (yapı)
Beyaz sayfaları misal olarak yetmiyor
Sektide yavaşlıkların akarsularıdır
Ayrıca ister züm uygulamaların safyeti
bu suyu...

Sihri isyanlara eğilin sığlıkların
Derinler gözler ~~inceliklerinde~~
Ne olup bittiğini bilmez gözüldüm ki
sırrını kaybetmenin diye

Bilmediği içindir züm anlamanın sırrını
Kelimeler sarmalı tarifi edemez yavaşları
Dillerin sözcükleri yetmez bu yaşam'a
yanıttır ancak yaradığı melodide
Çünkü sırrını yakalamıştır "İç" in
"SEVGİ" sözcüğü bize anlatamaz
"SEVGİ" derinliği anlatabilir

Okyanusun budur
Neleri anlatamaz ki derinlikler
Neleri söylemekte gözleri
Neleri yasamaz ki bu kalb
Bu sırta anlamların derinlik dağlarını
patikalarını

Bir Hayat Ağacı gibidir dağlar okyanusu
Bilemez hiç bir mistik bu alemi
Bilemez ki göldoştüğümü en karmaşık sarmal
Bilemez, bilemez benimle olan bağını karanlık
gözler

Melek bilir, Melekler yasar onun melekler
Çünkü melekler diyardır bu güzellikler
Hemde en berrak sadeliklerde
Zelaldir bu dağlar
İstemi gücüdür küçük bir atısta
Nefessizliğimin solmuş
Bilemez benliğim bensizliği...

Sarıyer tüm okullarım denizlerimi
Canlılık yeşili gibi parıldar gözlerim
Datar gider tüm kalle damarlarım
Okyanustaki balık kuraklığına
Okyanusum bu....

Zengin arlık topiartı
yaptığı an....
Geri ile selamı ite
Dembas....

HASRETÜĞİM VAR AMEDİME
Sarıyer çocuk ellerim
Kucaklıyor yıldızları
Geceleri yirtiyor zifirliklerin
Yol alıyor saman yolundaki yıldızlarla
Soruyor yıldızlar birbirlerini yolculuklarında
Yoklansınlar bu yasağa...
Serkeptin diyorlar her vedalaşmanın buluşmaları
İsildiyorlar her kayışların zamanında
Selama duruyorlar Amed'e, Buluş'a, Dersim'e
Görpler beni yıldızlarımla,
Karadeniz'e, Serhat'a, Erzurum'a
Göz kırp Behdınan'a, Kandite
direnis kalesi Xalurke'ye
Alkışla zedros, anasını ve çocukunu
Tilili çek dağlar halayına
Türkülerimizi duyur Ay, Güneş, yıldızlar
orkestrasına
Menditimi ver halay başındaki yoldaşlarıma...

Dembas....
★

Merhaba Gertla

Belli bir sitede sonra tüm akşamlarını
mak isterim. Tüm anıların ve yaşamını, yaşam
anılarını yazarak yazan değerinden, büyük
mutluluğundan değerinden yazıyorum gelmiş. Gertla
dijitali çünkü uyutmuş heyecanını, merakını, merakını
yarı tüm yaşamın sergilemiş heyecanını yazıyor
tüm yüreğini... Hepin yazıyor iç okusunun
tüm dokuyor tek arada kulan... Akşamın kalın
benden geçen kulan... Belki de bir dantel gibi yazıyor
canlarının su ihtiyacı oluyor bu topraklarda
yaşlı gözlerindeki parıldayan anlatır serde
bağımı... Hevalimin yarımın merakı Xakurkêmi
bir Gertla kızın astitliğini bağırında taşıyor
bu benim için... Ya nice yoldaşlarım? Kucak
be anam... Anam diyorum.. belki de kula ve
bir çalısmanın (yağın) bir isteniligidir. Su an
terim dolmuş müziğimle ve içimdeki tebessümün
ne kadar gelişik bir yaşam dışı mı? Edisyon
olması gereken yaşamı, yaşamın. Ne ilgisi?
yaşanılıyor... Yoldaşlarımın yanında dılayamıyor
bu bir ilke... Hüngür hüngür, hiçbiru hiçbiru
numu site site dılamak isterim... Su toprakda
bedenimin çiçeği açılacak... Bedenimin çiçeği bu
da tomurcuklandı, burada da tam açılacak
Amedimde geçirme ve büyüme var olacak
Xakurkêmi delikanla başlayarak, Audittüvimi
devam eden, delikanla tüm tecrübelerin to
lamı ile varoldum... Burada, sergilemiş, Gert
min olgısı Audittüvi'de bedenimin tüm çiçekli
canlı canlı açılıp, serpilcek... O kadar bir duyg
yağın/üzgümdayım ki yaşamın ancak be parıld
Pasadifler mi diyeyim yoksa bir dijalektik geç
lik mi? Bilemiyorum. Su an bentano'mun, ser
çalıyor...

Evet gerillam! Öyle sıklıkla sorduğum sorular varki güzel
lim Xaturkên ben, öyle yaşadığım güzel anlamlar
varki bu dünyadan, hele bir de en son N. Berse
bölümünden anlatanım --- ilkel yaşamak, onurlu
yaşamın en kusurlu bir özgürlük savaşçısı
işti. ... Evet ben bir özgürlük savaşçısıyım ---
tüm korkularımın cesareti --- Bu aşta cesaretim
var --- Nasıl yaşamak ihtiyacı hep kendini gösteriyor
Aslında onun bilinmeyen yönleri bilinçleniyor --- Bu iç-
sel dünyada ve arayışta beynimde böyle --- Neyse
Gerillam, Xaturkên tüm sevgilerin gücüne basa-
nılar yeni yollarına --- yol çok uzun --- ama çok
zevki --- Herşeye rağmen YAŞAM GÜZELDİR ---
Hoşgökal diyorum sana --- Günlük beni Hoşgök'de
biraktığın için --- Merhabularda buluşmak dileğiyle ---

ŞARIRILAR ---

d. 10. 2006

Lelikon Kamelyasında ---

havala min Delila
belki min dixweşt ku ez Pir Pir tiptan bin
le belê gelek caran xweştin wextên wê ke
ji ber ku biranên xweşt u em e ku min
bi hevda jigan dibe wateke cûda
di dilê mejigê mirovan da xwe digre
rojê ji jiyana me dige de be biranêke
xweşt u tu carî naye ji wîrkîna her dig
naye nîşandîna wî wînan nîşanda belkî
din em hevda nebîna le belê di sîyî ez
hîvîdana ku em carekî din hevda bibin
bi dilekî dilê wêtin gês em rojêke wî
hevda bibin rojêke Pîrooda roja hatina
Seroketî Gigan xeyalên me her kesîge wê
Pek were ez her dem bi wê hevîgê jî
dîkin u ez jigan wîkin u demê ke
ez bibîsim ku kuji Amadê ez gelekî
kêrxweş bibim u wê dilê min bi her
ji ber ku Amad dik were ez ji dilekî
car ji tera Serkeftine dixweştin ez wê
dawan ku "bigirijê hemu xeyalê xwey xwe
Serkeftin hevda min heja Delila.

Silav u rîzên
Soreşgerî hevda Zenada

Evrebun Gerillan

Uzun dağlarının uzantılı başka diyarından ya-
mıyorum. Bu orı zaptuyım. Ve UFA-Utar başınında
masada oturarak kende yazarlıklarını mizikle
yazıyorum uza Gerillan... Evet eğitime geldim.
S. Beritan akademişine geldim. Ama daha oraya
gidemedim. U. Tında ark. in çalışması için burdayım.
Adlanmı arıyorum bu diyardeki yazarlıklarına
dair. Korkular, cesaretler, çapkılar, sikilmalarla olu-
yor. Doğal yazarın arayış konuları... Yanlıklar ya-
sananak çok önemli... İyi bir yığınlaşma sözümü,
değişimi getirir. buda bir parçası Gerillan.. Gali-
ba burayıda seveceğim. Ama zorlanıyordum itik
başlarda. (Yinede fazla zorlanıyordum... Amedi-
nin hastalığı var. Olabilirde sürey herşeyi değısti-
rebitir. Çözüm adımları atılabilir. Hassasiyeti fazla-
dan ve akıllı yaklaşımı önemli olan bir sürey... Bu
konuda bu sürey kabirteyen ve belirteyecek olan
biziz. Duyarlılık, olaganuşi istiyor. Neşse Gerillan
süreye hazırım. Ama gideceğime inanıyorum.

Evet Gerillan! Bugün Heval Hanzayla karşıla-
şım. (yani görmeye gittim. Beşdiğim bir ark.. Kamu-
tarım... Çok sevindim gördüğüme... Partistlik oğoldas
zorlandığı belli. Kendiside anlattı. Aslında hepimizin
sürey istediği değışimin zorluğunu bitemediğizden
yazıyoruz. Anlaşılacağından eminim. Güzel goldas...
Şeyde bir inşansın... Anlaman gerekenler var. Benim-
de, bizlerinde anlaması gerekenler var. Partismaniz-
dumlu idi. Mutluluk dolu idi. Ne mutlu bana yol-
laşma yazarınadır dair birşey verirse... Köklü
bir değışim isteniyor. Kendimizden başlamak...
Neşse! Gördüğün için çok sevindim. Bir goldasım
ın. İnşansın herşeydey diye.. Neşse inşansın var
zorluklar geçecek. Partismaların yazarınadır.
Kasıl yazarınadır dair. İste yapmaktan zevk

ve keyf alıyorum. Sorgunluk böyle gelir. İhtiyaç böyle giderir.

Evet. Haval Hamza böyle anlamak ve bilmekten başlamamız lazım. İste bunun için ar bile savasıyorum. Herseyi kazandıran ve bittiren "anlamak" olgusudur. Evet diyen o kadar sevindim. Sorun tartışmamız olacak. Neyse geçelim..... Eğitime geçelim. Kadını, kendini daha iyi öğrenmeyecekler bir öğrenilmeye ihtiyacı var. Böyle değil böyle bir tartışma ihtiyacı var. Başarılar gelecek. Gözdeğirmenler böyle akar... Herseye rağmen yaşamak güzel ve güzeldir yaşamak.

15.10.2006

Zup uları

NTA-Star basını

Şubhan Gençler

Bu an N. Dentan akademisindeyim. Sorunlar (gözetim) kadın ortamı ve eğitim ortamı

Evarbas Gençler

Bu defterin bir yılı oluyor. Bugün Gözdeğirmenlerim 14. sahadele geldim. Kuttana bambaşka Merhaba demek istiyorum Komutanım. Başarılar olsun. Güçlü olaylar vardır. Yaşayalım. Bugün yaşamın gücüyle bir yaşam büyüklük keşifini izledik. Bir yaşam gözlemimiz. Hayat PKK kadını... Sorunlar gözlemimiz.

25 Ekim 2006

Merhabalar, Selamlar Gerillam...

Oy güzelim dağlar! Tüm kargoların diyarı dağlar. Dağ gibiyim senin aşkıyla.. Gizemişi yani sırri söylemek istediğimdendir. Sevdüğimdendir. Her patikonda gezelerin, zifirliklerin ipiği gibi yürüyoruz bu aşkta... Yazarsız, kazarsız yünagimize her dağın heykeli heykeltıraş olabilmek için... Ay, Güneş, yıldızlara birer merzi gibisin... Selamını, gülen gülcüklerini zirveden verir yüzüne ki güleyim... Tüm türküler, şarkılar, şükler sana bundadır yazılır Dağlar... Ve Gerillamın ülkesi... Welatê min... Nedenidir bitenem tüm içimin akıllarına anlam veren yada yardımcı olan türküler, ezgiler zaten. "Yigit ölmez kolay kolay ben ölmedim ki..." Dağlar yigitlerin ülkesidir - Yigitler bitir tanır bundadır yaşamı... Sezen Aksu'nun benim "mestekim dağlardır" şarkısını yazmamak olur mu? Doğelir bu kavelere... iste dedim ya merillam... Nedenidir bitenem bu kargaya türküler yardımcı olur... Neyse Gerillam...

Sana yazılması gerekenler var be gerillam... arkadaşları arkadaşına anlatmak arkadaşça olur. Bundan bir savasım... Bir kadın ortamındayım... Yani Beritan akademistiydim. Tüm coşkuların, sevinçlerin katilinin, korkuların heyecanını sarıyer içinde... Ama kadın olmak daha farklı. Hele ki bir APOCU kadın gerilla diplomasını almak daha heyecan verici... ilk dikkatimi çeken Tabela da yazılan "Parastina xwe bizane" sözü oldu... her şeye şükleniyordu nasıl olmasına dair... Önemli bir konu yaşamak için...

Fakat gerillam söz vermek olayı o kadar güzel ki... Gerillalara isten binlerce yani oğlanca oldaşın önünde işinde belinen heyecan, sevinç

kipten ona tutulacak, gerillağa geçecek, ne demek... Bilirsin sen senin içindir. Birkaç söz verildi mi aklı yapılır her şey... Anlatmaya çalışırken, içinde biliyorsun, korelabiliyorsun ama tutkular sarsılmaz bilmeği öğrenir... O kadar güzel insanlar, kadın (yoldaşların var ki ti) cömürü ve elverişlilikleriyle... Bunlara senin gözyaşları dökülür... Ama bir insanın, bir topluluğun yaşamını onurlu kılan, büyük kılan nedir, kültürüdür. Bunun zayıflığını yaşıyoruz. Şimdi... Benim güdülerimiz hapsediyor bizim dandir mücadelelerimiz Güccin neyse onu yapar. PKK'nın yaşam diyalektiği bence ister buna gençlerle varın. Sorup, sorguluyorum. Ey güzel mutanın senin adıyla gerilla diploması almak için için yaşamın en güzel bir kahkasıdır. Bir insan olmak istiyişim var. Burada kapıya girm çok şey var. Babamın demeden geçecek. AMEDIME kavuşacak niyim. Her hayalim geçecek. Neysi şaka, enek ister. Buna çokıyla hayırım. Neyse! Bol bol okuyup, tartışmak, yazmak nak planım var. Terbiye edilmesi gerekenler okunup, tartışılması, yazılması bol bol olma gerekenler var. Neyse sonra devam edilebilir. Çünkü görevliğim bittiyden...

Mektubu Gerillam

Uzun bir zaman ditiminden sonra yazıyorum. Çok yoğunuz. Sonu yazmak istediklerim var gerillam. Çok ağır bir süreçten geçiyordum. Uzun bir hissedilmeden geçiyoruz. Ve ben de çok ağır bir hissediciyim. Yani daha fazla bazı şeylerin ciddiyeti ve derinliği. Duygu yoğunluğu, düşünce yoğunluğu çok. Her bir kadın yoldaşlarımızda bu yoğunluk yaşıyor. Çünkü söz konusu öndertlik, Ateşkes. Öyle bir ölüm dayatılıyor ki bizlere yani kurtlara. Kurt olmak suçları öte his olmaması, gereken bir yaratık görüldüğü. Varlığı yok edilmek isteniyor. Bu bapta öndertliğimize yapılıyor. Evet gerillam dünyayı bildiğimize göre yazıyor ama bildiğimize hissettikçe, farkına vardıkça duygu ve düşünce yoğunluğum sağlıyor. Anlam göcü sağlıyor. Başkalarını; öyle hisler vardı umut ve heyecan gelecek için, düşünceler yoğun... Böyle olmak, böyle yaşamak yani hissetmek, anlamak benim için bir mutluluk. Ama dedim ya süreç ağır geçmekte. Herşey belirsizlik içerisinde... Başarılarında bizi bekliyor. Hiç kaldıranayacağımız şeylerde bizi beklemekte. Süreçle hazırlıklı olmaya çalışıyorum. Başkalarını özen ditimim ama bu dünyada biz kurtlara bir yer bile tanınmadığı için çok üzülüyorum. Fakat düşünerek hareket ediyorum. Süreç kurtlar açısından başarıya gitmesi için bir çıkış gerilla olarak anlamaya çalışıyorum. Evet bu dünya herşeyiyle yalanlara boğulmuş. İnsanlık diye bir şey yok.

Evet gerillam! S. Beritan akademisinin bir öğrencisi olmak benim için mutluluk. Her günün daha fazla sorgulama, anlama ve eylemle geçiyor. Öğrencilik var. Eğitime katılım yani tartışma anlamında daha olmadı. Ama sorularla başlıyorum. Soruların hepsini okunuyor düşünüyorum. Daha iyi anlam göcü kazanarak yaşamak gerillamı.

Zamanı sigdirmişiz
Ben ider, o, hepimiz
Yağlar utuyoruz suya üstüne
Yaşamadan, hissetmeden
Bir an

Bir vak gibi

Zamanı sigdirabilseydim
Bu sığeğe

Yağlar beni değil
Ben yağları utlatacağım
O,

Sınırsız an geldiğinde

N. Serkinin Muzur.

Ölümler vardır sıradan
Janki bir yaprak döküldükten ağaştan
Ölümler vardır, ansızın gelir.

Nisan yağmuru kadar olur ömürleri
Ama bircağın

Ama tutan

Ölümler vardır ölümün sah damarına
İnan bir karga burun kurt haşşeri olur
Gözbebeğinden vurur

en gaddar düşmanı..

Mazlum DOĞAN

Bize kalan arduzdan

bir sessizlik çığırtıydı, sesliliğiyle

Anılar ve yapılması gereken yaşam sağı
Bir izdüşüm belirir artık düşüncede
dil tutmaz, gözler dolar

Yüreğe öfke duyur

akıl bunların toplamını
anlar

Bize kalmış

emaretler

isimlerizi söylemek

ve isimlerinizi hangi
ordandan sorularak hesap

Neyden

Çocuk güzelliklerizi kaçıranız kazırsanız

kaçırıp kayırsanız

kaçırıp yoldanlarız

Halim, akıllıca birer banyo bendenle-örse

Ölüm zoruna gidiyor

Aram kalırsanız benim

veya se arkadaş!

Ölüm zoruna gidiyor

Jordanlıkandı, ölüm direği bize

İste yine de ölüm zoruna gidiyor

Neye geçmi gördükten

Genektir yordamınız süğünce

Bunun kavramı

Birkaç gündür beyimde

her bir ağırlıklı sorgulandı, arında

ardından kalan suskunlukta

Ölüm zoruna gidiyor yine de

Yasınlar dağ girekilerden

Yığılık nedir! bilmez hasmın

Öndürdür gaddarlığı, korkusu

AKM kalmamış bu dünyanın burununda

Ölümün zoru bendedir.

Sizi size emaret etmişti

bu halk

Bize emaret etmiştir

Bize kalay ordunuzdan

emarete sahip çıkmak

23.11.2006

Bingöl ve Batman şehitleri
ya kâğıtları

Merhabalar buluşmalarında çıkar insan
sevgisinden kaygı. Kendisini bir hüsnü sonrası-
daki ceskuda yada ceskunun sonrası-
kaldı gösterir. Bir buluşma ve vedalaşma anında
çıkır. Birbirinden kopma bağlarıdır. Evet! Merhaba
yada merhabanın bir hüsnü anlayışında ortaya
çıkır. Çünkü birde vedalaşma buluşma ayrı-
bir işe. Büyüdedir kopmayan bağ. İste
AMEB'inin yolu ayaklı çocuklarına MERHABA!

Merhaba APC'nin yirgindeki
en hızlı otislar
Merhaba AMED'inin sokaklarında
Her karış toprağa bellenen tomurekler
Merhaba ilkenin müddetleri
Merhaba Anamın (Şişin sarçısının)
sifauları
Merhaba diyorun size MERHABA
Mizgin, Silan, Zilan, Cün

(Yayaklara akan göz damlacıkları
ısıldayan gözler beni çeker desyasına
göz damlacıkların sahipleri
Amédinin çaplak çocukları çocukları
ısıldayan gözlerden tebessüm atıyor
yüzündeki güldüğe
en güzel kahkahadan uyayan beşginden
En bilge ananın çocukları gibi
ayaklandığında
bilmediği, tanımadığı yazardan kaçır
bildiği, tanıdığı, aldığı sütün anasının
peşekine koşar.
uyumaya ilkesinin dincis masalla-yla
dalar.
Uyardığında Karla, ouyla bürünür
dün kalbi.

Bundaydır selanı arkadaşlarına
İlmine selanı atar, göz kırpar
pajane taş atar ve zafer isaretini
gösteren
küçük parmağa

Ey AMED!

Tarıkların dağıtım sanatlarına

Sahitlerin müddetlere

İlkinin çocukları sokaklarını yarılatır
çiplak ayak sesleriyle

Peki sen bayazlara baktığın SİYAH...

Sen bildiğini bu çocukları?

Bildiğini maskeni tanıyanı?

Böyle dağıtım ve banyo bu bebelerimiz

Fidanların, çiçeklerin güzel kokularını
aldın mı?

Anladın mı?

Parkta niye oynayanmadıklarını

Oyunlarının

ates yakmak, oynamak

etrafında halay çekmek

çocuklarda türkülerini dillerinde söylemek

Ateşlerini söndürmeye çalışarlara

taş atmak, uyarılmak

Dağlarından GÜNEŞ'in batışı

Amedde dağıcağını hissettin mi?

HAYIR ve binlerce kez HAYIR!

Korkak, Koca becerikli

Ne tanıyorsun, ne biliyorsun, ne yaşıyorsun

ne hissettin ne de anladın

Mizginin müddeti olduğunu

Silanının sifa çiçeği olduğunu

Zilanının dilleriştirin kızı olduğunu

Evinin AMED'ime aşık olduğunu

Maya Farqin'de NEWALLESTİĞİNİ

Ey eli kanlı GENERAL!

Amedimin çocukları melaçiketlerde oynar

Melekler Bertanlar, Yıldızlar
diyarından dâğar.

Dâğduklarında

Maglum DOĞAN'ın atesiyile yikanışlar
KEMAL PİR'in yaşam aşkıyla
halaya tutuşurlar

Bak..

Amed çocuklarının saçlarını örüyor

Bak

Emziren anasına dâğırtuk çığlıklarını
haykırıyor

Bil

Böyledir bizim çocuklarımız

Bil

Böyle yapar.

EY AMED!

Toprağında benimde örülecek saçım var.

Amed çocuklarına tüm
sevgilerimle, dâğlemlerimle
gerillaca selamlar.

Tüm ülkenin çocuklarına
selamlar...

Evarbas gerillam

Sarmam ve sarılmam gerekenler var. ardimıdan
kalanlar var. Vasiyet var bana bu aşkta. Dâğları-
mın çiğetleri tohumlarını veriyorlar ellerime "ek
bizi," diyorlar bana. Sevgiyle yasat, büyüte bizi
ve ardimlarımızı. Öksüz kaldığımı hissettiğim anda,
yüreğimin burulduktaki duraksandığı anda kapımı ça-
lıyor yalnızlığın bitmeleri. Özlemlerimi, hasretliklerimi
yaratırlar küçücük yüreğimde. Nakpediteşler ve nak
sedimneyenlerin gözleri oruyor. Dâğlediğim sehnin so-
kaklarında, dâğlarında analarımın ve yoldaşlarımın

umutlarında görmek, toprağa yapışmak için
zenginler buğay ussüklü. Ama umut zafere
daha değerlidir. Anlat, umutlanmayanlar, yapış-
lar, hidenin varını. İhtisâsümlerimin, umudun
fadesi, elyaz Ahmed te konserin var be ya
larım. Böyle giderim toprağa çiçeklermek için
Bilirim. Gururlan bilirim. Hayallerimizin gerçekliği
biz yaparız. Çiçekler yoldaşım böyle gidiyor
virden en güzel tebessüm birakaraktay...

Topyum, bu oyle ve eski olmayı. Topa
bu kutuak gâzizilla kolabalığın kazarımını. U
çantandı buya. En ve yadigar. Göz aydın
ay. Dâkıldır bir kâş danla gâzıyapını yapakla
ağaçların yapraklarını dâkıldığı gibi. İste seni
var-çiyer her hâşem.

Delalim; Seni ne kadar delerim. Böyle ya
yarak bîşinim istem. Bilirim. Bîşinim bîşinim
bundandır anlatırım sena bu yapışmalar. Göz
bîşin anlatmanı istem. Çocuk ruhun her okun.
Çocukluk safliktir, sadeliktir, güzellik. Güllü
sevgi dolu bir kız ol. Topanaktan, yapışmalar
korkma. Bu yapışmalarla savasarak yapış. Ya
Anlamak adalettir. Sevgi ve saygı dolu ol. Akıl
kimiz bu güzelim. Beni ve Gurullay, bu yapışma
anlayacağın dan eminim. Bîşinim benim bilirim.
Nirim seni. Yapışma kuralına göre aklıla yapış.
Gerçekle yaşa. Binlerce çocuk senin gibi var
güzelim. Anşız, İlkesiz binlerce çocuklarımız
güzelim. Anamı, anayı bil. Ana dâkilem, hareketli
bilirim. Korkularını, kırmak istemediğini, içinde y
yan anayı bilirim. Ay gamzelim, Delalim. Ardıllar
yapışmaları tanıyarak yaşa.

İste gamzelim. Dilmanın yoldaşısın. Ama ka
naman anaya sahip. Sendek böyle anlayarak yaşa.

Özgürlük kolay
olsaydı

Ronahi ile Berivan
kendilerini
yakmazlardı.

Reber APO

Her insan basta insan
olduğunu bilmelidir.

En büyük teknik insandır.

Bir şehidi anlamak, yazmak, okumak, yazmak
aramak; Topadığımız yazamı yazarmasıyla ve
sevgisiyle olur Nasil yazarması bağudur şehid
Bizleri yazamı belirtiyor en etki oğudur. Bir
yazamın enet olması zarfılık eden bir bed
dir şehid. Sadace gözetim dolup tasımı değıt
dir. Sez his bir çağının topadığına anlam vererek
din mi? Toprakta gıul tomurcuklarına (yetistilğini)
kendimizinde toprakla neye ağacının bir kök da
marından olduğunu? Toprakın suya ihtiyacı ni-
den olduğunu bildiği mi? Toprak (yeşil tomurcukları
verebilmesi, yeşil topa serpilmesi için) su iste-
iste şehid. okar, ulam en hırşın akşını ağacına ve-
rir. (Yeşil topa için ka-derlerin, meşelerin coğalması
icin en masnavi benek suyunun verit ANA'sına
bilir, tarifi Toprak ağacını. Şehid çağlık ister be-
değilik toprak ağacına...

iste bir şehid yazmak, okumak, okumak değıt
gözlerde... Yazmak en derin okuyuşta. Şehid bi-
lirmeyi ister, Toprak ağacının bilirmesini (yani yazan
masını) ister.

Yazmak; Çağının en İca kâşimden kalenleri
mürşekleri dolup topakla yazılır benek isteye
kâşimimize. Hırşın akş ister, kâşim bilimler bu
kâşimimizin yazam sevgisi... Kâşim bir atışı larş
eder gözlerdeki bakışta sanar bu neyeyen tüm vü-
cudunu. bir şerşeyen nesmini, oluşturun dende..

Kâşim dâğılerini dirmek, sızmak, istesiz kaleninde
Fırçarla boyalanak kalir sana YAZAM nesmine

Tüm hakikatların renklerini kâşim bir
kılığ gibi ister. Tüm zamanlara (yeter) olan
bir alığı ister masnavi denizde (yeter) yolca.
tüm yıldızların en parıldayan parlaklığını
zahice barındırmak ister bu kucaklar. En ağı-
ezgilerde devulun, enbâşinin ritmik temposunu
ister savasçılar, ister nesamcılarını böyle boya

lanmak için gerçeğin neşini. Böyle bir anlamayı
ister şehid.

Ö zaman yasamı yaratana, anlamı
anlam katalim anlamıyla. **Şehid** yaşamın, ya
manın adıdır. Gerçeğe ulaşma ve gerçekliği
buluşmanın adıdır.

D. Selamla-ve Saygılar.

Zamanın yellenire takilip
Sürüklenmek rüzgârta

Kıyın gahizliğine
Bedenin paramparçalığıdır
bilmediğin yürüştü

Kulaş atarken korku sanarsa fikrin
maratonca yarışmazsın

Okyanusta kaplanlık

Zamanla yarışa geçer gibidir

Ama

ister bilgeliğini sürüdüğün

nasıl yürütüceğini belirler

zaman gelirken çıktığında

yol alırken

esinti nerden gelir, bilmelisin

Okun için "ZAMAN"ı taşımalısın

Ki zamana oksijen katmasın

gölcüklerinin.

24.12.2006

S. Berber Akademi (ZAP)

Merhaba Gentlan.

Bu an Konferans için toplantı yapılmakta. Yaşadığımız bir yıllık süreç değerlendiriliyor. Çok kritik ve hassas süreçlerden geçiyoruz. HPG konferansı önemli geçmeli. Ki öyle geçecek. Öylelikle Kadın için daha zorlu geçecek. Bir bedel daha gerektirir mi acaba... Belli bir sonuçlama, yoğunlaşma var. Ama hissediyiz at. hissettiğin anda yazar ve yaparsın. Hissetmek anlamının temeldir. Bu yüzden "Kendinden başla" gerçekleştirmeli. Yaşamamız adı bu. Nasıl yaşamamıza bağlıdır.

Evret Başkanım... Terzi güncelizi hissediyiz kutlamaya hazırım. Zitan art. 'ın eylem tarihi önemli. Sürece göre yaratıcılık. bunları yoğunlaşırken ve tartışırken Can da art. yine kankaha tufanı koparttı.

Neyse! Kopardığımız çok güzellikler var. inancım sonsuz bu yaşama...

Herfata İhtilaf

Öğretici, sert kayalıklarda kök salmanın önemini - kebe - APC - Bu topraklarda bu gerçekliğe değinir. Çekirdekler için oksijen. Ama her türlü sıklarlar değil. Kayalıkların en zayıf en derin en acunum köşelerinde çıkarlar. Kayalığın güzel kılmasını sağlar bu kök sıklarlar. Yeterli yetenekleri, büyük kökleri yurtlarında en zayıf dağlar. Onların çabaları yurtlarının en zayıf ve acunumlarında dırmasdır. Çabalarını, kılmasını, koparmak, büyük bir cesuret ister. Çabaları korku taşınmaya, emaretti yitkileri oylanıdır. Çabaları içinde en güzel yetenek sıklarından biri Nit. Güz. Nergizler sulak yerlerde de olur. Ama her yerde yetenekler. Toprağın birisi kayalıklar ve en ıslak yerler. İnce bedensizlikler, ince bir belin üstünde çoklu yapıları ile sıkların seçili ve rengi vardır. Beyaz, sarı ve yeşil bel. Kara ve gri kayalıklarda ve yeşillik en belin ve çabalarını mütahid yapıdır. Kokusu ile dırmasdır ama sadedir. Herkesin nefesine hissedilir. Solduklarında suya katarsın hep çabaları suyla çabaları. Ne tuhaf değil mi? Ama kayalıklarda daha fazla yetenek. Demek ki her elguyu bir şey yapamayı da bilirsin. Her yerde yaparım, çababileceğin her iyi bilmek demek ona bir şey katmak demektir. Çabamakla beraber yaparım. En sert kayalıklarda bile yaparımın bilir. Nergiz Çabaları onu iyi taşır.

Gerilla'ya.

Ne ve nasıl düşünüyorum şu an. Çünkü hisler
karşısında çözümler sızakların tekâmülünü
sayabiliyorum. Yapamıyordum varolan herşeye mutlak
anlamda bir anlam yükleriz. Bu anlam arayışları
dan en zoruca, insana anlam yüklemektir. Kimi-
rine sevgi kimilerine dostluk. Kimilerine de çocukluğu.
İbana göre anlam o bireyin veya o şeyin
şemin ruhudur. Ha sende neyi bildiğümü de be-
lirteceğim. Çocuk ruhu ve hisleriyle düşünürsün ku-
caklama. Her şunu söylerim; Çocukluk gerek ve
beynin saflığıdır. Ve saflığı aramak istiyorsak, çocuk
yürzğine ve hayallerine bakmamız lazım. Sende
gerilla olma yönünde zihne yakınlaşmışsın. Ki
gerilla olmanın en anlamlı yanı çocuk ruhu,
arayışları, hayalleri ve coşkusuyla yaşamaktır.
Senin gibi bir çocukla derin bir dostluğu, ar-
kadaşlığı yakalamak isterdim. Ama bunun his-
ve heyecanını derinden yaşadım. Ki bence en
anlamlı yanı bu olacak. Bu tür dostluklar za-
man ve mekânı gerektirmez.

Aradığın yeri ara ve bul, seçici ol. Ama
arayışlarını bil. Arayışların geçiş ve derin. Onla-
ra sahip çık, çünkü onlar senin, kendin. Bir
çocuğun en güzel yanı arayışlarının geçiş
almasidir. Ama unutma büyükler
dünyasında yaşıyoruz.

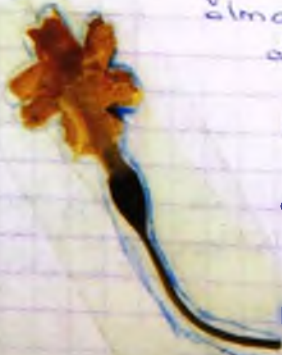
Özforluya değin atacağın
her soylu adımda sona
BAŞARILAR

Soylu düşünceler kendisiyle
soylu kişiliği de yaratır

Neurimu' selam ve saygılar

Yekbun Basret

19.03.2007

Birer yerler hep eksek kaluytur L₁
yapımlıdır

Hep bir "keske" eşik eder köze

solukuna gelenekler

Pikretili halleri yarılmalıdır halar
olara karşıdır

Oysa kaybedecek neye de kaldı
bir kordunlar olmalıdır hep...

"Sevimsiz bir kurd. Genç gibi
derinden çocukça,
Kıstak saflığıyla,
Aşkî acı bir su olup
Dünyâda damarlarında,
Büyük kavganın irtağında
Dünyâni açtı, adâlara, umuda
Çığır-luğa ve sevgige »

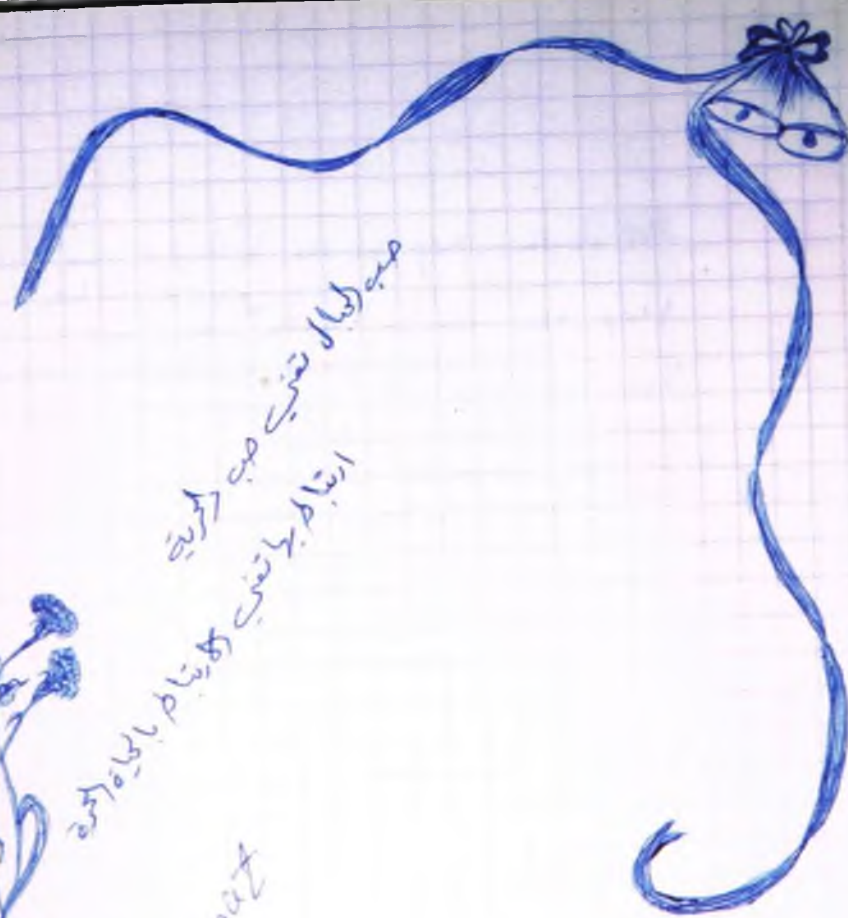
Ben bu nefesiz dünyada
Tıpkı ıçırda büyüdüğüm
Gamurdağ lirlenmeyen
Lotus çiçeğinin
İlekesiz Gopradğı gibi
Gosafacıldım..

Bu da

صباح الخير
استلام بالتمني بالجمهورية

Hana amat
17/1/2006

Yarayan Efsane

Hay asırların karını başında
tarayan efsane cile
Elveda diyorum sana
Batın hasretimle kan satıyoral
O hırçın nuzurunda sarınulan
Tipi gemecilerinde
Saklı tut ve de farkımızı
duyuyor musun?
Çünkü biz yitirdik her fırtınaları
Yongun firmenizler ortasında
Sirt gantamıza yastanıp
Kıyamet estiren kapılarında
O bışak kayalıkların
Selam duruşunu unutmayacağız.
Cile dağı ancak yazıyorlar
Anlatılmaz.

Her an milyonlara
Ölünce kadar şiddetlisin...

Ş. Ali AMED

Della massima Garfano

Ali Ahmed Arkadaşın Kendi Kaleminden

Kıyamet koparacak yerlerde Zafros
Susmuştu Zafros
Zirveler kar altında dumanlı
Yarık estirin arazide geçen
Ve yüzler kızarıktı
Dağlar suların eli buzul sığutlarında
Donmuş duman atardı
Dağların suyu
Haybatsız balığı çekilmiş
Kaya diplerine
Ormanlarda çit yok
Haprak dokemündedir ağaçlar
Ne taşın ne sınıp
Ne uçurtlar ve ne de karınca
Derin bir sessizlik kaldı geçide
Hör öür çekildi karlılıklar
Dağları için geçecek
Nabatsız ve hembos
Ne mağara kapılarında alar
Ne ne de petikalarında supt ileri
Var zindan
Kol geçince di. çekeller, tükiler kurtlar
Les karpaları ve süzünçenler
Ama yetti eller!
Yoktu bu biri yaşamlaydı sındı
Genç çalıkları kılaları
Yemyeşil baharla dörecektik eller

Ali Ahmed

Soranım sone sorsa eremem
Aranım dñe dñe duramam
Yürüm diken diken kağanım
Gala dñsñce

Zilemem bastı sordu nerede
Akarım qehir gibi yizde
Yasamak inadına ve illede

Canı hüymca
Çite hari qaraqınana } 2

Denemem bazı boşa bakarm
Bir ruha bir türkü bir can yakarm
Beyrim saşar hata yaparm

Kato hüymca
Tutamam yerin toz tonesiyim

Bir qurp dñya bi qarasiyim
Bir kulun deli divanesiyim

Aksa qelince

Çite - - - - -

Ne rahat bir soluk aldım

Ne huzur buldım

Çincede sıldım bu acı dñyayı

Bitmedim durdum

A hey - - - - -

Çite - - - - -

Dalibo Nujiyan
11ta Pirez

Karım qet dñ

Heval Nujiyan müziket

Çita veke

© 2014, Hasan Cemal, Everest Yayınları

**HASAN CEMAL BİR GÜN BİR ÇIĞLIK DUYDU.
KÜRDİSTAN DAĞLARINDAN YANKILANAN GENÇ BİR KADIN SESİ
“BERXWEDAN JİYANE” DİYORDU; “YAŞAMAK DİRENMEKTİR!”**

**O ÇIĞLIĞI UNUTMADI HASAN CEMAL, SESİN SAHİBİNİN
PEŞİNE DÜŞTÜ. SON NEFESİNİ ÇOKTAN O DAĞLARA
ÜFLEMİŞ OLAN GENÇ KADINI BULAMADI AMA ONUN AİLESİNİ,
ARKADAŞLARINI, YOLDAŞLARINI VE KELİMELERİNİ BULDU.**

**O GENÇ KADININ ADI DELİLA; KENDİ DEYİŞİYLE
“ŞARKI SÖYLEYEN BİR GERİLLA.”**

**BUGÜN “KÜRTLERİN SEZEN AKSU'SU” DİYE TARİF EDİYORLAR
DELİLA'YI. ONUN DAĞLARDA KAYDettiĞİ ŞARKILARINI
DAĞLARDA VE ŞEHİRLERDE DİNLEYİP SÖYLÜYORLAR HÂLÂ.**

O SESİN HİKÂYESİNİ BİLEN İSE PEK AZ.

**HASAN CEMAL, DELİLA'NIN YA DA SİLVANLI ŞENAY'IN
DAĞA ÇIKMADAN ÖNCEKİ HAYATINI, EN YAKINLARIYLA
KONUŞARAK ÖĞRENDİ VE YAZDI.**

**DELİLA'NIN DAĞDAKİ GÜNLERİNİN HİKÂYESİNİ İSE,
HASAN CEMAL'İN GAZETECİ MERAKI VE İNADI SAYESİNDE
KENDİ KELİMELERİNDEN ÖĞRENEBİLİYORUZ.**

**ŞENAY'IN AİLESİNİN KORUMAK İÇİN SAKLAYIP,
YERİNİ UNUTTUĞU DAĞ GÜNLÜKLERİ HASAN CEMAL ELİYLE
YENİDEN NEFES ALIYOR; BİR GERİLLANIN YAŞADIKLARINI,
HİSSETTİKLERİNİ KENDİ İÇ SESİNDEN DUYABİLİYORUZ.**

**BU GÜNLÜKLERDE BAZEN ÇOCUKSU DENECEK KADAR SAF,
BAZEN TEREDDÜTLÜ, BAZEN OYUNBAZ, BAZEN ÖFKELİ,
BAZEN NEŞELİ GENÇEKİK BİR KADIN KONUŞUYOR.**

**DELİLA'NIN GÜNLÜKLERİ, BİR GERİLLANIN İÇ KONUŞMALARINI
TÜRKİYE'DE İLK KEZ OKURA ULAŞTIRIYOR. HASAN CEMAL'İN
ARADAN ÇEKİLİP BİZİ DELİLA'YLA BAŞBAŞA BIRAKTIĞI
BU KİTAP, SAVAŞIN EN YALIN VE EN VAHŞİ GERÇEĞİNİ DE
HATIRLATIYOR YENİDEN.**

**EN ÇOK ÇOCUKLAR ÖLDÜ BU SAVAŞTA.
EN ÇOK ONLARI KAYBETTİK.**

YASEMİN ÇONGAR

